

Univerzita Palackého v Olomouci
Pedagogická fakulta
Katedra biologie
Učitelství pro základní školy
Matematika – přírodopis pro 2. stupeň základní školy

Floristický výzkum území v povodí Kobyliho potoka

Diplomová práce

Autor: Petra Divecká

Vedoucí: RNDr. Vlastimil Tlusták, CSc.

Olomouc 2010

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla jsem všechny literární prameny a publikace, kterých bylo užito.

V Olomouci dne 16.4.2010

.....

Děkuji všem, kteří mi při zpracování diplomové práce pomohli poskytnutím konzultací, odborných rad a potřebných materiálů. Zvláště upřímně bych chtěla poděkovat vedoucímu práce RNDr. Vlastimilu Tlustákovi za všestrannou pomoc a odborné vedení.

Obsah

1	Úvod.....	5
2	Cíle.....	6
3	Metodika práce.....	7
4	Moravskoslezský kraj.....	10
4.1	Krnovsko.....	10
4.2	Hošťálkovy.....	11
4.3	Vraclávek.....	13
4.4	Krásné Loučky.....	14
4.5	Staré Purkartice.....	15
5	Přírodní poměry.....	16
5.1	Geologické poměry.....	16
5.2	Geomorfologické poměry.....	19
5.3	Klimatické poměry.....	20
5.4	Hydrologické poměry.....	23
5.5	Biogeografické poměry.....	23
5.6	Fytogeografické poměry.....	27
5.7	Pedologické poměry.....	29
6	Vymezení území a floristický výzkum.....	32
7	Přehled stanovišť vegetace.....	33
7.1	Přírozená stanoviště v povodí Kobyliho potoka.....	33
7.2	Antropogenní stanoviště v povodí Kobyliho potoka.....	42
8	Výsledky floristického výzkumu.....	51
8.1	Tabulky nalezených druhů rostlin.....	51
9	Komentáře k vybraným druhům rostlin.....	52
10	Využití výsledků v pedagogické praxi.....	62
11	Závěr.....	63
12	Literatura a použité zdroje.....	65

1 Úvod

Život člověka a celé lidské populace je neodmyslitelně spjat s flórou a faunou rostoucí a žijící na planetě Zemi. Jejich rozmanitost a bohatost nás každodenně obklopuje, ať už se jedná o parky, městskou zeleň či pouze o rostliny pěstované v truhlíku na balkóně nebo za oknem. Je až s podivem, jak se rostlinná vegetace může kraj od kraje více nebo méně odlišovat a různit.

Možná právě tato pestrost a variabilita vedla člověka ke snaze probádat různé kouty světa, od tropů a subtropů, přes mírné šířky až po polární oblasti. Avšak i nadále, snad pro budoucí generace botaniků, badatelů a vědců, zůstává mnoho dosud neobjeveného, nepopsaného.

Odlišnost ve skladbě vegetace můžeme ukázat i na rozlohou malém území jakou zaujímá Česká republika nebo dokonce i na území jednotlivých krajů, chcete-li bioregionů. Dalšími faktory mající vliv na druhovou skladbu vegetace nebo přírodními poměry se zabývám v diplomové práci. Snahou je přiblížit metody výzkumu, postihnout rostlinnou skladbu, vytvořit soupis determinované vegetace a v neposlední řadě nastínit možnost využití práce v pedagogické praxi.

Floristický výzkum umožňuje srovnávat získaná data s jinými botanickými průzkumy a hledat tak odlišnosti v druhové skladbě pro jednotlivá území nebo poznat krajinu v okolí bydliště.

2 Cíle

Jak samotný název diplomové práce naznačuje, hlavním cílem je průzkum rostlin v povodí Kobyliho potoka ve všech fázích vegetační sezóny v průběhu kalendářního roku. Nejprve došlo k vymezení zkoumané oblasti i jednotlivých stanovišť. Následně nato probíhal terénní průzkum ve dvou vegetačních sezónách. Byl zaměřen obzvláště na vyšší cévnaté rostliny vyskytující se v daném území na přirozených stanovištích. Vzhledem k vysokému podílu urbanizované zástavby byla věnována pozornost také rostlinám na antropogenních stanovištích, ať už v zahradách, předzahradách nebo parčících, které tvoří nedílnou součást diplomové práce.

Terénní práce byly koncipovány obdobně a zpravidla se během roku nikterak zvlášť nelišily. Jednalo se o determinaci a zápis nalezených druhů rostlin. Snahou bylo vytvořit ucelenou a přehlednou studii vegetace zahrnující relativně přirozená a antropogenní stanoviště. Pro konkrétnější představu budou zajímavé a významné rostlinné druhy doplněny komentáři.

Teoretická část práce by měla být zaměřena na seznámení případného čtenáře okrajově s Moravskoslezským krajem a konkrétněji s obcemi Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice, které území zahrnuje. Měla by být nastíněna jejich historie a současnost, přírodní poměry zde panující a neodmyslitelnou součástí by měla být také typologie jednotlivých stanovišť vegetace.

Jedním z dílčích cílů je využitelnost zjištěných výsledků v budoucí pedagogické praxi. Této problematice se bude věnovat jedna z kapitol práce, budou zde vypsány a označeny druhy objevující se v dostupných učebnicích přírodopisu pro druhý stupeň základní školy, tudíž i jejich využitelnost v edukačním procesu.

Celou studii by pak měly doplňovat pořízené fotografie z území, mapové a jiné přílohy a dokladový herbář.

Výsledkem by měla být ucelená práce poskytující jednoznačné a srozumitelné odpovědi široké veřejnosti na otázky vztahující se k dané problematice a celkový přehled o tomto území.

3 Metodika práce

Téma diplomové práce bylo zvoleno podle mého uvážení a zájmu o botaniku a přírodu v okolí bydliště. Zkoumané území bylo vybráno po dohodě s vedoucím studie RNDr. Vlastimilem Tlustákem CSc. Následně na to proběhl předběžný terénní průzkum území, jehož hlavním úkolem bylo stanovení a vymezení jednotlivých zkoumaných stanovišť v povodí Kobylího potoka. Zúčastnil se jej také vedoucí práce. Byla vybrána místa jak s přirozenou vegetací, tak antropogenní lokality. Bylo to v důsledku toho, že poměrně značná část studovaného prostředí prochází čtyřmi obcemi a dotváří tak charakter povodí Kobylího potoka. Dále byly určeny přesné hranice zkoumaného území, jež jsou z převážné části lemovány lesem.

Stanovení zájmové oblasti vycházelo z práce s mapou „*Bruntálsko, Krnovsko a Osoblažsko 1: 50 000*“ a ze skutečnosti, že doposud neexistoval žádný terénní průzkum v oblasti ležící SZ od Krnova. Tudíž nebylo možno mnou zjištěná data srovnávat s žádnými staršími studiemi a průzkumy. Zkoumaná místa byla zaznačena do mapy a jsou doloženy v přílohách.

Organizace terénního průzkumu byla koncipována do dvou vegetačních sezón 2008 – 2009. Uskutečnil se v ročních obdobích jaro, léto, podzim a část zimy. Vycházky do oblasti v povodí Kobylího potoka probíhaly pravidelně s maximálním časovým rozestupem čtrnácti dnů. Vždy se jednalo o sběr nalezených rostlin, soupis a determinaci nalezených druhů. Tento postup byl uplatňován ve všech dříve stanovených zájmových oblastech. Pro usnadnění práce bylo použito v terénu již získaných terénních zápisků z předchozích vycházek, mapy s vyznačenými lokalitami, určovací pomůcky (lupa, určovací klíče) a fotoaparátu. K determinaci obtížněji poznatelných druhů bylo využito sběru rostlin a jejich následné určení mimo zkoumaný terén. Z některých nalezených druhů rostlin byly vytvořeny herbářové položky, které jsou součástí dokladového herbáře a celé diplomové práce. Jedná se především o druhy určitým způsobem zajímavé pro danou oblast nebo se vzácnějším či naopak hojným rozšířením. Pořízené fotografie zachycují jak rostlinné druhy na svých stanovištích, tak samotné území s pohledem na kolorit a strukturu zdejší krajiny.

K determinaci nalezených rostlinných druhů bylo použito této určovací literatury: „*Květena České republiky I*“ (HEJNÝ et SLAVÍK, 1988), „*Květena České republiky II*“ (HEJNÝ et SLAVÍK, 1990), „*Květena České republiky III*“ (HEJNÝ et SLAVÍK 1992),

„Květena České republiky IV“ (SLAVÍK, 1995), „Květena České republiky V“ (SLAVÍK, 1997), „Květena České republiky VI“ (SLAVÍK, 2000), „Květena České republiky VII“ (SLAVÍK et ŠTĚPÁNKOVÁ 2004), „Klíč ke květeně České republiky“ (KUBÁT, 2002), „Svět rostlin“ (SCHAUER, 2008), „Co tu kvete?“ (AICHELE et GOLTEOVÁ-BECHTLEOVÁ, 2007), „A-Z encyklopedie zahradních rostlin“ (BRICKELL, 2008) a „Botanika“ (CHEERS, 2007).

Všechna nashromážděná data byla zpracována do přehledných tabulek, které charakterizují rostlinnou skladbu v celém povodí Kobylího potoka. Rostliny byly rozděleny do tří tabulek na původní druhy, pěstované a zplaňující druhy a pouze pěstované druhy. Bylo použito abecedního řazení podle českého jména. Na základě doporučení vedoucího práce bylo pro sjednocení názvosloví latinské terminologie použito literární publikace „Klíč ke květeně České republiky“ (KUBÁT, 2002). Dále byl v tabulkách uveden latinský název, zařazení do příslušné čeledi s českým a latinským názvem a četnost výskytu. Ta byla určována podle 5 členné stupnice: *hojně*, *dosti hojně*, *roztroušeně*, *vzácně* a *velmi vzácně*. Jedná se o četnost výskytu na všech či většině stanovištích (*hojně*) nebo naopak pouze na jednom zkoumaném stanovišti (*velmi vzácně*). V důsledku toho, že některé původní druhy lidé začali pěstovat na zahradách nebo parcích, byly tyto rostliny zařazeny jak v tabulce pěstovaných rostlin, tak v tabulce pěstovaných a zplaňujících rostlin. Opakující se rostliny byly označeny příslušnou značkou ■ (viz. výše). Také byly v tabulkách označeny ty rostlinné druhy, které jsou dokladovány v herbáři pod zkratkou H a druhy s komentářem K. Komentáře k vybraným původním, pěstovaným, pěstovaným a zplaňujícím druhům rostlin rozšiřují a doplňují celou studii o podstatné či zajímavé informace. V tabulce pěstovaných rostlin jsou nalezené druhy uvedeny bez autorských zkratk, protože je nelze zjistit v dostupných encyklopediích.

S ohledem na využití získaných poznatků v pedagogické praxi byly tabulky rozšířeny o sloupec s označením ● (viz. výše). Jde o druhy těch rostlin, které nalezneme v dostupných učebnicích přírodopisu ZŠ a vyskytují se v nich ve větší míře. Jedná se o druhy jako jsou např. vrba jíva – *Salix caprea*, psárka luční – *Alopecurus pratensis* nebo jetel luční – *Trifolium pratense*. Další sloupec charakterizuje označení těch druhů rostlin, které se častěji vyskytují ve středoškolských učebnicích přírodopisu. Nalezneme je pod značkou ⚡ (viz. výše).

Na základě práce v terénu a podkladů z ní získaných došlo k vytvoření dvou přehledů vegetace na jednotlivých typech stanovišť – rostliny rostoucí na přirozených a na

antropogenních stanovištích. U druhů rostoucích na antropogenních stanovištích se nejedná striktně pouze o pěstované rostliny. Přehled původní vegetace na přirozených stanovištích byl podrobně zpracován podle publikace „*Katalog biotopů České republiky*“ (CHYTRÝ, KUČERA et KOČÍ, 2001). Druhý přehled „rostlin rostoucích v obcích a jejich blízkosti“ byl popsán a kategorizován na základě literatury „*Ruderální společenstva Olomouce I., II.*“ (TLUSTÁK, 1990).

V teoretické části diplomové práce byla zpracována metodika výzkumu a zpracování získaných dat. Jedna z kapitol se zabývala krajem, regionem i samotnými obcemi studovaného území, jejich historií a současností. Dále zde byly popsány a blíže charakterizovány přírodní poměry zkoumané oblasti, konkrétněji biogeografické, geologické, pedologické, klimatické a hydrologické poměry. Teoretická část studie plynule přechází v praktickou část.

4 Moravskoslezský kraj

Studované území je geograficky situováno do Moravskoslezského kraje, hustě zalidněného a počtem obyvatel největšího kraje České republiky, který zaujímá excentrickou polohu. Část jeho území lemuje státní hranice s Polskem, v délce od Hrubého Jeseníku po česko-polsko-slovenské trojmezí.

Kraj je považován za oblast zejména průmyslovou, ale vyznačuje se také různorodostí přírodních podmínek vyplývajících z polohy na rozhraní Karpat a České vysočiny oddělených Vněkarpatskými sníženinami. Členitost povrchu charakterizují jak nížiny, tak i pahorkatiny s výškovými rozdíly až 1300 m. S tím neoddělitelně souvisí i rozdílné klimatické poměry, oblasti mírně teplé až oblasti chladné s výraznými srážkovými úhrny během roku.

Jedním z regionů Moravskoslezského kraje je Krnovsko, oblast trpící vysokou nezaměstnaností a upadajícím zájmem o zemědělství.

4.1 Krnovsko

K prvotnímu osídlení regionu došlo v předhistorické době, ze které ještě neexistují písemné záznamy a zprávy. Jedinými informacemi z této doby jsou hmotné nálezy. První zmínky o výskytu osídlení na Krnovsku pochází z doby asi před 30 000 lety. Po ústupu skandinávského ledovce, který pokrýval značnou část území, se podnebí začalo postupně oteplovat. Kolem roku 3000 před Kristem se začínají objevovat první zemědělci. V pozdější době se obyvatelstvo muselo bránit nájezdům kočovných kmenů za soustavou opevnění, které ovládalo sídelní údolí ze čtyř stran a bylo doplněno zemědělským zázemím. Jedná se o archeologickou zvláštnost typickou pouze pro Krnovsko. Od 6. století našeho letopočtu je region osídlován slovanským kmenem Holasiců, čímž vzniklo trvalé osídlení podél řek a na úrodných hnědozemích půdách.

V současnosti se krnovský region nachází v severní části okresu Bruntál, jeho severní a východní hranici tvoří státní hranice s Polskou republikou. Centrem tohoto regionu je město Krnov, kde je soustředěno nejhustší osídlení. Hustota zalidnění mimo město Krnov se odhaduje na 32 obyvatel/km², jinak řečeno na ploše asi 13 500 ha trvale bydlí v sedmi obcích 4 550 obyvatel (VAVŘÍKOVÁ, 1998). Právě v tomto regionu nalezneme již zmiňované obce Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice.

Území má povětšinou podhorský charakter, zemědělské výrobní podmínky jsou omezené a opuštěné zemědělské plochy tak mění a dotvářejí charakter celkové krajiny.

Region se dále vyznačuje rozmanitou krajinou, s úseky i relativně vysoké krajinářské hodnoty. Tomu napomáhají lesy s podílem blížícím se 50-ti % a vzrůstající podíl luk a pastvin. Z toho vyplývá, že krnovský region plní významnou rekreační funkci, a to zejména v individuální rekreaci. Z počtu 13-ti sídel plní 9 z nich funkci individuální rekreace. Ve studovaném území se jedná o obce Vraclávek a Staré Purkartice. Několik sídel se vyklidňuje a jejich funkce přechází v plně rekreační.

Nejvýznamnější nemovitou kulturní památkou Krnovska je zámek v obci Hošťálkovy, který sloužil řadu let coby ústav sociální péče pro mentálně postižené ženy.

V letech 1991-1996 vykazují obce jako např. Hošťálkovy pokles trvale bydlícího obyvatelstva (VAVŘÍKOVÁ, 1998). Jedinou dosavadní záchranou pro život v hospodářsky slabých obcích a také pro řadu domů je zmíněná individuální rekreace. Zkoumané území se stalo hospodářsky slabým již v období industrializace. Od konce minulého století docházelo k emigraci obyvatelstva z většiny obcí a ke snižování počtu jejich obyvatel.

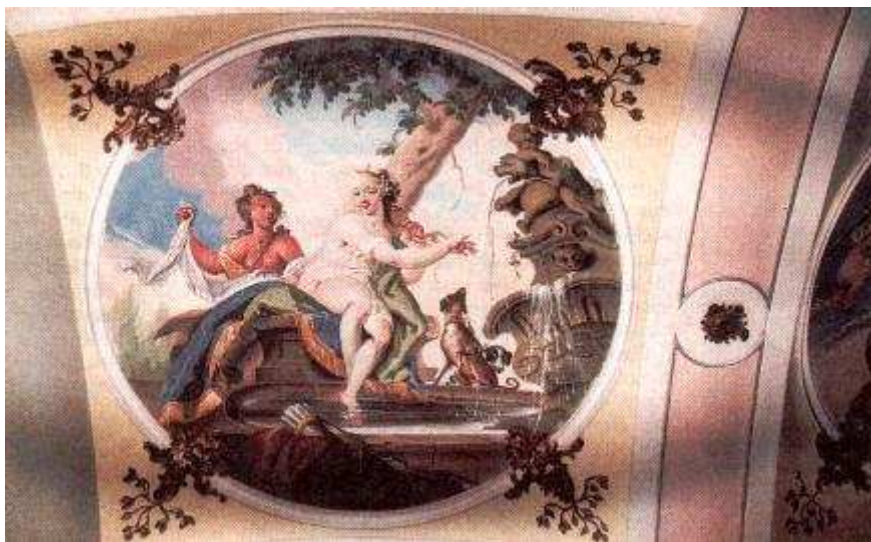
4.2 Hošťálkovy

Historie obce se datuje od roku 1281, kdy existují první písemné záznamy, a je spjata se zdejšími panstvími. Prvním známým majitelem vsi byl podle listiny o rozdělení majetku opavského knížectví v roce 1377 Mikuláš z Vidbachu. Samostatným statkem byly Hošťálkovy na počátku 15. stol. Ke spojení se statkem Linhartovy došlo opět v letech 1477-1566 jednou z větví rodu pánů z Fulštejna a Vladěnána. V roce 1578 získala panství Bohunka Kravařská ze Šlevic, manželka Jana Skrbenského z Hříště, který po její smrti zdědil panství i s tvrzí. Veškerý majetek a statky nabyli po odtržení od panství linhartovského. Z té doby se zachovaly zmínky o zvěstech, že Hošťálkovy navštívil Jan Ámos Komenský, za vlády Skrbenských z Hříště, kteří se hlásili k reformované víře. Z písemností se také dozvídáme o povstání na statku z roku 1848, pod vedením Johanna Lenherta se vzbouřilo na 2000 poddaných a zajalo majitele panství hraběte Heinricha Arco, nakonec bylo potlačeno (BLUCHA, 1969).

Minulost v obci připomíná jednolodní barokní filiální **kostel sv. Michaela Archanděla** z let 1790-1792, který ve 20. stol. prošel rekonstrukcí. Nejcennější součástí interiéru je obraz

Ukřižování pocházející ze 16. stol. Ke kostelu náleží hřbitov s kvalitním železným křížem z poloviny 18. stol. a kaple s rodinnou hrobkou hrabat Arco z roku 1836. Dále zde nalezneme tři náhrobky dalších majitelů zdejšího panství Skrbenských z Hříště ze 17.-19. stol. Na místě stržené středověké tvrze z roku 1566 byl na konci 17. stol. postaven Skrbenskými z Hříště **barokní zámek**. Při stavbě zámku bylo využito zbytků tvrze, čemuž svědčí zalomený průběh středního západního křídla a nesouměrné vedení jižního křídla. Do dnešní podoby byl pouze nepatrně pozměněn pozdějšími úpravami dalších majitelů. V trojkřídlém jednopatrovém objektu byla zachována hodnotná výzdoba, především nástěnné malby z let 1767-1786, částečně zabílené. Nástrovní malby z konce 17. stol. znázorňují sedm antických bohyň, včetně bohyně Artemidy.

Obrázek 1: nástrovní malby v zámku Hošťálkovy

Zdroj: <http://www.hrady.cz>

Součástí zámku je také **zámecká kaple P. Marie** s původním vybavením a hodnotnými nástěnnými a nástrovními malbami. Celý prostor je zdobený štukem a umělým mramorem. Strop kaple zdobí freska věnovaná P. Marii, deskové obrazy s tématem **Zvěstování a Navštívení** po bocích, oltářní obraz je věnován **Narození P. Marie**. Velmi hodnotné varhany z 18. stol. jsou ukázkou nádherné barokní řezbářské práce. Koncem 18. stol., kdy majitelem zámku byl Karel Traugott Skrbenský, se stal zámek střediskem kultury a hudebních slavností slezské šlechty. V roce 1831 přešlo panství do majetku Strachwitzů a od roku 1837 byl v majetku Arců. Po požáru roku 1837, který zámek postihl, a za vlády hrabat z Arcu došlo ke

stavbě balkónového portiku a k vestavbě pokojů do mansardové střechy, celková barokní úprava exteriéru i interiéru. V sálech parádního patra a na schodištích neznámý slezský autor provedl kolem roku 1767 bohatou freskovou výmalbu (HEIDER, 2000). Konečnou podobu zámku můžeme popsat jako volně stojící trojkřídlou jednopatrovou budovu s mansardovou střechou. Na volných stranách křídel zámku se pyšní hranolové nástavce nesoucí čtyřboké věžice zakončené lucernou. Zámek měl 15 pokojů a stejný počet komor. Ve volných křídlech byly vybudovány průjezdy sloužící jako vstupní místa. Ve středu západního průčelí byl postaven balkónový portikus na hranolových pilířích. Kolem dvora byly umístěny hospodářské objekty, palírna, pivovar, sladovna, stodoly a sýpky, stejně jako stáje pro 15 koní a vězení pro poddané. Celkový vzhled doplňuje jednotná strohá fasáda. Okolí zámku dokresluje hodnotný krajinářský park s rozlohou 3 ha, na nádvoří všemu vévodí litinová **socha Bakcha** z 19. stol. a proti vstupu do zámku **drobná kaple** s dřevorezbou sv. Floriána z 18. stol. V současné době je zámek nepřístupný, od roku 1965 do nedávné doby byl sídlem ústavu sociální péče pro mentálně postižené dospělé. Od poloviny roku 2006 je objekt ve vlastnictví Moravskoslezského kraje bez využití a pomalu začíná chátrat (PETŘVALSKÝ, 2007).

Ke dni 1.4. 2000 se Hošťálkovy staly územní samosprávnou jednotkou, přičemž k 3.7. 2006 zde trvale žilo 601 obyvatel (<http://www.obec-hostalkovy.cz>, citováno 2.3.2010). Pro srovnání v roce 1834 to bylo 410 obyvatel, 1880-567, 1930-534 a 1939-508 (ZAPLETAL et KUBALEC, 1959). K samotné obci náleží ještě další katastrální území jako Křížová ve Slezsku, Vraclávek a Staré Purkartice. Křížovou založil Jan Skrbenský z Hříšče roku 1592.

4.3 Vraclávek

Rekreační osada obce Hošťálkovy, která vznikla v údolí tří zdrojnic Kobylího potoka (Huťský potok, Křížovský potok a Novoveský potok). Podle ústního podání založili osadu uhlíři od Vraclavi, proto snad i původní název Vraclav. Obec zanikla po tažení Matyáše Korvína roku 1474. Znovu obnovena byla v polovině 16. století a následně osídlena wroclavskými kolonisty. Od roku 1866 byla střediskem evangelíků ze 17 vsí (ZAPLETAL et KUBALEC, 1959). Do roku 1945 byla osada střediskem podomáckého tkalcovství a byla zde založena osada Hutě. V současné době zde můžeme nalézt zajímavá stavení jako chráněný statek č. p. 7 s dvorem (sklípek, hospodářské stavby, zeď se vstupní branou) z pol. 19. stol.,

bývalou rychtu z roku 1800, která má štukové fasády a Muzeum praček a vlach, které nám přiblíží historii praní (PETŘVALSKÝ, 2007).

Vraclávek je od západu kryt Krejčovou horou (680 m), na jejímž jižním svahu pramení potůček Kotel. Ten se vlévá do Kobyliho potoka u Vraclávku a jeho název pramení z osady stejného jména.

Od roku 1869 do roku 1939 klesl počet obyvatel v těchto horských místech (Vraclávek, Staré a Nové Purkartice) o 35 %, tj. z 1413 obyvatel na 921 obyvatel. V druhé polovině 20. století se počet obyvatel Vraclávku pohyboval kolem 560, což znamenalo v uplynulých 10 letech nárůst o 63 % (ZAPLETAL et KUBALEC, 1959).

Slavným rodákem této obce je **Erich Wehrenfennig** (1872-1968) prezident Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (<http://www.wikipedie.cz>, citováno 2.3.2010).

4.4 Krásné Loučky

V minulosti pohraniční ves v přímém sousedství Krnova, která byla rozdělena vatislavským mírem roku 1742. Část Krásných Louček (levý břeh řeky Opavice) tak spadá mimo naše státní území. Bohužel i kostel se starým náhrobním kamenem z roku 1544 značícím hrob rytíře Jana Kobyly z Kobyly se nachází mimo státní území.

Název obce byl odvozen od krajiny, ve které se ves rozkládala. V blízkosti Opavice, na místě nynějších polí, luk a zahrad se dříve rozlévaly rybníky.

Součástí obce Krásné Loučky je osada Kobyly táhnoucí se údolím Kobyliho potoka. Pravý břeh je lemován lesnatým výběžkem s nejvyšším vrcholem Uhlířov 484 m, který kdysi obyvatelům osady poskytoval surovinu pro starodávnou výrobu dřevěného uhlí. Levý břeh naopak lemují pole s obilím, každoročně obhospodařovaná.

Počet obyvatel se po celá léta pohyboval mezi 400-600, např. v roce 1834 jich zde trvale žilo jen 422, naopak roku 1939 to bylo již 602 obyvatel (ZAPLETAL et KUBALEC, 1959). S Krnovem je obec spojena silnicí a dostatečně frekventovanou železnicí Krnov – Město Albrechtice. Obě komunikace vedou v bezprostřední blízkosti souběžně s tokem Opavice a se státní hranicí.

Jádro Krásných Louček je v současnosti spojeno s osadou Kobylí v zastavěný celek. V nejnižnější části osady se nachází prosperující pilařský podnik a kousek opodál se zahlodává do kopce vysokého 436 m rozsáhlý kamenolom (ZAPLETAL et KUBALEC, 1959).

4.5 Staré Purkartice

Jsou rekreační osadou obce Hošťálkovy, která byla založena na pozemku, jenž byl darován městu Krnovu knížetem Mikulášem roku 1281. Z minulosti jsou známy názvy osady jako „měšťanský les“ – Bürgerwald nebo Burghard. Provozovala se zde řemesla jako domácí tkalcovství, výroba šindelů a dřevorubectví (PETŘVALSKÝ, 2007). První zmínka o vsi pochází z roku 1398 (ZAPLETAL et KUBALEC, 1959).

5 Přírodní poměry

5.1 Geologické poměry

Oblast, ve které se nachází studované území, má pestrou geologickou stavbu. Rozkládá se na styku Českého masivu a Západních Karpat, avšak naprostá většina území okresu náleží k moravskoslezské oblasti Českého masivu. Konkrétně pak zasahuje do jesenické podsoustavy. Výjimku tvoří část na východě podél řeky Opavy směrem ke Krnovu a cíp Osoblažského výběžku, kam zasahuje severní část karpatské předhlubně náležící k Západním Karpatům. Karpatská soustava je mnohem mladším celkem než Český masiv. Zformovala se teprve po odeznění alpínského vrásnění, zvláště pak v intervalu posledních sta miliónů let od svrchní křídy do třetihor. Georeliéf severozápadní části Moravy a Slezska se svým geologickým a geomorfologickým vývojem liší od části jihovýchodí. Ve studované oblasti můžeme nalézt znaky variského geologického vývoje (prvohory). Výsledkem neotektonických pohybů, které vrcholily v neogénu, jsou z dnešní doby známé základní rysy georeliéfu. Jesenická podsoustava má velmi rozmanitý povrch s členitými horninami, vrchovinami a pahorkatinami. Z této podsoustavy je v severozápadní části kraje nejrozsáhlejší Nízký Jeseník, který je tvořen zejména spodnokarbonskými vrstvami a místy vystupují vulkanity. Oblast je jedinečná z hlediska studia akumulací čtvrtohorních sedimentů. Díky zásahu pevninského ledovce ze severu je zde přítomna většina genetických typů kontinentálních uloženin (WEISSMANNOVÁ, 2004).

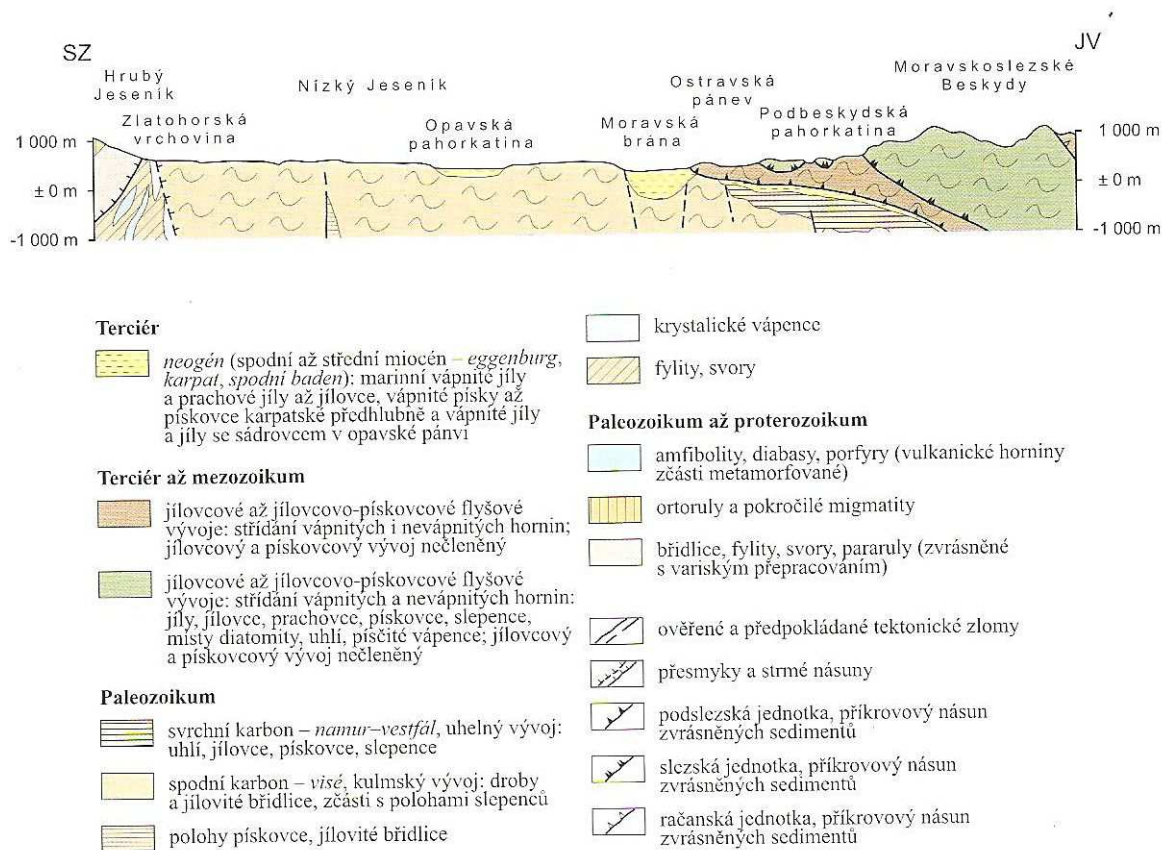
Konkrétně Moravskoslezská oblast Českého masivu je tvořena prekambričným podkladem, krystalickými horninami a granitoidy, na ně navazují sedimenty devonu a spodního karbonu tzv. **kulmu**. Většinu území okresu tvoří zvrásněné a rozlámané sedimenty spodního karbonu, především droby a jílovité břidlice. Území okresu bylo v dávné minulosti zaplaveno spodnobadenským mořem, které zde zanechalo své usazeniny. To vše se odehrálo po vzniku karpatské čelní hlubiny v souvislosti s probíhajícím alpínským vrásněním. V období pleistocénu zasáhly na území opakovaně ze Slezské nížiny pevninské ledovce. Stalo se tak ve starším elsterském glaciálu a mladším rozsáhlejším sálském glaciálu. Z této doby se na území zachovaly fluviální, eolické usazeniny a nejvíce rozšířené pokryvy sprašových hlín. Pískovcové vrstvy jsou tvořeny převážně drobami – druhem pískovce s vyšším podílem jílovito – prachovité matrice a s úlomky starších hornin.). Z obou zalednění se v uloženinách

dochovaly mimo jiné také přemístěné horniny severoevropského původu, především ze Skandinávie a Pobaltí, mezi ně řadíme bludné balvany (eratika) nebo šedé a žlutavé pazourky z baltické křídly. Mnohé z těchto nálezů se vyskytují až do výšky 430 m.n.m. (BŘÍZA, 2006).

Do období holocénu (recentu) přetrvává sedimentace spjatá s erozně-akumulačními procesy. Velký podíl organických zemin v hlinitopísčitých sedimentech převládá v uloženinách niv. Vývoj svahových a splachových sedimentů probíhá působením exogenních vlivů. Postupem času a s přibývajícím lidskou činností souvisí vznik antropogenních sedimentů.

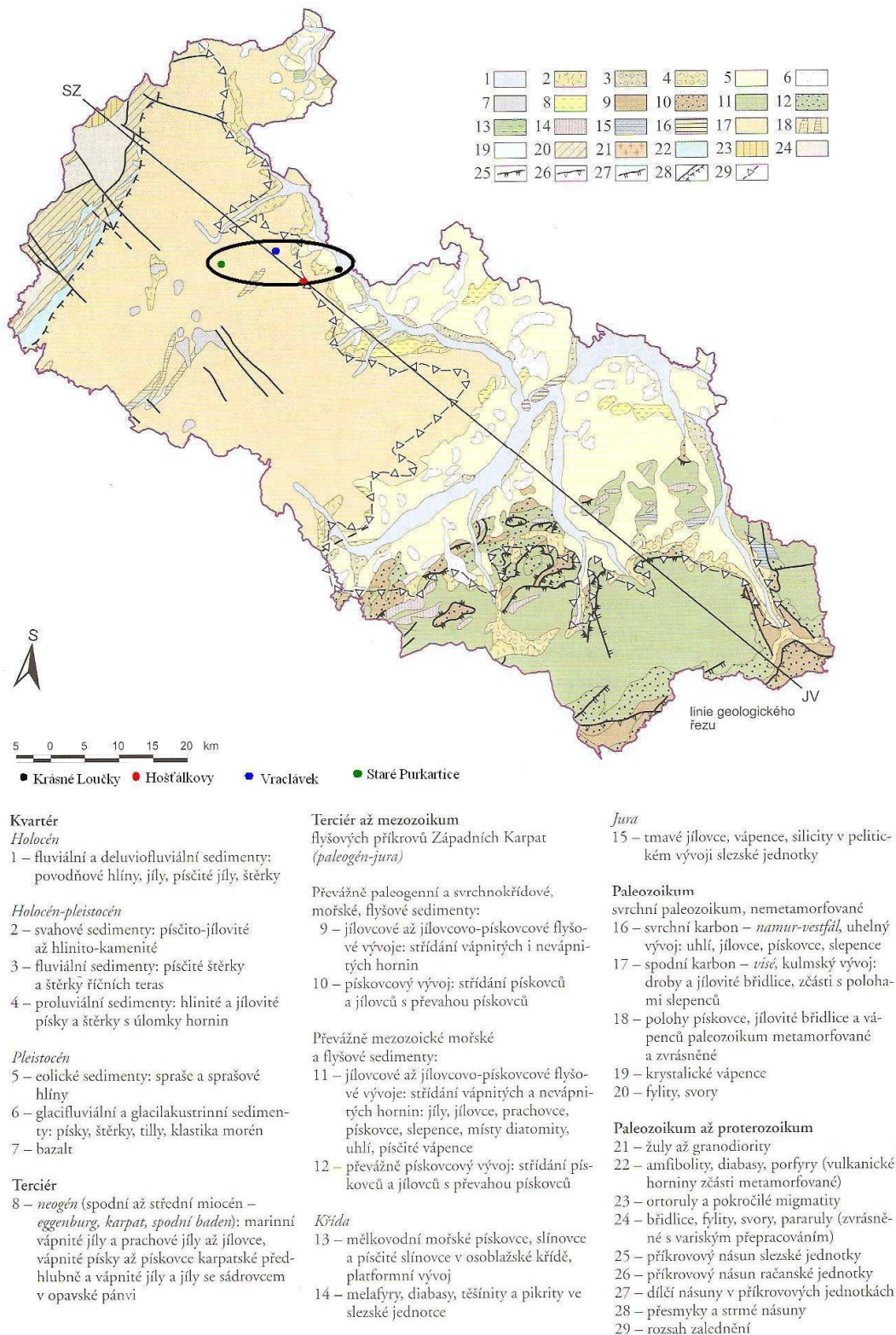
Moravskoslezský kraj řadíme ke geologicky nejintenzivněji prozkoumaným oblastem, místy i do značných hloubek pod povrchem terénu.

Mapa 1: Geologický řez Ostravskem

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004 (upraveno)

Mapa 2: Geologická mapa

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004 (upraveno)

5.2 Geomorfologické poměry

Území kraje se vyznačuje rozmanitým povrchem od rovin a nížinných pahorkatin po hornatiny Hrubého Jeseníku a Moravskoslezských Beskyd. Celý kraj lze rozdělit do tří geomorfologických provincií: Česká vysočina, Západní Karpaty a Středoevropská nížina (WEISSMANNOVÁ, 2004). Většina území bruntálského okresu spadá k provincii Česká vysočina a pouze malá část na východě k podsoustavě Slezská nížina. Ze zmiňované České vysočiny zde zasahují celky Hrubého a Nízkého Jeseníku, které řadíme k jesenické podsoustavě. Tato podsoustava má velmi pestrý povrch zahrnující jak členité hornatiny, tak pahorkatiny a vrchoviny. Je tvořena převážně z krystalických břidlic a má kernou stavbu.

Nejrozsáhlejší část Jesenické podsoustavy tvoří Nízký Jeseník, který se dále ještě dělí na několik podcelků. Studované území se nachází v Brantické vrchovině, která se rozkládá nejdále na severu a má průměrnou nadmořskou výšku 492 m (WEISSMANNOVÁ, l.c.). Vrchovina je tvořena komplexem spodnokarbonských drob a z georeliéfu vystupují četné vyvýšeniny. Základní rysy georeliéfu ovlivnily také periglaciální procesy probíhající ve svrchním pleistocénu. Z té doby se nám zachovaly fluviální sedimenty, pleistocénní sedimenty kontinentálního zalednění a rozsáhlé sprašové pokryvy.

Do severní části Moravskoslezského kraje zasahuje menší část Středoevropská nížina, která se dále dělí na Slezskou nížinu a Opavskou pahorkatinu (WEISSMANNOVÁ, l.c.). Má plochý periglaciální georeliéf se širokou údolní nivou řeky Opavy a terasovým systémem.

Nejstarší tvary georeliéfu nacházíme v České vysočině. V období svrchní křídly a paleogénu panovalo v České vysočině tropické podnebí a tehdy se začal vyvíjet mladší paleogenní zarovnaný povrch se silným pokryvem tropických zvětralin. K vyzvednutí okraje Nízkého Jeseníku došlo mezi spodním a svrchním oligocénem. V opavské pánvi pokračovala sedimentace i ve svrchním miocénu. Neovulkanickou aktivitu a vznik čtvrtohorních sopek v Nízkém Jeseníku způsobily mezi pliocénem a kvartérem tektonické pohyby. V pleistocénu pokryly Nízký Jeseník a Opavskou pahorkatinu pevninské ledovce. V nezaledněném území se tak vytvořil permafrost a probíhaly intenzivní kryogenní pochody. V posledních 60 letech se ve vývoji středohorské a vrchovinné části georeliéfu území výrazně projevuje eroze půdy. Ročně tak ubývá 20 až 70 t/km² půdy, při dlouhodobých srážkách až 1000 t/km² (WEISSMANNOVÁ, l.c.). Jedním z významných geomorfologických činitelů je v současné době lidská činnost.

5.3 Klimatické poměry

Nejstarší vývojové období lidstva na tomto území probíhalo ve starší části čtvrtohor tzv. **pleistocénu**. Tehdy docházelo k velmi výrazným změnám klimatických podmínek, jejichž důsledkem bylo střídání klimaticky studených dob ledových tzv. **glaciálů** s teplými obdobími dob meziledových tzv. **interglaciálů**. Celá oblast Krnovska byla zasažena severským ledovcem. Zalednění území se opakovalo dvakrát v elsterském glaciálu (mindel) a následně v sálském glaciálu (riss).

Při pohledu do současnosti má podnebí zdejší oblasti kontinentální ráz. Členitost georeliéfu se odráží také v proměnlivých klimatických podmínkách panujících nad územím. Dalším faktorem ovlivňujícím podobu klimatu je vysoká nadmořská výška horských oblastí a bezesporu také lidská aktivita. V krajině se projevuje odlesňováním, výraznými změnami v morfografii terénu, těžbou uhlí a znečišťováním ovzduší ovlivňující i oblasti značně vzdálené od emisních zdrojů.

Nízký Jeseník spadá do chladné klimatické oblasti společně s Hrubým Jeseníkem. Tato oblast je charakterizována velmi krátkým až krátkým, mírně chladným a vlhkým létem, mírným až mírně chladným podzimem, dále dlouhou, mírnou a mírně vlhkou zimou s dlouhou sněhovou pokrývkou a nakonec mírně chladným až chladným jarem. Teplotně si lze chladnou klimatickou oblast přiblížit rozmezím teplot v červenci 12-16 °C a naopak v lednu klesají teploty pod bod mrazu na -3 až -7 °C. Průměrný roční úhrn srážek dosahuje hodnot v rozmezí 850 až 1200 mm (WEISSMANNOVÁ, 2004). Krnovsko už leží v mírně teplé klimatické oblasti, která zde zasahuje (viz. mapa 3). Mírně teplá klimatická oblast se vyznačuje dlouhým teplým, suchým až mírně suchým létem, přechodným mírně teplým podzimem, dále pak krátkou mírnou až mírně teplou zimou, která je suchá až velmi suchá s krátkou sněhovou pokrývkou, a nakonec mírným až mírně teplým jarem (WEISSMANNOVÁ, l.c.). Po většinu roku převládá vliv vzduchových hmot mírných šířek, ale občas se setkáváme i s vlivem chladných arktických hmot od severu nebo naopak teplých vzduchových hmot z jižních směrů. Dále pro oblast platí, že s klesající nadmořskou výškou nabývá na suchosti a teplotě. Průměrná roční teplota dosahuje hodnot kolem 7 až 8 °C (Krnov 7,8 °C), roční úhrn atmosférických srážek klesá k 600 až 800 mm (WEISSMANNOVÁ, l.c.). Nejchladnějším měsícem roku je leden, naproti tomu nejteplejším měsícem červenec. Do

charakteru klimatu a srážkového úhrnu se promítají lokální návětrné a závětrné efekty georeliéfu.

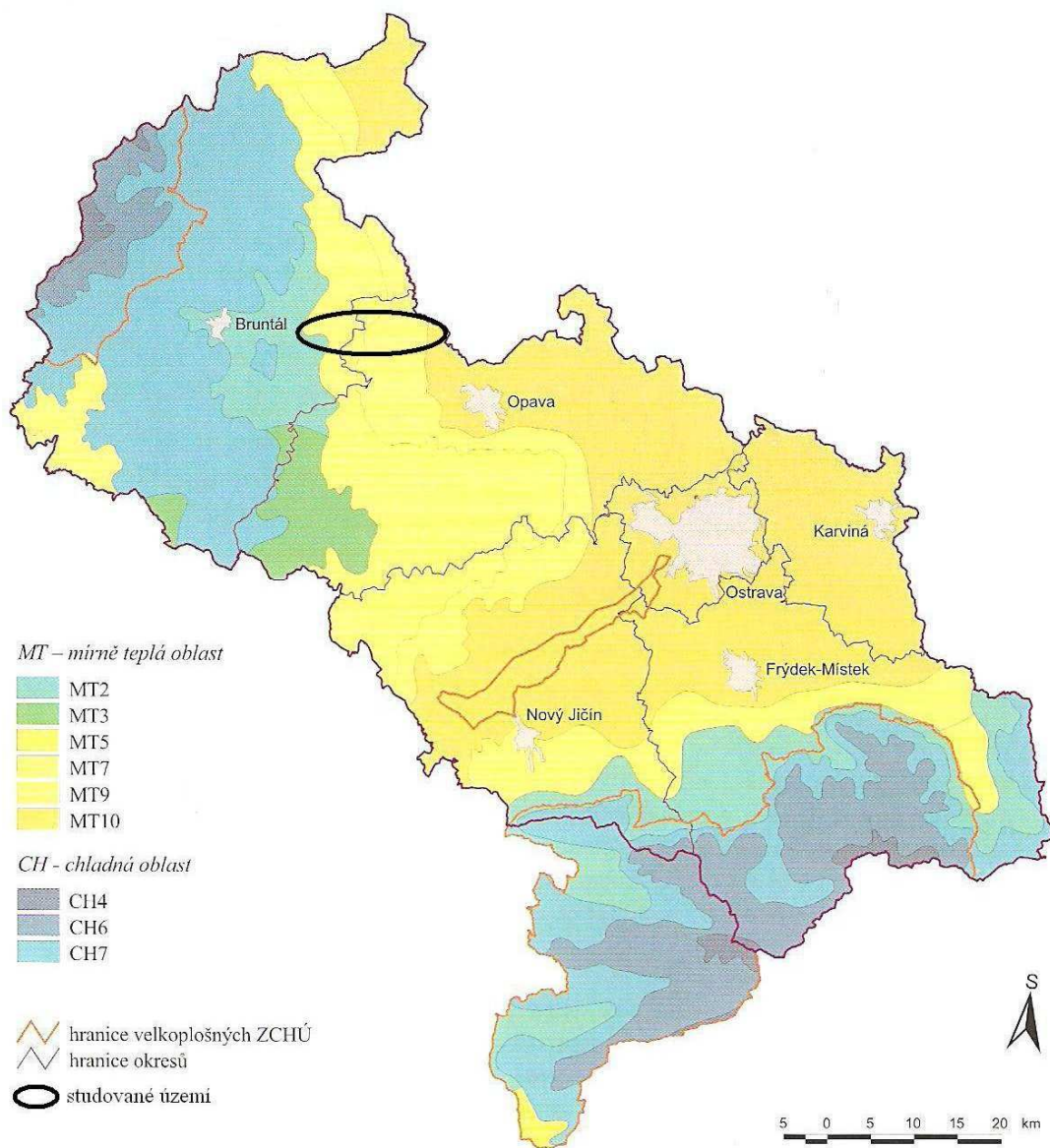
Průměrná doba slunečního svitu dosahuje hodnot 1470 až 1600 hodin za rok (WEISSMANNOVÁ, l.c.). V zimním období můžeme pozorovat více slunečných dnů na horách a ve vyšších polohách, naopak v létě je vlivem intenzivnější konvekce na horách více oblačnosti a s tím souvisí i méně slunečního svitu.

Nástup vegetačního období je spjat s průměrnými denními teplotami 5 °C, kterých se dosahuje obvykle na přelomu února a března. Celé období končí v první prosincové dekádě. S rostoucí nadmořskou výškou se nástup opoždí a doba trvání zkracuje.

Moravská brána a její směr či poloha udává směry proudění vzduchu na území regionu. Převládají větry směru JZ-SV a oblast se řadí mezi velmi větrné polohy, čemuž také nasvědčují „vlajkové formy“ dřevin.

Ostravsko spolu s dalšími oblastmi jako např. Prahou a Podkrušnohořím patří k oblastem s nejvíce znečištěným ovzduším v České republice.

Mapa 3: Klimatické oblasti

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004 (upraveno)

5.4 Hydrologické poměry

Poměrně velká část Moravskoslezského kraje a bruntálského okresu náleží k povodí horního toku Odry, která odvádí vodu k úmoří Baltského moře. Hydrografickou síť kraje sbíhající se v Ostravské pánvi tvoří řeka Odra se svými levostrannými přítoky Opavou a Moravicí a pravostrannými přítoky Ostravicí a Olší. Řeka Opava protéká Krnovem, kde se do ní vlévá její levostranný přítok Opavice, která pramení na jihozápadních svazích Příčného vrchu, v nadmořské výšce 850 m (WEISSMANNOVÁ, l.c.). Opavice se za Městem Albrechtice stává hranicí České a Polské republiky. Kobylí potok je pravostranným přítokem řeky Opavice a vlévá se do ní za obcí Krásné Loučky. Samotný Kobylí potok pramení za obcí Staré Purkartice pod Bedřichovou horou, v nadmořské výšce 742 m. Protéká obcemi Staré Purkartice, Vraclávek, Hošťálkovy a Krásné Loučky, kde se nakonec vlévá do řeky Opavice. V celé délce studovaného území protéká podél silniční komunikace, lemuje ji a v několika místech i křížuje. Má několik pravostranných i levostranných přítoků, z nichž asi nejvýznamnější je říčka Kotel. Pramení na Kozím vrchu v nadmořské výšce 679 m a protéká přírodní památkou Krasovský kotel. Do Kobylího potoka se vlévá mezi obcemi Vraclávek a Hošťálkovy.

Řeka Opava má nízké hodnoty průtoků na horním toku a jejích přítocích v zimním a podzimním období, na dolním toku v podzimním a letním období.

Celou oblast Krnovska dotváří uměle vytvořené a ojedinělé rybníky. V opuštěných břidličných lomech se místy vytvořily malé vodní plochy. Povodí Odry odvodňuje asi 7% území ČR, na území okresu Bruntál je to 83% (WEISSMANNOVÁ, 2004). Z hydrologického hlediska jej lze rozdělit na dvě odlišné části – jesenickou a beskydskou.

V regionu existuje hlubší oběh podzemních vod, který je lokálně vázán na tektonické drenážní linie nebo na hluboké deprese povrchu starších útvarů, případně na krasové struktury (WEISSMANNOVÁ, l.c.).

5.5 Biogeografické poměry

Biogeografické jednotky jsou charakteristické určitými podmínkami a různou ekologickou rozmanitostí typickou pro dané celky. V České republice rozeznáváme čtyři

podprovincie – hercynskou, polonskou, západokarpatskou a severopanonskou (CULEK a kol., 1996).

Většina okresu Bruntál náleží k hercynské podprovincii, leží v oblasti hercynských pohoří a konkrétně zahrnuje tři bioregiony – Nízkojesenický, Krnovský a Jesenický. Nízkojesenický bioregion se rozkládá na jihu okresu, Krnovský na severovýchodě, kam spadá i studované území Kobylího potoka a Jesenický na severozápadě okresu Bruntál (WEISSMANNOVÁ, 2004). Malá část při polských hranicích u Krnova je již řazena do polonské podprovincie. Oblast má pahorkatinný až rovinný charakter s mírně teplým až teplým podnebím.

V potencionálně přirozené vegetaci Bruntálska převládají květnaté bučiny, na území spadající k Nízkému Jeseníku přechází v kostřavové bučiny. Pouze na zanedbatelných částech okresu byly rekonstruovány bikové bučiny. Studované území ležící v pohoří Nízkého Jeseníku tvoří okrajově smrkové bučiny, které přecházejí do klimaxových třtinových smrčín a smrkových monokultur. Pouze v nejnižších polohách území se v menší míře vyskytují bezkolencové doubravy.

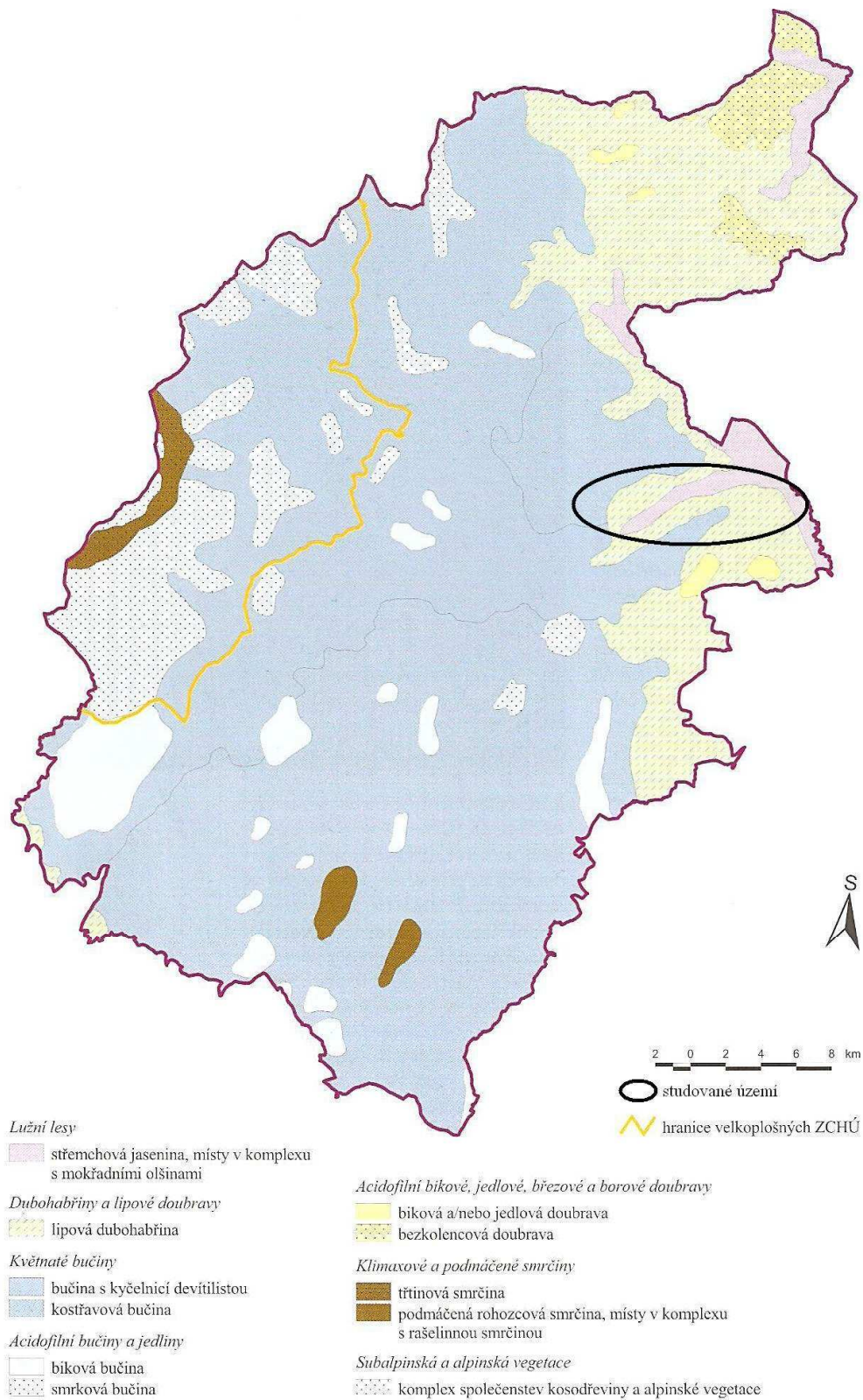
Současnou vegetaci v povodí Kobylího potoka tvoří především mohutné druhotné smrčiny. Původní smrkové porosty se v okrese nacházejí a jsou chráněné v několika rezervacích. Původní bikové bučiny byly z větší části odlesněny a přeměněny v zemědělskou půdu, která je zastoupena také v okolí Kobylího potoka a to do značné míry. Stejně tak většina původních dubohabřin v území byla odlesněna a přeměněna v zemědělskou půdu. Se stoupající nadmořskou výškou ubývá zemědělské půdy až nakonec v obci Staré Purkartice zcela chybí. Strukturu potenciálně přirozené vegetace znázorňuje mapa.....

Území Bruntálského okresu spadá na základě zonality do zóny středoevropského opadavého lesa. do 1., 2. – 9. lesního vegetačního stupně. Převládajícími stupni jsou 4. bukový a 5. jedlo-bukový. Zlatohorskou vrchovinu tvoří zejména 3. dubo-bukový stupeň. V Hrubém a Nízkém Jeseníku jsou zase zastoupeny převážně vyšší vegetační stupně: 6. smrko-bukový, 7. buko-smrkový, 8. smrkový a 9. klečový. V současnosti je lesem pokryto 42% území okresu (WEISSMANNOVÁ, 2004). V opavské pahorkatině zaujímají značný podíl oglejená stanoviště, na kterých skladbou převládá dub letní s jedlím. Ve 4. vegetačním stupni je v území původní modřín.

V povodí Kobylího potoka a do studovaného území náleží přírodní rezervace Krasovský kotel, která se rozkládá na ploše 11,46 ha (viz. přílohy) (WEISSMANNOVÁ,

2004). Krasovský kotel tvoří mezofilní a podmáčené louky v sedle pod Kozím vrchem v nadmořské výšce 648-667 m. Oblast byla přírodní rezervací vyhlášena roku 1989. Jedná se o druhově bohaté louky s populací mečíku střechovitého (*Gladiolus imbricatus*) vyskytující se mezi částečně podmáčeným lužním komplexem smrkových lesů na náhorní rovině. Počet kvetoucích exemplářů je odhadován na 150 až 250 jedinců. Louky jsou doposud pravidelně koseny, tudíž se v severní části zachovaly fragmenty ochuzených smilkových luk. Celou západní třetinu lučního komplexu tvoří neobhospodařované a rychle degradující mezofilní louky, kde se již v současnosti uchycují náletové dřeviny (WEISSMANNOVÁ, 2004). Nalezneme zde také několik osamocených ostrůvků olšin. K dalším vzácnějším druhům rostoucím v rezervaci se řadí čertkus luční (*Succisa pratensis*), olešník kmínolistý (*Selinum carvifolia*) a kýchavice bílá Lobelova (*Veratrum album* subsp. *lobelianum*).

Mapa 4: Potenciální přirozená vegetace na Krnovsku a Bruntálsku

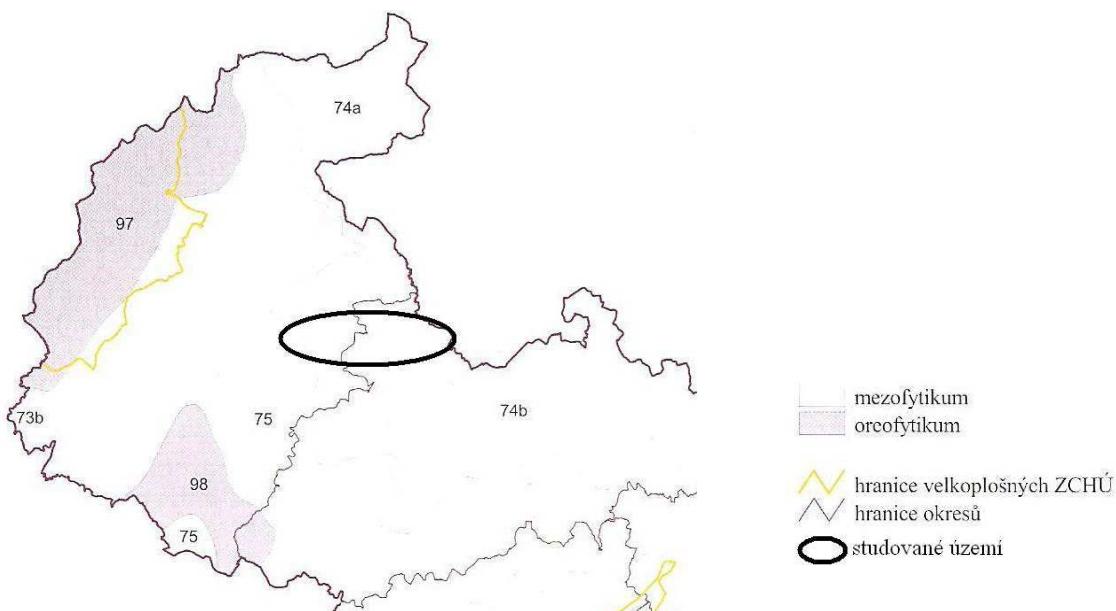

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004 (upraveno)

5.6 Fytogeografické poměry

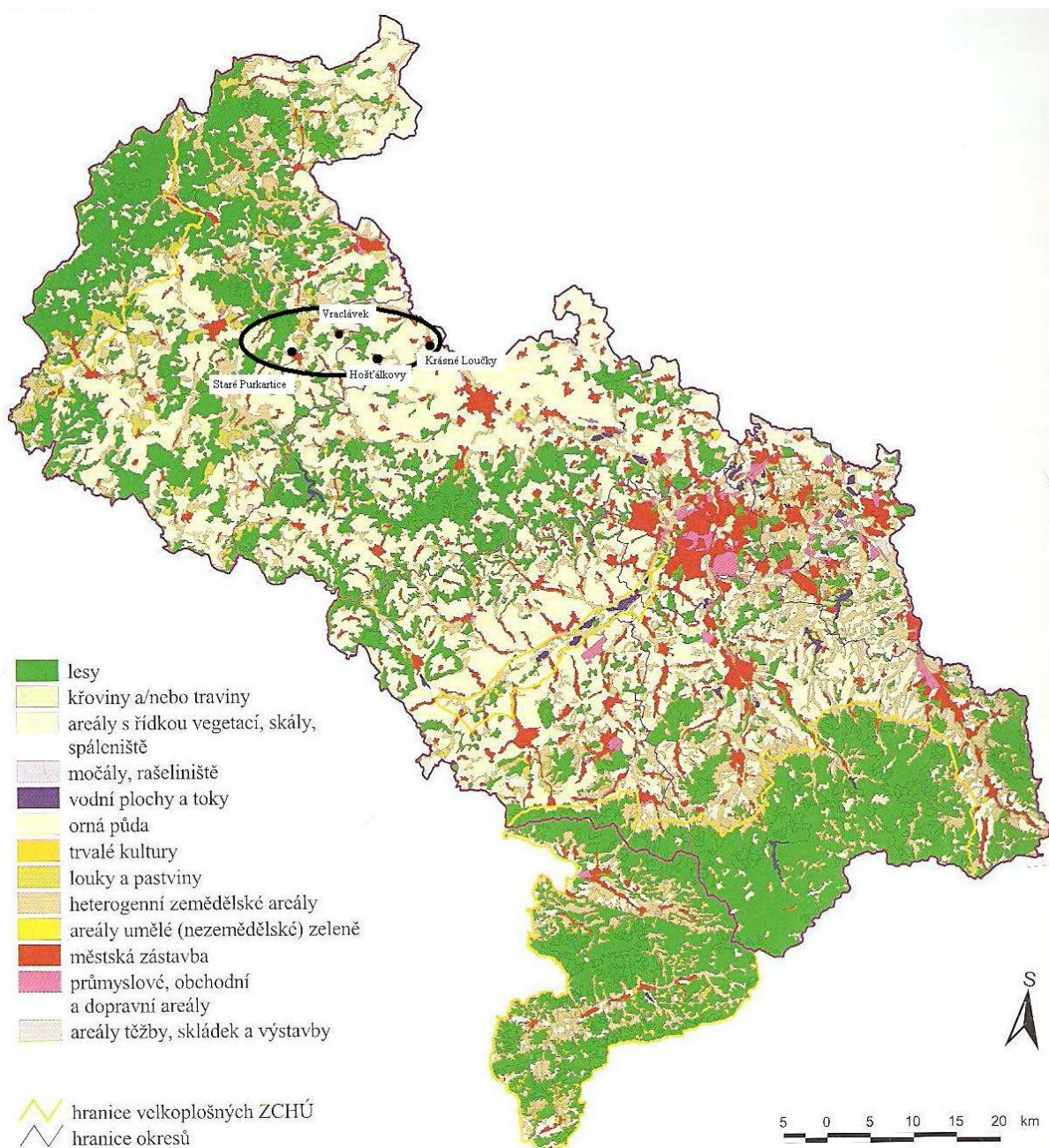
V oblasti studovaného území se stýkají dvě hlavní fytogeografické oblasti – České a Karpatské mezofytikum, čímž se prolínají prvky hercynské a západokarpatské květeny. Od severu je územní flóra ještě z části ovlivněna prvky polonské provincie. Nejvyšší části Hrubého a Nízkého Jeseníku patří do Českého oreofytika. Avšak většina území Nízkého Jeseníku a s ním i povodí Kobylího potoka spadá do Jesenického podhůří z oblasti Českomoravského mezofytika, pouze malá část severovýchodně od okresu Bruntál je řazena k Opavské pahorkatině. Činiteli ovlivňujícími charakter vegetace jsou zejména ekologické podmínky, z nich především půdní substrát, modelace terénu, klimatické vlivy i antropogenní činnost. Krajinný pokryv studovaného území blíže přibližuje mapa 6, kde je vyznačena poloha území s obcemi, jimiž prochází. Při pohledu do historie vývoje krajiny oblasti mělo nezvratné důsledky odlesňování započaté v 2. pol. 13. stol. (WEISSMANNOVÁ, 2004). Začaly se tak vyvíjet nejrůznější typy polopřirozené vegetace, z nich především pastviny a louky. V celém Moravskoslezském kraji jsou zastoupeny tři ze čtyř biogeografických podprovincií, přičemž hornatiny a pahorkatiny Jeseníků spadají do hercynské podprovincie.

Mapa 5: Fytogeografické oblasti

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004 (upraveno)

Mapa 6: Krajinný pokryv

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004 (upraveno)

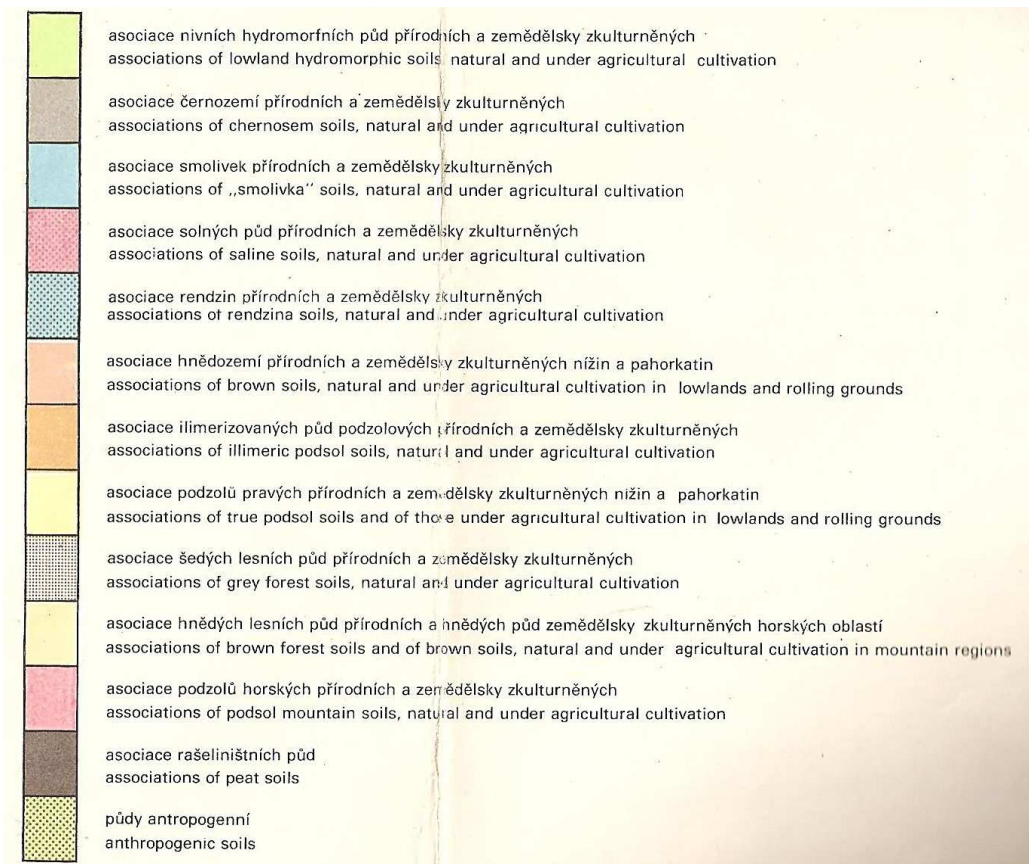
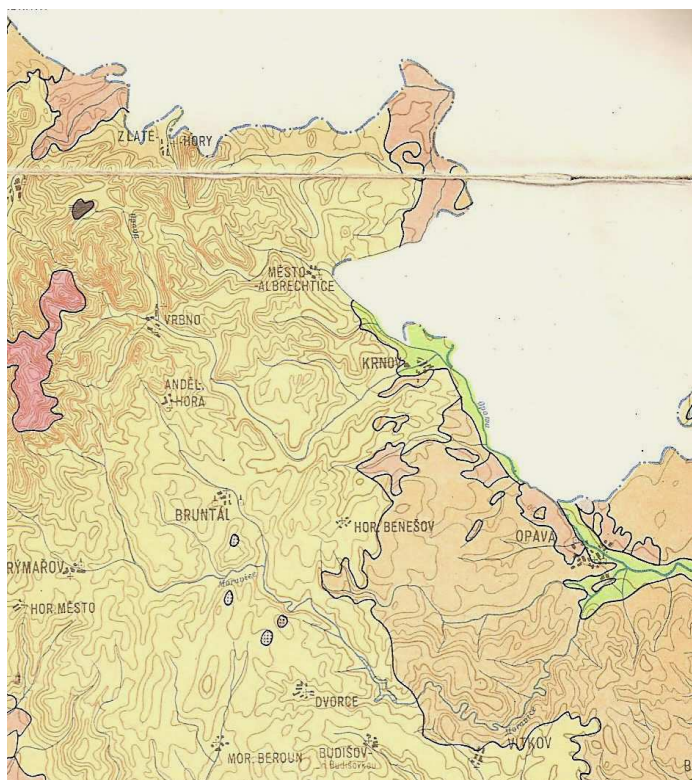
5.7 Pedologické poměry

Rozdíly v geologickém složení, georeliéfu a geomorfologickém vývoji měly vliv na ráz a rozdílnost půdního pokryvu v oblasti okresu. Na tvorbě půd se kromě přírodních činitelů podílely lidské faktory a dálkový transport emisí.

V území Brantické vrchoviny se vytvořily na svahovinách drob, bezkarbonátových flyšových břidlicích a pískovcích České vysočiny rozsáhlé celky dystrické kambizemě spolu s doprovodnou kyselou až silně kyselou kambizemí typickou (hnědá půda) a pseudoglejovou. Dále v území nalezneme na sprašových hlínách hnědozem typickou, hnědozem fluvizemní a fluvizem typickou se znaky hydromorfismu (oglejení). Vyskytují se zde půdy se zrnitostí převážně jílovitohlinitou. V níže položených územích jde o půdy hlinité. Také se na území Bruntálské vrchoviny prolínají gleje s vrchovištními rašelinami, které se vytvořily kumulací rostlinného materiálu v zatopených depresích.

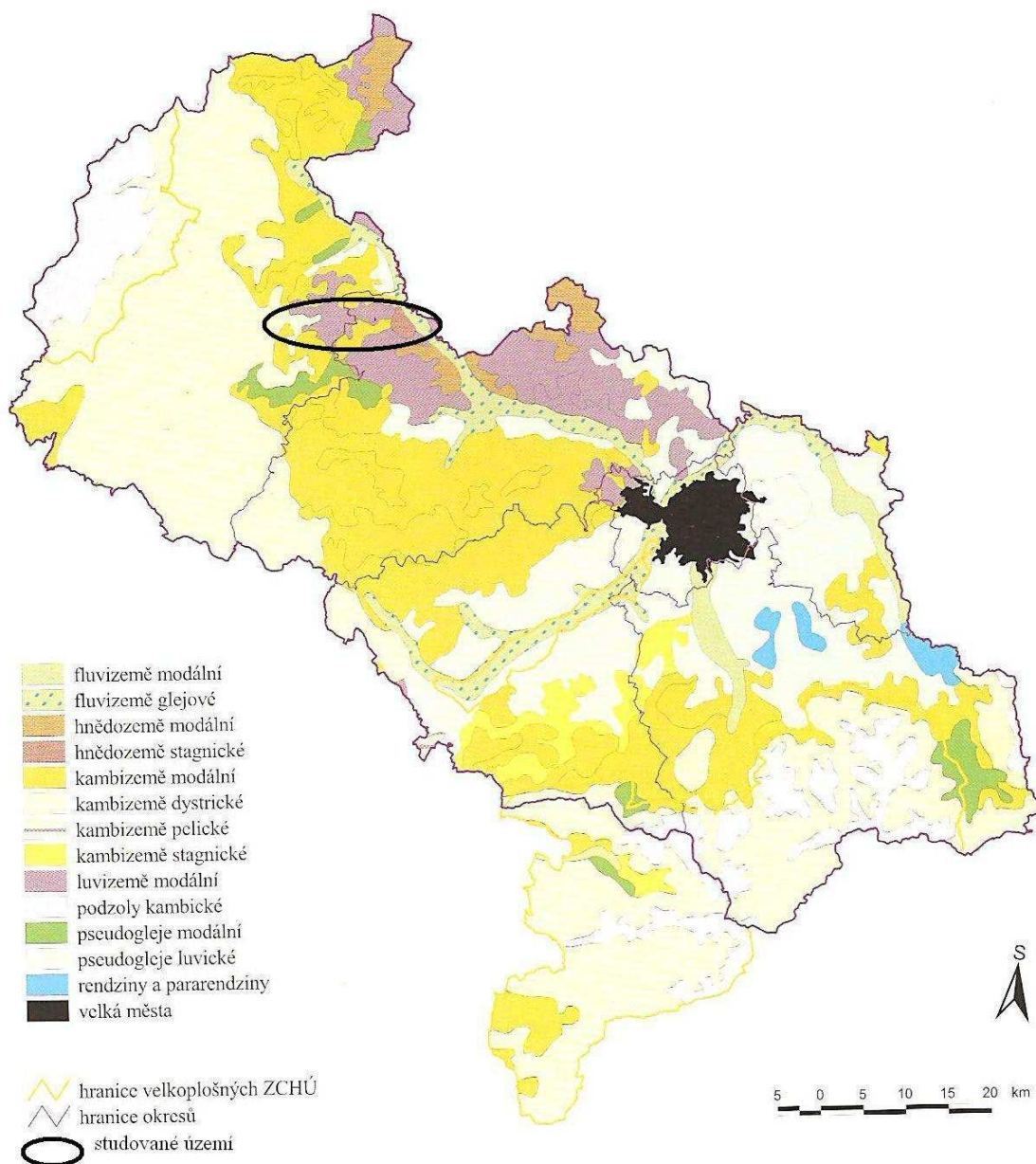
Výrazný vliv na chemismus půdy v prostředí má podloží a také acidifikace kyselými dešti. Místy jsou půdy kontaminovány těžkými kovy jako je kadmium, zinek, olovo aj. dalším činitelem, který má vliv na vznik určitého druhu půdy je proces zvětrávání neboli hnědnutí.

Mapa 6: Pedogenetické asociace ČR

Zdroj: PELÍŠEK et SEKANINOVÁ, 1975 (upraveno)

Mapa 7: Půdní typy

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004 (upraveno)

6 Vymezení území a floristický výzkum

Studované území bylo určeno po dohodě s vedoucím práce RNDr. Vlastimilem Tlustákem CSc. podle mapy „*Bruntálsko, Krnovsko a Osoblažsko 1: 50 000*“ a konkrétněji pak přímo v terénu.

Zájmová oblast začíná při levostrané odbočce ze státní silnice Krnov – Město Albrechtice do obce Krásné Loučky a končí za obcí Staré Purkartice, kde krajina volně přechází v souvislý lesní porost. Stěžejní část území tvoří koryto Kobyliho potoka lemující silniční komunikaci propojující obce Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek, Staré Purkartice a směřující dále do obce Karlovice. Hranicemi vymezeného území byly stanoveny a jako nejvhodnější se jevíly přechody krajiny v souvislý lesní porost, trvale obhospodařovaná pole a strmé lesní svahy.

Od prameniště Kobyliho potoka pod Bedřichovou horou, přes obec Staré Purkartice, do obce Vraclávek je oblast současně po levém i pravém břehu potoka vymezena začínající hranicí jehličnatého lesa. Mezi obcemi Vraclávek a Hošťálkovy to jsou po obou březích převážně pole a lesní porosty. Od obce Hošťálkovy po obec Krásné Loučky tvoří hranici území na levém břehu obilná pole a při pravém břehu potoka lesní porosty, kamenolom a pila. Floristický výzkum se tak soustředí na dostupnost terénu podél komunikace, navazující polní cesty, pěšiny a vegetaci v katastrech zmíněných obcí.

Již v minulosti došlo k botanickým výzkumům na území Slezska a následnému soupisu nalezených druhů. Zmínku o charakteru a povaze květeny Slezska lze nalézt v díle A. Lhotského „*Vlastivědný sborník slezský, část 1.*“. Součástí je také soupis determinované vegetace na území Slezska.

Konkrétně v povodí Kobyliho potoka, který protéká obcemi Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice, doposud neproběhl žádný botanický výzkum. Tudíž mnou získaná a zpracovaná data nemohla být srovnána s žádnými předešlými hodnotami.

7 Přehled stanovišť vegetace

Příroda a krajina kolem nás je velmi rozmanitá, v různých částech světa se odlišuje znatelně, jinde pouze nepatrně. Tato odlišnost se projevuje i na území Slezska, konkrétně v povodí Kobylího potoka. Proto bylo mou snahou vytvořit přehled biotopů objevujících se ve studovaném území. Biotopy se zpravidla od sebe odlišují složením vegetace, která je podmíněna přírodními faktory a v neposlední řadě i lidskou činností.

Stanoviště je možné hodnotit na základě nejrůznějších kritérií. Jako nejvhodnější se jeví kategorizace v publikaci „*Katalog biotopů České republiky*“ (CHYTRÝ, KUČERA et KOČÍ, 2001), která byla zpracována pro hodnocení NATURA 2000. V důsledku poměrně vysokého stupně antropizace na studovaném území je toto třídění doplněno a rozšířeno o členění z disertační práce „*Ruderální společenstva Olomouce I., II.*“ (TLUSTÁK, 1990). Je zaměřena na ruderální vegetaci a zohledňuje zcela odlišné faktory utvářející tato stanoviště.

Jednotlivé biotopy jsou stručně a výstižně charakterizovány, doplněny o druhy rostlin (dominantní, botanicky významné či zajímavé). Dále je zde uvedena lokalizace konkrétního biotopu ve studovaném území a odhadovaná plošná výměra.

7.1 Přirozená stanoviště v povodí Kobylího potoka

(zpracováno podle CHYTRÝ, KUČERA et KOČÍ, 2001)

M Mokřady a pobřežní vegetace

M 1 Rákosiny a vegetace vysokých ostřic

Druhově chudé porosty bažinných bylin, zpravidla s převahou travin.

Jedná se o fragmenty okraje vodního toku, které jsou periodicky zaplavované a o část mokré louky asi 2 km V od Obecního úřadu Hošťálkova. Plocha nepřesahuje 0,2 ha a netvoří souvislé pásma.

M 1.5 Pobřežní vegetace potoků

Jednovrstevné až dvouvrstevné porosty s převažujícími trávami, zejména zblochany (*Glyceria nemoralis*) a vytrvalými široolistými bylinami s poléhavými až vystoupavými,

v uzlinách kořenujícími lodyhami, plazivými oddenky a rychlým vegetativním šířením (např. *Myosotis palustris* s. l., *Epilobium hirsutum*, *Hypericum tetrapterum*, *Mentha longifolia* a *Phalaris arundinacea*).

Za normálního stavu vody je půdní povrch mělce zaplaven. V období zvýšené hladiny jsou porosty krátkou dobu zaplaveny úplně, naopak v létě voda často zcela opadá.

Zjištěna většinou po celé délce Kobylího potoka, od obce Krásné Loučky po obec Staré Purkartice, v délce 12 km.

M 4 Štěrkové říční náplavy

Vznikají na březích řek v říčních zákrutech nebo tvoří ostrůvky v říčních korytech. Mladé náplavy jsou často bez vegetace, starší porůstají řídkou, druhově chudou vegetací, v níž se kromě druhů snášejších narušování proudící vodou vyskytují mezofilní rostliny z okolních porostů a některé rychle klíčící jednoletky.

Vegetace ovlivňována hlavně mechanickými účinky proudící vody a přemísťováním sedimentovaného materiálu (např. *Phalaris arundinacea* aj.).

Vyskytují se v náznacích kolem pily v obci Krásné Loučky asi 1 km SZ od státní silnice, plošně nepřesahují ani 0,1 ha.

M 4.3 Štěrkové náplavy s třtinou pobřežní

Zapojené, druhově chudé porosty s dominantní třtinou pobřežní (*Calamagrostis pseudophragmites*), dosahující výšky až 150 cm. V bylinném patře se uplatňují s větší pokryvností devětsily (*Petasites hybridus*) a chrastice rákosovitá (*Phalaris arundinacea*).

Fragmenty se vyskytují kolem pily v obci Krásné Loučky asi 1 km SZ od státní silnice a částečně v obci Staré Purkartice 1,3 km V od kapličky. Plocha se pohybuje do 0,1 ha.

R Prameniště a rašeliniště

R 1.4 Lesní prameniště bez tvorby pěnovců

Prameniště s řídkou zapojenou bylinnou nebo mechovobylinnou vegetací, v některých případech téměř bez vegetace. Nejčastěji jsou zastoupeny ostřice (*Carex remota*, *Carex sylvatica*) a další cévnaté rostliny (např. *Chrysosplenium alternifolium*, *Impatiens noli-tangere*, *Stachys sylvatica* aj.).

Nacházejí se asi 3-3,5 km V od obce Staré Purkartice, plošně zabírají 0,5 ha.

T sekundární trávníky a vřesoviště

T 1 Louky a pastviny

T 1.5 Vlhké pcháčové louky

Vlhké až mokré louky s dominantními travinami (*Carex acuta*, *C. nigra*, *Cirsium rivulare*, *Festuca pratensis*, *F. rubra* s. l., *Juncus effusus*, *Poa palustris* a *Scirpus sylvaticus* aj.). Dále jsou přítomny druhy trav jako lipnice luční (*Poa pratensis* s. l.), ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), psárka luční (*Alopecurus pratensis*), metlice trsnatá (*Deschampsia caespitosa*) a třtina křovištní (*Calamagrostis epigeios*), z široolistých bylin jsou to např. děhel lesní (*Angelica sylvestris*), rdesno hadí kořen (*Bistorta major*), blatouch bahenní (*Caltha palustris*) a upolín evropský (*Trollius altissimus*). Porosty jsou hustě zapojené. Mechové patro nedosahuje větší pokryvnosti větší než 10%.

Rostou na podmáčených glejových půdách v údolích potoků. Hladina podzemní vody je trvale vysoká, porosty nesnášejí dlouhotrvající zaplavení ani periodické vysychání. Jsou pravidelně jednou až dvakrát ročně koseny.

Nachází se v Krasovském kotli 1,5 km J od kapličky ve Starých Purkarticích (žlutá turistická značka), s rozlohou asi 3 ha.

T 1.6 Vlhká tužebníková lada

Zapojené porosty širokolistých bylin vyššího vzrůstu. Často jde o monodominantní porosty, v nichž se nejčastěji uplatňují *Geranium palustre* a *Lysimachia vulgaris*. Dále jsou přítomny druhy vlhkých pcháčových luk, z travin např. *Alopecurus pratensis*, *Juncus effusus* a *Scirpus sylvaticus*, z širokolistých bylin pak např. *Caltha palustris*, *Chaerophyllum hirsutum* a *Crepis paludosa*.

Vlhké půdy, většinou dobře zásobené živinami, podél potoků a menších řek. Vysokobylinná vegetace vzniká zpravidla z vlhkých pcháčových luk ponechaných ladem, s nimiž také často tvoří mozaiku.

Nachází se 2 km V od Obecního úřadu Hošťálkovy, na ploše asi 0,5 ha.

T 4 Lesní lemy

T 4.2 Mezofilní bylinné lemy

Lemy na okrajích mezofilních lesů, zpravidla dubohabřin, občas bučin, a vegetace skalnatých světlin v suťových lesích. Dominantními druhy jsou nejčastěji černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*) a jetel prostřední (*Trifolium medium*), v lemech pak vikev lesní (*Vicia sylvatica*).

Typické pro suchá a výslunná místa.

Fragmenty nacházející se asi 500 m SZ od pily v obci Krásné Loučky a 1 km SZ od obce Vraclávek. Jejich plocha je 0,4 ha.

K Křoviny

K 3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny

Husté, často trnité křoviny, vysoké kolem 2-5 m, druhově bohaté, často velkoplošné nebo liniové. Vesměs mají více dominantních druhů, nejčastěji je to líska obecná (*Corylus avellana*), hloh obecný (*Crataegus laevigata*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), slivoň trnka (*Prunus spinosa*) a růže (*Rosa* spp.). V podrostu je výrazně odlišen světlý a suchý okraj křoviny (např. *Berberis vulgaris*, *Cornus sanguinea*, *Rubus* spp. a *Rubus idaeus*) s výskytem druhů sousedních trávníků (např. *Aegopodium podagraria*, *Campanula trachelium*, *Euphorbia cyparissias*, *Fragaria vesca*, *F. moschata*, *Viola canina*, *V. riviniana* a *Veronica chamaedrys*) a často i s druhy hájovými (např. *Stellaria holostea*, *Galium album*, *Galium aparine*, *Geranium robertianum* a *Geum urbanum*).

Jsou typické pro čerstvě vlhké až suché půdy na různých podkladech, na rovinách i svazích všech orientací. Často jde o mezičtější enklávy v primárním bezlesí, o lesní pláště na rozhraní se suchými trávníky či loukami, velmi hojně o meze podél cest a opuštěné louky, pastviny nebo pole.

Tvoří souvislé pásmo postupující od obce Krásné Loučky na V po P břehu Kobylího potoka, přes obec Hošťálkovy, do obce Vraclávek, v délce 7,5 km a ploše asi 12 ha.

L Lesy

L 3 Dubohabřiny

L 3.3 Karpatské dubohabřiny

Lesy s převahou habru obecného (*Carpinus betulus*) a dubu zimního (*Quercus petraea* s. l.), místy s příměsí buku lesního (*Fagus sylvatica*) jako podúrovňové dřeviny ve stromovém patře. Keřové patro je v jednotlivých porostech různě rozvinuté. V bylinném patře dominuje jahodník obecný (*Fragaria vesca*), mařinka vonná (*Galium odoratum*), jestřábník zední (*Hieracium murorum*) a kostival hlíznatý (*Symphytum tuberosum*). Z travin jsou přítomny druhy jako např. sítina rozkladitá (*Juncus effusus*), sítina tenká (*Juncus tenuis*), skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), z ostřic (*Carex sylvatica*, *C. nigra* a *C. remota*).

Nalezneme je na svazích nebo rovinatých terénech na flyšových pískovcích a jílovcích starších třetihor. Zásoba živin v půdě je dobrá.

Fragmenty vyskytující se na několika místech, 1 km SZ od státní hranice v obci Krásné Loučky o rozloze asi 0,3 ha. Dále 1,5 km SZ od Obecního úřadu Hošťálkovy o rozloze asi 1,2 ha a 1,3 km V od kapličky v obci Staré Purkartice o rozloze 0,2 ha.

L 5 Bučiny

L 5.4 Acidofilní bučiny

Smíšené lesy s převládajícím bukem lesním (*Fagus sylvatica*) a příměsí jiných listnáčů (např. *Acer pseudoplatanus*, *Alnus glutinosa*, *Quercus petraea* s. l. a *Quercus robur*). Keřové patro většinou chybí a bylinné patro je druhově dosti chudé (např. *Athyrium filix-femina*, *Dryopteris filix-mas*, *Maianthemum bifolium*, *Oxalis acetosella* a *Luzula pilosa*).

Rekonstrukčně vytvořené acidofilní bučiny se nacházejí 0,5 km V od kapličky v obci Staré Purkartice, o ploše asi 0,6 ha.

X Biotopy a vegetace silně ovlivněná člověkem

X 1 Urbanizovaná území

Zastavěné části obcí a vesnic, průmyslových a zemědělských objektů, včetně ruderální bylinné a dřevinné vegetace, parků, stromořadí a křovin na volných plochách mezi zástavbou.

Ve studovaném území tento biotop dosti významný (Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice). Nachází se ve všech studovaných obcích a vesnicích. Celkovou rozlohu odhadují na 47 ha.

X 2 Intenzivně obhospodařovaná pole

Kultury obilovin a okopanin, zpravidla v rozsáhlých lánech, případně i na menších polích pravidelně ošetřovaných herbicidy. Plevelé mají často malou pokryvnost a vyskytují se hlavně na polních okrajích, v úzkých pruzích nezasažených herbicidy.

Z ruderálních druhů převládá zejména penízek rolní (*Thlaspi arvense*), svízel přítula (*Galium aparine*), rmen rolní (*Anthemis arvensis*), ohnice polní (*Raphanus raphanistrum*), heřmáněk terčovitý (*Matricaria discoidea*), mák vlčí (*Papaver rhoeas*), zemědělský lékařský (*Fumaria officinalis*), pět'our srstnatý (*Galinsoga quadriradiata*), heřmánkovec nevonný (*Tripleurospermum inodorum*), merlík bílý (*Chenopodium album*), merlík mnohosemenný (*Chenopodium polyspermum*), laskavec ohnutý (*Amaranthus retroflexus*) a laskavec zelenoklasý (*Amaranthus powelii*).

Rozdělení podle pěstovaných kultur na okopaniny, zejména lilek brambor (*Solanum tuberosum*) a řepa cukrovka (*Beta vulgaris-kult. sk. altissima*). Nacházející se 1,2 km SZ od Obecního úřadu obce Hošťálkovy o celkové rozloze asi 1,4 ha. Obilniny jsou zastoupeny ječmenem obecným (*Hordeum vulgare*), pšenicí setou (*Triticum aestivum*) a žitem setým (*Secale cereale*). Nacházejí se 1,8 km SZ od státní hranice v obci Krásné Loučky a 200 m V od kostela v obci Hošťálkovy s celkovou rozlohou asi 35 ha. Dále kukuřice setá (*Zea mays*) a mák setý (*Papaver somniferum*) nacházející se 700 m V od kamenolomu v obci Krásné Loučky s odhadovanou celkovou rozlohou 21 ha.

X 3 Extenzivně obhospodařovaná pole

Kultury obilovin a okopanin na extenzivně obhospodařovaných polích, zpravidla na záhumencích a menších parcelách. Plevelová vegetace je alespoň v některých částech roku

bohatě vyvinutá, výrazné zastoupení v ní mají archeofytní druhy. Řadí se sem i zemědělská půda dočasně ležící ladem a nedávno opuštěná orná půda, na které převažují jednoleté plevele.

X 4 Trvalé zemědělské kultury

Intenzivní sady na orné půdě, vojtěškové kultury, starší zatravněné plochy a intenzivně kosené trávníky.

Ovocné sady s dominantní jabloní *Malus L.* v obci Krásné Loučky, 500 m SZ od pily, s celkovou rozlohou asi 0,15 ha.

Pěstované kultury tolice seté (*Medicago sativa*) nacházející se 1,3 km V od Obecního úřadu v obci Hošťálkovy. Celkovou rozlohu odhadují na 0,4 ha.

V zatravněných plochách a trávnících se dále uplatňují pampeliška lékařská (*Taraxacum sect. Ruderalia*), sedmikráska obecná (*Bellis perennis*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), jetel plazivý (*Trifolium repens*), jetel luční (*Trifolium pratense*), pelyněk černobýl (*Artemisia vulgaris*), bojínek luční (*Phleum pratense*), psárka luční (*Alopecurus pratensis*), lipnice obecná (*Poa trivialis*), pšeníčko rozkladité (*Milium effusum*) a srha laločnatá (*Dactylis glomerata*). Nacházejí se zvláště v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy a Vraclávek s celkovou rozlohou asi 1,2 ha.

X 6 Antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla

Člověkem vytvořené biotopy mimo sídla a průmyslové nebo zemědělské areály, na kterých je vyvinuta sporadická vegetace s pokryvností do 10%, případně jsou úplně holé, bez vegetace. Patří sem těžební jámy a výsypky, hlušiny, šterkovny, vybetonované nebo asfaltované plochy a podobná území s odstraněnou, převrstvenou nebo nevyvinutou půdou.

Vyskytují se ve fragmentech ve studovaném území. Z druhů jsou zastoupeny rožec rolní (*Cerastium arvense*), osívka jarní (*Erophila verna*), kokoška pastuší tobolka (*Capsella bursa-pastoris*) a merlík bílý (*Chenopodium album*). Nalezeny v obci Krásné Loučky v areálu pily, čerstvé navážky za obcemi Krásné Loučky, Hošťálkovy a Staré Purkartice s odhadovanou rozlohou 0,3 ha.

X 7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla

Porosty ruderálních a synantropních bylin, jednoletých i vytrvalých, často s dominancí invazních druhů, mimo sídla a průmyslové nebo zemědělské areály. Nezřídka se v terénu prolínají s biotopy sekundárních trávníků, mokřadů nebo pobřežní vegetace.

Vyskytují se jen sporadicky. Jedná se také o lemy široolistých bylin kolem cesty zastoupené kerblíkem lesním (*Anthriscus sylvestris*), bršlicí kozí nohou (*Aegopodium podagraria*), pomněnkou rolní (*Myosotis arvensis*), vlašovičником větším (*Chelidonium majus*), hulevníkem lékařským (*Sisymbrium officinale*) a rozrazillem rolním (*Veronica arvensis*).

Nacházejí se mezi obcemi Hošťálkovy a Vraclávkem, 2,1 km V od obecního úřadu Hošťálkovy a za obcí Staré Purkartice, 1,5 km V od kapličky v obci Staré Pukartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 0,1 ha.

X 8 Křoviny s ruderálními a nepůvodními druhy

Silněji narušované a člověkem ovlivňované křoviny s hojnými ruderálními druhy nebo výsadby nepůvodních vodních druhů keřů. V ruderalizovaných křovinách nejčastěji převládá bez černý (*Sambucus nigra*), ostružiníky (*Rubus* spp.) a růže šípková (*Rosa canina*). Z výsadeb nepůvodních dřevin jsou zde zařazeny výsadby borovice kleče (*Pinus mugo*), pámelníku bílého (*Symphoricarpos albus*) a šeříku obecného (*Syringa vulgaris*).

Ve studovaném území hojně zastoupeny, nacházíme je v obcích Krásné Loučky 0,6 km SZ od státní hranice, Vraclávek 300 m SZ a 1,2 km V od lyžařského vleku, Staré Purkartice 0,8 km Z od kapličky. Celkovou rozlohu odhaduji na 0,9 ha.

X 9 Lesní kultury s nepůvodními dřevinami

Lesní kultury s vysazenými dřevinami, které nebyly součástí přirozených lesů, případně v nich měly jen menší podíl. Z jehličnanů jde zejména o smrk ztepilý (*Picea abies*) a borovici lesní (*Pinus sylvestris*), dále jsou to borovice černá (*Pinus nigra*), borovice pichlavá (*Pinus pungens*) a douglaska tisolistá (*Pseudotsuga menziesii*). Z listnatých stromů se nejčastěji vysazují jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), dub červený (*Quercus rubra*), trnovník akát (*Robinia pseudacacia*) aj.

Nacházejí se po celé délce studovaného území a zahrnují obce Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 950 ha.

X 11 Paseky s nitrofilní vegetací

Paseky a holiny s charakteristickou pasekovou vegetací, odlišnou od podrostu původního lesa, ve které jsou zastoupeny světlomilné a na živiny náročné byliny, u starších pasek křoviny nebo pionýrské náletové dřeviny. Zahrnujeme sem i paseky s mladými stromovými výsadbami, pokud bylinná vegetace dosud plošně převažuje.

Ve vykáčené monokultuře s malým zastoupením bylinného patra dominují kostival lékařský (*Symphytum officinale*), kakost lesní (*Geranium sylvaticum*), rozrazil břechťanolistý (*Veronica hederifolia*) a pomněnka lesní (*Myosotis sylvatica*). Vytěžený smíšený les, bučina nebo i postupně těžžený les s víceméně bohatým bylinným patrem charakterizují bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), starček obecný (*Senecio vulgaris*), jestřábník zední (*Hieracium murorum*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), kostřava luční (*Festuca pratensis*), kostřava rákosovitá (*Festuca arundinacea*), ostřice lesní (*Carex sylvatica*), ostřice obecná (*Carex nigra*), ostřice řídkoklasá (*Carex remota*), ostřice srstnatá (*Carex hirta*) a sítina sivá (*Juncus inflexus*).

Nacházíme je v jehličnatém a smíšeném lese lemujícím celé studované území, od obce Krásné Loučky až po obec Staré Purkartice, s celkovou rozlohou asi 15 ha.

X 12 Nálety pionýrských dřevin

Spontánní nálety pionýrských stromových dřevin na nelesních plochách mimo sídla. Nejčastěji jde o menší lesíky vzniklé na původně nelesní půdě nebo polní remízky s převládající břízou bělokorou (*Betula pendula*), smrkem ztepilým (*Picea abies*), borovicí lesní (*Pinus sylvestris*), topolem osikou (*Populus tremula*), trnovníkem akátem (*Robinia pseudacacia*) a vrbou jívou (*Salix caprea*). Dále zde řadíme náletové stromové porosty v lomech a odtěžených nebo odvodněných rašeliništích, kde nedochází k obnově rašelintvorných procesů.

Ve studovaném území je nalezneme 0,9 km V od pily v obci Krásné Loučky. Dále 450 m SZ od lyžařského vleku v obci Vraclávek a 1,4 km SZ od Obecního úřadu Hošťálkovy. Celková rozloha dosahuje odhadem 0,8 ha.

X 13 Nelesní stromové výsadby mimo sídla

Extenzivní sady s travinným podrostem i intenzivnější sady, parky, zahrady, hřbitovy, aleje, stromořadí a větrolamy. V parku jsou vysazovány a pěstovány nejčastěji zerav západní (*Thuja occidentalis*), zeravec východní (*Platycladus orientalis*), cypřišek Lawsonův (*Chamaecyparis lawsoniana*), jírovec maďal (*Aesculus hippocastanum*), líska turecká (*Corylus colurna*), šácholan Soulangeův (*Magnolia x soulangeana*) aj. Nachází se 300 m SZ od obecního úřadu Hošťálkovy. V sadech a zahradách se pěstují broskvoň obecná (*Prunus persica*), hrušeň obecná (*Pyrus communis*), jabloň domácí (*Malus domestica*), meruňka obecná (*Prunus armeniaca*) a jejich odrůdy, čilimník nachový (*Cytisus purpureus*), ibišek syrský (*Hibiscus syriacus*), komule Davidova (*Buddleja davidii*) a ruj vlasatá (*Cotinus coggygria*). Aleje a stromořadí charakterizují zejména jabloň (*Malus* spp.), jírovec maďal (*Aesculus hippocastanum*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), třešeň pilovitá (*Prunus serrulata*) a topol černý (*Populus nigra*).

Nalezneme je v různém počtu ve všech obcích studovaného území. Jako nejvýznamnější plochu nelesní stromové výsadby považuji park u zámku v obci Hošťálkovy 300 m SZ od obecního úřadu. Další místa jsou např. 1,2 km V od Obecního úřadu Hošťálkovy, dále 2,5 km V od pily v obci Krásné Loučky. Celkovou rozlohu odhaduji na 5,6 ha.

7.2 Antropogenní stanoviště v povodí Kobylího potoka

Seznam zaznamenaných stanovišť se synantropní květenou (upraveno podle Hejny S., 1971, Tlusták V., 1990).

Pro označení skupin bylo použito velkých písmen abecedy tak, aby nekolidovalo s označením biotopů podle NATURA 2000 použitým v předešlém textu.

Ve studovaném území jsem zaznamenala tyto typy antropogenních stanovišť.

A. Šlapaná (sešlapávaná) stanoviště

Rozšířená skupina na všech nádražích, podél železničních tratí i v okolním prostoru. Limitujícím faktorem je sešlapávání popř. další mechanické narušování. Vysoký stupeň narušování bývá doprovázen ztuhnutím půdy a celkovým zhoršením jejích fyzikálních a

chemických vlastností. Na těchto stanovištích je častým jevem zonace závislá na gradientu intenzity sešlapávání.

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 2 ha.

A 1 Cesty, pěšiny (s nezpevněným povrchem)

Jsou charakterizovány druhy jako jsou kokoška pastuší tobolka (*Capsella bursa-pastoris*), osívka jarní (*Erophila verna*), jitrocel větší (*Plantago major*), sedmikráska obecná (*Bellis perennis*), rozrazil laločnatý (*Veronica sublobata*), rozrazil perský (*Veronica persica*), pumpava obecná (*Erodium cicutarium*), lipnice roční (*Poa annua*) a rmen rolní (*Anthemis arvensis*).

A 2 Paty domů a budov

Jsou charakteristické druhy jako jsou pětour maloúborný (*Galinsoga parviflora*), starček obecný (*Senecio vulgaris*), ječmen myší (*Hordeum murinum*), sedmikráska obecná (*Bellis perennis*), pampeliška lékařská (*Taraxacum* sect. *Ruderalia*) a hluchavka bílá (*Lamium album*).

A 3 Dlažba chodníků

Je charakterizována zejména lipnicí roční (*Poa annua*), úrazníkem položeným (*Sagina procumbens*); časté jsou mechy: prutník stříbřitý (*Bryum argenteum*) a rohozub nachový (*Ceratodon purpureus*).

A 4 Dlažba navigací a nákladových ramp

Je charakterizována zejména tolicí dětelovou (*Medicago lupulina*) a heřmánkem terčovitým (*Matricaria discoidea*).

A 5 Paty zdí a zídek

Charakterizují je písečnice douškolistá (*Arenaria serpyllifolia*), rozchodník bílý (*Sedum album*), rozchodník pochybný (*Sedum spurium*), hluchavka bílá (*Lamium album*), kuklík městský (*Geum urbanum*), mléčka zední (*Mycelis muralis*) a sveřep jalový (*Bromus sterilis*).

A 6 Sešlapávaná stanoviště průmyslových závodů

Jsou charakterizována druhy jako jsou pupalka dvouletá (*Oenothera biennis*), heřmánek terčovitý (*Matricaria discoidea*), řeřicha rumní (*Lepidium ruderales*) a sveřep bezbranný (*Bromus inermis*).

A 7 Sešlapávaná stanoviště v okolí silničních komunikací

Pro tato stanoviště jsou typické druhy lipnice roční (*Poa annua*), tolíce dětelová (*Medicago lupulina*), heřmáněk terčovitý (*Matricaria discoidea*) a jitrocel větší (*Plantago major*).

B. Ruderální stanoviště obohacená pevnými odpady

Základním faktorem je substrát a jeho vlastnosti. Důležité je také stáří a doplňování skládek a rumišť. V území se vyskytují jen plošně nevelká stanoviště typu, takže třetím faktorem je rychlost pronikání druhů z okolní vegetace.

Pro tato stanoviště jsou typické zejména heřmánkovec nevonný (*Tripleurospermum inodorum*), kozí brada luční (*Tragopogon pratensis*), máchelka podzimní (*Leontodon autumnalis*), máchelka srstnatá (*Leontodon hispidus*), chrastavec rolní (*Knautia arvensis*), merlík bílý (*Chenopodium album*) a pelyněk černobýl (*Artemisia vulgaris*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 1,2 ha.

B 1 Rumiště

Má značně dlouhou dobu existence. Materiál je postupně doplňován a sukcese vegetace je soustavně narušována.

Na tomto stanovišti rostou např. pětour malolobný (*Galinsoga parviflora*), ředkev ohnice (*Raphanus raphanistrum*), divizna černá (*Verbascum nigrum*), violka rolní (*Viola arvensis*), komonice lékařská (*Melilotus officinalis*), kapustka obecná (*Lapsana communis*), mák vlčí (*Papaver rhoeas*), čekanka obecná (*Cichorium intybus*), lopuch plstnatý (*Arctium tomentosum*), lopuch větší (*Arctium lappa*), pelyněk černobýl (*Artemisia vulgaris*) aj.

B 2 Skládka

Má většinou dočasné trvání. Rozmanitý materiál je navrstvován v poměrně velkém množství po přechodnou dobu.

Nalezla jsem zde druhy jako divizna velkokvětá (*Verbascum densiflorum*), kopřiva žahavka (*Urtica urens*), rozchodník bílý (*Sedum album*), rozchodník pochybný (*Sedum spurium*). Občas v okolí skládek zplaňují letničky jako např. aksamitník rozkladitý (*Tagetes patula*), aksamitník vzpřímený (*Tagetes erecta*) a hledík větší (*Antirrhinum majus*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obci Hošťálkovy a celkovou rozlohu odhaduji na 0,5 ha.

B 3 Navážka

Substrát je většinou homogenní, má malý podíl organických látek. Umožňuje poměrně dlouhotrvající, málo narušovanou sukcesi.

Nalezla jsem zde druhy jako divizna černá (*Verbascum nigrum*), podběl obecný (*Tussilago farfara*), náprstník červený (*Digitalis purpurea*), pryšec kolovratec (*Euphorbia helioscopia*) a kopřiva žahavka (*Urtica urens*).

C. Stanoviště obohacená tekutými odpady

Pouze netypicky vyvinuté odpady (znečištěné odvodňovací strouhy).

Jsou charakterizována druhy jako mokryš střídavolistý (*Chrysosplenium alternifolium*), hluchavka skvrnitá (*Lamium maculatum*) a čistec bahenní (*Stachys palustris*).

Ve studovaném území jsem tento typ zaznamenala v obci Staré Purkartice s celkovou rozlohou 0,2 ha.

D. Stanoviště zemědělských a zahradnických pozemků

Bývají často hnojena a chemicky ošetřována. Pro většinu stanovišť jsou typické druhy jako pryskyřník plazivý (*Ranunculus repens*), orsej jarní (*Ficaria verna*), mochna husí (*Potentilla anserina*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), pryšec kolovratec (*Euphorbia helioscopia*), drchnička rolní (*Anagallis arvensis*), hluchavka nachová (*Lamium purpureum*), bodlák obecný (*Carduus acanthoides*) a pcháč oset (*Cirsium arvense*).

D 1 Zahrádky u domů a budov

Pro toto stanoviště jsou typické druhy jahodník obecný (*Fragaria vesca*), kopretina bílá (*Leucanthemum vulgare*), šťavel evropský (*Oxalis fontana*), violka rolní (*Viola arvensis*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), pryšec kolovratec (*Euphorbia helioscopia*) a drchnička rolní (*Anagallis arvensis*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice.

D 2 Malé zahrádkové kolonie

Zde jsem našla druhy jako lilek černý (*Solanum nigrum*), bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), narcis žlutý (*Narcissus pseudonarcissus*), kosatec německý (*Iris germanica*), talovín zimní (*Eranthis hyemalis*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), prvosenka jarní (*Primula veris*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*) a opletka obecná (*Fallopia convolvulus*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obci Hošťálkovy s celkovou rozlohou 1 ha.

D 3 Lokální komposty

Na tomto stanovišti jsem našla druhy jako ptačinec prostřední (*Stellaria media*), šťavel evropský (*Oxalis fontana*), náprstník červený (*Digitalis purpurea*) a pýr plazivý (*Elytrigia repens*), pětour srstnatý (*Galinsoga quadriradiata*) a pětour maloúborný (*Galinsoga parviflora*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 1,7 ha.

E. Tarasy a mosty

Jsou zvláštní skupinou stanovišť osídlených specifickými typy vegetace. Charakter vegetace ovlivňuje povaha podkladu popř. tmelícího materiálu a především extrémní stanovištní a podmínky. Vegetace je značně vyhraněna a značně se liší podle charakteru provozních činností v okolí (např. taras železnice ve volné krajině a zeď nakládací rampy). Často se vyskytují petrofyty např. lipnice smáčknutá (*Poa compressa*)

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 2,5 ha.

E 1 Tarasy říční a potoční

Nalezneme zde druhy jako jsou rdesno blešník (*Persicaria lapathifolia*), rdesno menší (*Persicaria minor*), mochna husí (*Potentilla anserina*), zlatobýl kanadský (*Solidago canadensis*), vrbovka chlupatá (*Epilobium hirsutum*), kakost bahenní (*Geranium palustre*), kypraj vrbovka (*Lythrum salicaria*), lopuch plstnatý (*Arctium tomentosum*), pomněnka bahenní (*Myosotis palustris*) a pýr plazivý (*Elytrigia repens*).

E 2 Tarasy zídek a nakládacích ramp

Jsou charakterizovány druhy jako vlaštovičník větší (*Chelidonium majus*), úhorník mnohodílný (*Descurainia sophia*), kuklík městský (*Geum urbanum*), dymnivka žlutá (*Corydalis lutea*), jestřábník zední (*Hieracium murorum*), sléz přehlížený (*Malva neglecta*), kakost smrdutý (*Geranium robertianum*), rozrazil rolní (*Veronica arvensis*), pýr plazivý (*Elytrigia repens*), sleziník zelený (*Asplenium viride*), puchýřník křehký (*Cystopteris fragilis*) a lipnice smáčknutá (*Poa compressa*).

E 3 Mosty

Na těchto stanovištích jsem našla druhy jako jsou pryšec chvojka (*Euphorbia cyparissias*), netřesk střešní (*Sempervivum tectorum*), pomněnka bahenní (*Myosotis palustris*), pýr plazivý (*Elytrigia repens*) a sleziník červený (*Asplenium trichomanes*).

F. Ploty

Jsou skupinou stanovišť, která je vytvořena z fyziognomických a funkčních hledisek. Zděné ploty popřípadě plechové a dřevěné ohrady mají řadu společných limitujících faktorů, zatímco vegetace v okolí drátěných plotů je značně heterogenní. Nejdůležitějším ekologickým faktorem jsou teplotní poměry na stanovištích. Na obou stranách zděného plotu nebo ohrady jsou značně odlišné. Významná je orientace, která souvisí s většinou stanovištních podmínek.

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 1,3 ha.

F 1 Zděné a betonové ploty

Jsou charakterizovány zejména druhy hluchavkou bílou (*Lamium album*), svízelkou chlupatou (*Cruciata laevipes*), kuklíkem městským (*Geum urbanum*), mléčkou zední (*Mycelis muralis*), slézem přehlíženým (*Malva neglecta*), kakostem smrdutým (*Geranium robertianum*), rozrazilem rolním (*Veronica arvensis*) a zvěšincem zedním (*Cymbalaria muralis*).

F 2 Ploty z pletiva

Zde jsou typickými druhy opletník plotní (*Calystegia sepium*), vrbina penízková (*Lysimachia nummularia*), mochna plazivá (*Potentilla reptans*), svlačec rolní (*Convolvulus arvensis*), měrnice černá (*Ballota nigra*), rozrazil břechťanolistý (*Veronica hederifolia*), vikev

ptačí (*Vicia cracca*), chmel otáčivý (*Humulus lupulus*), břečťan popínavý (*Hedera helix*), opletka obecná (*Fallopia convolvulus*) a pýr plazivý (*Elytrigia repens*).

G. Trávníky

G 1 Uliční trávníky

Jsou ovlivněné dopravním provozem, mechanickými a chemickými vlivy souvisejícími s údržbou silnice. Občas zde nacházíme i slanomilné druhy jako je např. zblochanec oddálený (*Puccinellia distans*).

Pro tato stanoviště jsou typické druhy: svízel syřišťový (*Galium verum*), jetel plazivý (*Trifolium repens*), jetel luční (*Trifolium pratense*), mochna plazivá (*Potentilla reptans*), mochna stříbrná (*Potentilla argentea*), šťavel evropský (*Oxalis fontana*), tolice dětelová (*Medicago lupulina*), úrazník položený (*Sagina procumbens*), jitrocel větší (*Plantago major*), sveřep bezbranný (*Bromus inermis*), sveřep střešní (*Bromus tectorum*), třeslice prostřední (*Briza media*), lipnice roční (*Poa annua*), jílek vytrvalý (*Lolium perenne*) a pýr plazivý (*Elytrigia repens*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 4,3 ha.

G 2 Užitkové sady

Jsou koseny jen extenzívně a proto se jejich vegetace může blížit přirozené. Jsou však často ošetřovány chemickými postřiky a hnojivy.

Rostlinnou vegetaci na stanovišti charakterizuje zejména bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), křivatec žlutý (*Gagea lutea*), orsej jarní (*Ficaria verna*), šťavel evropský (*Oxalis fontana*), pcháč oset (*Cirsium arvense*), kakost luční (*Geranium pratense*), psineček obecný (*Agrostis capillaris*), kostřava červená (*Festuca rubra*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), lipnice obecná (*Poa trivialis*), lipnice roční (*Poa annua*) a tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 7 ha.

G 3 Udržované trávníky v okolí domů

Typickými druhy zastoupenými na tomto stanovišti jsou jetel plazivý (*Trifolium repens*), jetel ladní (*Trifolium campestre*), mochna plazivá (*Potentilla reptans*), mochna

stříbrná (*Potentilla argentea*), úrazník položený (*Sagina procumbens*), jitrocel větší (*Plantago major*), sveřep jalový (*Bromus sterilis*), válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*), kostřava červená (*Festuca rubra*), třeslice prostřední (*Briza media*), jílek vytrvalý (*Lolium perenne*), lipnice roční (*Poa annua*) a ječmen myší (*Hordeum murinum*).

Jsou velmi intenzívně a v krátkých intervalech koseny. Vliv má také hnojení. Vlivem toho je počet druhů redukován na několik a prakticky mizí širokolisté byliny s výjimkou silně odolných ruderálních druhů.

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovo, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 31 ha.

G 4 Trávníky parků a veřejných prostranství

Často a pravidelně kosené, nejsou však příliš mechanicky namáhány. Složení bývá ovlivněno specifickou výsevní směsí. Přihnojovány jsou jen zřídka.

Jsou zde typické druhy mezických luk jako jetel plazivý (*Trifolium repens*), křivatec žlutý (*Gagea lutea*), talovín zimní (*Eranthis hyemalis*), máchelka podzimní (*Leontodon autumnalis*) a máchelka srstnatá (*Leontodon hispidus*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), kostřava červená (*Festuca rubra*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*), třeslice prostřední (*Briza media*) a bika ladní (*Luzula campestris*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obci Hošťálkovo a celkovou rozlohu odhaduji na 2 ha.

H. Silniční tepny a hlavní silnice

Pro tato stanoviště jsou typickými druhy zejména komonice bílá (*Melilotus albus*), mrkev obecná (*Daucus carota*), řebříček obecný (*Achillea millefolium*), barborka obecná (*Barbarea vulgaris*) a hulevník lékařský (*Sisymbrium officinale*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovo, Vraclávek a Staré Purkartice. Celkovou rozlohu odhaduji na 8 ha.

I. Areály průmyslových závodů

Stanoviště charakterizují druhy, kterými jsou křídlatka sachalinská (*Reynoutria sachalinensis*), turan roční (*Erigeron annuus*), pupalka dvouletá (*Oenothera biennis*), bodlák obecný (*Carduus acanthoides*) a pcháč oset (*Cirsium arvense*).

Ve studovaném území jsem tento typ zjistila v obcích Krásné Loučky a Hošťálkovy, s celkovou rozlohou 3,6 ha.

8 Výsledky floristického výzkumu

V průběhu dvou vegetačních sezón bylo determinováno v povodí Kobyliho potoka 417 druhů volně rostoucích cévnatých rostlin, které jsou zpracovány v tabulce „*Původních rostlin*“ (viz. níže). Nalezené druhy jsou řazeny abecedně podle českého jména, zařazeny do čeledí. Je určena četnost výskytu v počtu všech stanovišť na území a rozšířena o další atributy skrývajícími se pod zkratkami v jednotlivých sloupcích (viz. vysvětlivky pod tabulkami).

Druhy rostoucí na antropogenních stanovištích byly zpracovány do tabulek „*Pěstované rostliny*“ a „*Pěstované a zplaňující rostliny*“ (viz. níže). Struktura zmíněných tabulek je obdobná jako u předcházejících. Kritériem pro rozdělení nalezených druhů do příslušných tabulek byla míra a stupeň zplanění jednotlivých rostlinných druhů a nalezení jedinců na přirozených stanovištích.

V tabulkách jsou zahrnuty i druhy, které jsou v naší květeně řazeny mezi invazní. Mnohé z nich jsou blíže charakterizovány v komentářích zařazených do kapitoly 9. Některé druhy rostlin (volně rostoucí, pěstované, pěstované a zplaňující) jsou zachyceny na fotografiích, které jsou řazeny v přílohách. Také v herbáři, který je součástí celé studie.

Jména všech nalezených volně rostoucích a zplaňujících druhů rostlin jsou sjednocena podle publikace „*Klíč ke květeně České republiky*“ (KUBÁT, 2002). Pěstované rostliny jsou uvedeny bez autorských zkratk v důsledku nejednotnosti či absence v dostupné literatuře.

8.1 Tabulky nalezených druhů rostlin

Do této podkapitoly byly zařazeny výsledky floristického výzkumu v povodí Kobyliho potoka, které byly přehledně zpracovány do následujících tabulek.

Tabulka 1: Původní rostliny

Tabulka původních rostlin										
	název česky	název <i>latinsky</i>	čeleď česky	čeleď <i>latinsky</i>	četnost	H	K	■	☺	↑
1.	bahnička mokřadní	<i>Eleocharis palustris subsp. vulgaris</i> S. M.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně		K			
2.	barborka obecná	<i>Barbarea vulgaris</i> R. Br.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	dosti hojně	H				
3.	bažanka vytrvalá	<i>Mercurialis perennis</i> L.	prýšcovité	<i>Euphorbiaceae</i>	hojně	H				
4.	bedrník obecný	<i>Pimpinella saxifraga</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	dosti hojně					
5.	bér přeslenitý	<i>Setaria verticillata</i> (L.) P. B.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
6.	bér sivý	<i>Setaria pumila</i> (Poiret) R. et Sch.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
7.	bez černý	<i>Sambucus nigra</i> L.	bezovité	<i>Sambucaceae</i>	hojně				☺	↑
8.	bez chebdí	<i>Sambucus ebulus</i> L.	bezovité	<i>Sambucaceae</i>	roztroušeně		K			
9.	bika bělavá	<i>Luzula luzuloides</i> (Lam.) Dandy et Wilmott	sítinovité	<i>Juncaceae</i>	hojně	H				
10.	bika chlupatá	<i>Luzula pilosa</i> (L.) Willd.	sítinovité	<i>Juncaceae</i>	dosti hojně	H				
11.	bika ladní	<i>Luzula campestris</i> (L.) DC.	sítinovité	<i>Juncaceae</i>	hojně	H				
12.	blatouch bahenní	<i>Caltha palustris</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	vzácně				☺	↑
13.	bodlák obecný	<i>Carduus acanthoides</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
14.	bojínek luční	<i>Phleum pratense</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně	H			☺	↑
15.	bolševník obecný	<i>Heracleum sphondylium</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	dosti hojně					
16.	borovice lesní	<i>Pinus sylvestris</i> L.	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	hojně				☺	↑
17.	brslen bradavičnatý	<i>Euonymus verrucosa</i> Scop.	jesencovité	<i>Celastraceae</i>	roztroušeně					
18.	brslen evropský	<i>Eonymus europaea</i> L.	jesencovité	<i>Celastraceae</i>	roztroušeně					
19.	bršlice kozí noha	<i>Aegopodium podagraria</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	hojně				☺	↑
20.	brusnice borůvka	<i>Vaccinium myrtillus</i> L.	brusnicovité	<i>Vacciniaceae</i>	hojně					↑
21.	bříza bělokorá	<i>Betula pendula</i> Roth	břízovité	<i>Betulaceae</i>	dosti hojně				☺	

Tabulka původních rostlin

22.	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i> L.	bukovité	<i>Fagaceae</i>	dosti hojně				☺	↑
23.	bukovinec osladičovitý	<i>Phegopteris connectilis</i> (Michx. fil.) Watt	kapradiníkovité	<i>Thelypteridaceae</i>	vzácně		K			
24.	čarovník pařížský	<i>Circaea lutetiana</i> L.	pupalkovité	<i>Onagraceae</i>	roztroušeně					
25.	čekanka obecná	<i>Cichorium intybus</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
26.	černohlávek obecný	<i>Prunella vulgaris</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně	H				
27.	černýš hajní	<i>Melampyrum nemorosum</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	dosti hojně					
28.	čertkus luční	<i>Succisa pratensis</i> Moench	štětkovité	<i>Dipsacaceae</i>	vzácně					
29.	česnáček lékařský	<i>Alliaria officinalis</i> M. Bieb.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	roztroušeně	H				
30.	česnek medvědí	<i>Allium ursinum</i> L.	česnekovité	<i>Alliaceae</i>	velmi vzácně					
31.	česnek ořešec	<i>Allium scorodoprasum</i> L.	česnekovité	<i>Alliaceae</i>	roztroušeně					
32.	čičorka pestrá	<i>Securigera varia</i> (L.) Lassen	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně	H				↑
33.	čistec bahenní	<i>Stachys palustris</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně					
34.	čistec lesní	<i>Stachys sylvatica</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	roztroušeně					
35.	děhel lesní	<i>Angelica sylvestris</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	hojně					
36.	devětsil bílý	<i>Petasites albus</i> (L.) Gaertn.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				
37.	devětsil lékařský	<i>Petasites hybridus</i> (L.) G., M. et Sch.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
38.	divizna černá	<i>Verbascum nigrum</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	dosti hojně					
39.	divizna velkokvětá	<i>Verbascum densiflorum</i> Bertol.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně					
40.	dobromysl obecná	<i>Origanum vulgare</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	vzácně					
41.	drchnička rolní	<i>Anagallis arvensis</i> L.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	hojně					
42.	dřín jarní	<i>Cornus mas</i> L.	dřínovité	<i>Cornaceae</i>	roztroušeně		K			
43.	dub letní	<i>Quercus robur</i> L.	bukovité	<i>Fagaceae</i>	dosti hojně				☺	↑
44.	dub zimní	<i>Quercus petraea</i> (Mattuschka) Liebl.	bukovité	<i>Fagaceae</i>	roztroušeně				☺	

Tabulka původních rostlin

45.	dymnivka dutá	<i>Corydalis cava</i> (L.) Schweigger et Koerte	zemědýmovitě	<i>Fumariaceae</i>	dosti hojně		K			
46.	dymnivka plná	<i>Corydalis solida</i> (L.) Clairv.	zemědýmovitě	<i>Fumariaceae</i>	dosti hojně	H	K			
47.	dymnivka žlutá	<i>Corydalis lutea</i> (L.) DC.	zemědýmovitě	<i>Fumariaceae</i>	roztroušeně					
48.	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i> L.	lískovité	<i>Corylaceae</i>	hojně				☺	↑
49.	hadinec obecný	<i>Echium vulgare</i> L.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	roztroušeně					
50.	heřmánek terčovitý	<i>Matricaria discoidea</i> DC.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
51.	heřmánkovec nevonný	<i>Tripleurospermum inodorum</i> (L.) Schultz-Bip.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
52.	hloh obecný	<i>Crataegus laevigata</i> (Poiret) DC.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně					
53.	hluchavka bílá	<i>Lamium album</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně	H			☺	↑
54.	hluchavka nachová	<i>Lamium purpureum</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně					
55.	hluchavka skvrnitá	<i>Lamium maculatum</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně	H				
56.	hrachor jarní	<i>Lathyrus vernus</i> (L.) Bernh.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně	H				
57.	hrachor luční	<i>Lathyrus pratensis</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	dosti hojně	H				
58.	hulevník lékařský	<i>Sisymbrium officinale</i> (L.) Scop.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	hojně					
59.	huseníček rolní	<i>Arabidopsis thaliana</i> (L.) Heynh.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	hojně	H				
60.	hvozdík kartouzek	<i>Dianthus carthusianorum</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	vzácně	H	K			
61.	hvozdík kropenatý	<i>Dianthus deltoides</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	roztroušeně					
62.	chmel otáčivý	<i>Humulus lupulus</i> L.	konopovité	<i>Cannabaceae</i>	roztroušeně					↑
63.	chrastavec lesní	<i>Knautia dipsacifolia</i> (Schrank) Kreutz.	štětkovité	<i>Dipsacaceae</i>	vzácně		K			
64.	chrastavec rolní	<i>Knautia arvensis</i> (L.) Coulter	štětkovité	<i>Dipsacaceae</i>	roztroušeně	H				
65.	chrpa luční	<i>Centaurea jacea</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
66.	chrpa modrá	<i>Centaurea cyanus</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně		K			
67.	chřest lékařský	<i>Asparagus officinalis</i> L.	chřestovité	<i>Asparagaceae</i>	roztroušeně			■		

Tabulka původních rostlin

68.	chundelka metlice	<i>Apera spica-venti</i> (L.) P. B.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
69.	jahodník obecný	<i>Fragaria vesca</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně				☺	
70.	jahodník trávnice	<i>Fragaria viridis</i> (Duchesne) Weston	růžovité	<i>Rosaceae</i>	roztroušeně					
71.	jahodník truskavec	<i>Fragaria moschata</i> (Duchesne) Weston	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně					
72.	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i> L.	olivovníkovité	<i>Oleaceae</i>	hojně					
73.	jaterník podléška	<i>Hepatica nobilis</i> Schreber	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	vzácně	H	K	■	☺	↑
74.	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i> L.	javorovité	<i>Aceraceae</i>	hojně					
75.	javor mlč	<i>Acer platanoides</i> L.	javorovité	<i>Aceraceae</i>	hojně					
76.	ječmen myší	<i>Hordeum murinum</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně	H				
77.	jedle bělokorá	<i>Abies alba</i> Mill.	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	roztroušeně				☺	↑
78.	jeřáb ptačí	<i>Sorbus aucuparia</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně				☺	
79.	jestřábník chlupáček	<i>Hieracium pilosella</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
80.	jestřábník Lachenalův	<i>Hieracium lachenalii</i> Suter	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
81.	jestřábník oranžový	<i>Hieracium aurantiacum</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně	H	K	■		
82.	jestřábník zední	<i>Hieracium murorum</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				
83.	jetel ladní	<i>Trifolium campestre</i> Schreber	bobovité	<i>Fabaceae</i>	dosti hojně	H				
84.	jetel luční	<i>Trifolium pratense</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně	H			☺	↑
85.	jetel plazivý	<i>Trifolium repens</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně	H				
86.	jetel pochybný	<i>Trifolium dubium</i> Sibth.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	dosti hojně	H				
87.	jetel prostřední	<i>Trifolium medium</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					
88.	jetel rolní	<i>Trifolium arvense</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	vzácně	H				
89.	jetel zvrhlý	<i>Trifolium hybridum</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně	H				
90.	jílek vytrvalý	<i>Lilium perenne</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně	H				

Tabulka původních rostlin

91.	jilm habrolistý	<i>Ulkus minor</i> Mill.	jilmovité	<i>Ulmaceae</i>	dosti hojně		K			
92.	jilm vaz	<i>Ulmus laevis</i> Pallas	jilmovité	<i>Ulmaceae</i>	roztroušeně		K			
93.	jitrocel kopinatý	<i>Plantago lanceolata</i> L.	jitrocelovité	<i>Plantaginaceae</i>	hojně	H				
94.	jitrocel prostřední	<i>Plantago media</i> L.	jitrocelovité	<i>Plantaginaceae</i>	roztroušeně					
95.	jitrocel větší	<i>Plantago major</i> L.	jitrocelovité	<i>Plantaginaceae</i>	dosti hojně					
96.	jmelí bílé	<i>Viscum album</i> L.	ochmetovité	<i>Loranthaceae</i>	roztroušeně					⬆
97.	kakost bahenní	<i>Geranium palustre</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	dosti hojně		K			
98.	kakost hnědočervený	<i>Geranium phaeum</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	roztroušeně	H				
99.	kakost holubičí	<i>Germanium columbinum</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	roztroušeně					
100.	kakost krvavý	<i>Germanium sanguineum</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	roztroušeně		K	■		
101.	kakost lesní	<i>Geranium sylvaticum</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	roztroušeně					
102.	kakost luční	<i>Geranium pratense</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	hojně					
103.	kakost pyrenejský	<i>Geranium pyrenaicum</i> Burm. fil.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	dosti hojně					
104.	kakost smrdutý	<i>Germanium robertianum</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	dosti hojně					
105.	kalina tušalaj	<i>Viburnum lantana</i> L.	zimolezovité	<i>Caprifoliaceae</i>	vzácně					
106.	kaprad' samec	<i>Dryopteris filix-mas</i> (L.) Schott	kaprad'ovité	<i>Dryopteridaceae</i>	hojně				☺	⬆
107.	kapustka obecná	<i>Lapsana communis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
108.	karbinec evropský	<i>Lycopus europaeus</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně					
109.	kerblík lesní	<i>Anthriscus sylvestris</i> (L.) Hoffm.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	hojně	H				
110.	knotovka noční	<i>Melandrium noctiflorum</i> (L.) Fries	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	vzácně					
111.	kohoutek luční	<i>Lychnis flos-cuculi</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	dosti hojně	H				
112.	kokořík mnohokvětý	<i>Polygonatum multiflorum</i> (L.) All.	konvalinkovité	<i>Convallariaceae</i>	dosti hojně		K			
113.	kokoška pastuší tobolka	<i>Capsella bursa-pastoris</i> (L.) Med.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	hojně	H				⬆

Tabulka původních rostlin

114.	kokotice povázka	<i>Cuscuta epithymum</i> (L.) L.	kokoticovité	<i>Cuscutaceae</i>	roztroušeně	H	K			
115.	koleneček rolní	<i>Spergula arvensis</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	hojně					
116.	komonice bílá	<i>Melilotus albus</i> Med.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně	H				
117.	komonice lékařská	<i>Melilotus officinalis</i> (L.) Pallas	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně					
118.	konopice dvouklaná	<i>Galeopsis bifida</i> Boenn.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně					
119.	konopice polní	<i>Galeopsis tetrahit</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně					
120.	kontryhel obecný	<i>Alchemilla vulgaris</i> s. l.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně	H				↑
121.	konvalinka vonná	<i>Convallaria majalis</i> L.	konvalinkovité	<i>Convallariaceae</i>	dosti hojně			■	☺	↑
122.	kopretina bílá pravá	<i>Leucanthemum vulgare</i> Lamk. subsp. <i>vulgare</i>	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně				☺	
123.	kopřiva dvoudomá	<i>Urtica dioica</i> L.	kopřivovité	<i>Urticaceae</i>	hojně					
124.	kopřiva žahavka	<i>Urtica urens</i> L.	kopřivovité	<i>Urticaceae</i>	dosti hojně					
125.	kosatec žlutý	<i>Iris pseudacorus</i> L.	kosatcovité	<i>Iridaceae</i>	velmi vzácně		K	■		
126.	kostival hlíznatý	<i>Symphytum tuberosum</i> L.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	dosti hojně	H				
127.	kostival lékařský	<i>Symphytum officinale</i> L.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	dosti hojně					
128.	kostřava červená	<i>Festuca rubra</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně	H				
129.	kostřava luční	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
130.	kostřava obrovská	<i>Festuca gigantea</i> (L.) Vill.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
131.	kostřava ovčí	<i>Festuca ovina</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
132.	kostřava rákosovitá	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
133.	kozí brada luční	<i>Tragopogon pratensis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
134.	kozí brada východní	<i>Tragopogon orientalis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
135.	kozinec sladkolistý	<i>Astragalus glycyphyllos</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					

Tabulka původních rostlin

136.	kozlík lékařský	<i>Valeriana officinalis</i> L.	kozlíkovité	<i>Valerianaceae</i>	roztroušeně					
137.	krabilice chlupatá	<i>Chaerophyllum hirsutum</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	dosti hojně					
138.	krabilice zápašná	<i>Chaerophyllum aromaticum</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	dosti hojně					
139.	krtičník hlíznatý	<i>Scrophularia nodosa</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	dosti hojně					
140.	kručinka barvířská	<i>Genista tinctoria</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					
141.	krvavec toten	<i>Sanguisorba officinalis</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně	H				
142.	křehkýš vodní	<i>Myosoton aquaticum</i> (L.) Moench	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	dosti hojně	H				
143.	křivatec žlutý	<i>Gagea lutea</i> (L.) Ker-Gawler	liliovité	<i>Liliaceae</i>	dosti hojně	H				
144.	kuklík městský	<i>Geum urbanum</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně	H				
145.	kuklík potoční	<i>Geum rivale</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	velmi vzácně	H				
146.	kýchavice bílá Lobelova	<i>Veratrum album</i> subsp. <i>lobelianum</i> (Bernh.)	kýchavicovité	<i>Melanthiaceae</i>	vzácně					
147.	kyprej vrbice	<i>Lythrum salicaria</i> L.	kyprejovité	<i>Lythraceae</i>	hojně	H				
148.	laskavec ohnutý	<i>Amaranthus retroflexus</i> L.	laskavcovité	<i>Amaranthaceae</i>	dosti hojně					
149.	laskavec zelenoklasý	<i>Amaranthus powelii</i> S. Watson	laskavcovité	<i>Amaranthaceae</i>	roztroušeně					
150.	len počistivý	<i>Linum catharticum</i> L.	lnovité	<i>Linaceae</i>	vzácně					
151.	len rakouský	<i>Linum austriacum</i> L.	lnovité	<i>Linaceae</i>	dosti hojně		K			
152.	lilek potměchuť	<i>Solanum dulcamara</i> L.	lilkovité	<i>Solanaceae</i>	vzácně					
153.	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i> Mill.	lípovité	<i>Tiliaceae</i>	hojně				☺	
154.	lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i> Scop.	lípovité	<i>Tiliaceae</i>	roztroušeně					
155.	lipnice bahenní	<i>Poa palustris</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
156.	lipnice hajní	<i>Poa nemoralis</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně	H				
157.	lipnice luční	<i>Poa pratensis</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně	H				↑
158.	lipnice obecná	<i>Poa trivialis</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně	H				

Tabulka původních rostlin

159.	lipnice roční	<i>Poa annua</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
160.	lipnice smáčknutá	<i>Poa compressa</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
161.	líška obecná	<i>Corylus avellana</i> L.	lískovité	<i>Corylaceae</i>	dosti hojně				☺	
162.	lnice květel	<i>Linaria vulgaris</i> Mill.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně	H				
163.	locika kompasová	<i>Lactuca serriola</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
164.	lopuch plstnatý	<i>Arctium tomentosum</i> Mill.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
165.	lopuch větší	<i>Arctium lappa</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
166.	máchelka podzimní	<i>Leontodon autumnalis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
167.	máchelka srstnatá	<i>Leontodon hispidus</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				
168.	mák vlčí	<i>Papaver rhoeas</i> L.	makovité	<i>Papaveraceae</i>	dosti hojně					
169.	máta dlouholistá	<i>Mentha longifolia</i> (L.) L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně	H				
170.	máta přeslenatá	<i>Mentha x verticillata</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně					
171.	máta rolní	<i>Mentha arvensis</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně	H				
172.	máta vodní	<i>Mentha aquatica</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	vzácně					
173.	mateřídouška vejčitá	<i>Thymus pulegioides</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně					
174.	mečík střečovitý	<i>Gladiolus imbricatus</i> L.	kosatcovité	<i>Iridaceae</i>	velmi vzácně					
175.	medyněk vlnatý	<i>Holcus lanatus</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
176.	merlík bílý	<i>Chenopodium album</i> L.	merlíkovité	<i>Chenopodiaceae</i>	roztroušeně					
177.	merlík mnohosemenný	<i>Chenopodium polyspermum</i> L.	merlíkovité	<i>Chenopodiaceae</i>	dosti hojně					
178.	měrnice černá	<i>Ballota nigra</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně					
179.	metlice trsnatá	<i>Deschampsia caespitosa</i> Beauv.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	vzácně					
180.	mléč drsný	<i>Sonchus asper</i> (L.) Hill	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
181.	mléč rolní	<i>Sonchus arvensis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					

Tabulka původních rostlin

182.	mléč zelinný	<i>Sonchus oleraceus</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
183.	mléčka zední	<i>Mycelis muralis</i> (L.) Dum.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				
184.	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i> Mill.	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	dosti hojně				☺	⬆
185.	mochna husí	<i>Potentilla anserina</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně	H				
186.	mochna nátržník	<i>Potentilla erecta</i> (L.) Rauschel	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně					
187.	mochna plazivá	<i>Potentilla reptans</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně					
188.	mochna stříbrná	<i>Potentilla argentea</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně					
189.	mokrýš střídavolistý	<i>Chrysosplenium alternifolium</i> L.	lomikamenovité	<i>Saxifragaceae</i>	hojně	H				
190.	mrkev obecná	<i>Daucus carota</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	hojně					
191.	mydlice lékařská	<i>Saponaria officinalis</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	dosti hojně					
192.	netýkavka malokvětá	<i>Impatiens parviflora</i> DC.	netýkavkovité	<i>Balsaminaceae</i>	hojně			■		
193.	netýkavka nedůtklivá	<i>Impatiens noli-tangere</i> L.	netýkavkovité	<i>Balsaminaceae</i>	roztroušeně	H				
194.	netýkavka žláznatá	<i>Impatiens glandulifera</i> Royle	netýkavkovité	<i>Balsaminaceae</i>	hojně		K			
195.	okrotice bílá	<i>Cephalanthera damasonium</i> (Mill.) Druce	vstavačovité	<i>Orchidaceae</i>	velmi vzácně	H	K			
196.	olešník kmínolistý	<i>Selinum carvifolia</i> (L.) L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	vzácně					
197.	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaertn.	břízovité	<i>Betulaceae</i>	dosti hojně				☺	
198.	opletka obecná	<i>Fallopia convolvulus</i> (L.) Á. Löve	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	dosti hojně					
199.	opletník plotní	<i>Calystegia sepium</i> (L.) R. Br.	svlačcovité	<i>Convolvulaceae</i>	hojně					
200.	orobinec široolistý	<i>Tupna latifolia</i> L.	orobincovité	<i>Typhaceae</i>	dosti hojně					
201.	orsej jarní	<i>Ficaria verna</i> Huds.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	hojně	H				
202.	osívka jarní	<i>Erophila verna</i> (L.) DC.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	hojně					
203.	osladič obecný	<i>Polypodium vulgare</i> L.	osladičovité	<i>Polypodiaceae</i>	roztroušeně		K		☺	⬆
204.	ostružiník ježiník	<i>Rubus caesius</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně					

Tabulka původních rostlin

205.	ostružiník křovitý	<i>Rubus fruticosus</i> agg.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně		K		☹	
206.	ostružiník maliník	<i>Rubus idaeus</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně				☹	↑
207.	ostřice bledavá	<i>Carex pallescens</i> L.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně					
208.	ostřice chlupatá	<i>Carex pilosa</i> Scop.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně					
209.	ostřice jarní	<i>Carex caryophylla</i> Latourr.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně					
210.	ostřice lesní	<i>Carex sylvatica</i> Huds.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	hojně					
211.	ostřice obecná	<i>Carex nigra</i> (L.) Reichardt	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně					
212.	ostřice pobřežní	<i>Carex riparia</i> Curtis	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	vzácně					
213.	ostřice prstnatá	<i>Carex digitata</i> L.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně					
214.	ostřice řídkoklasá	<i>Carex remota</i> L.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně	H				
215.	ostřice srstnatá	<i>Carex hirta</i> L.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	dosti hojně					
216.	ostřice šedavá	<i>Carex canescens</i> L.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně					
217.	ostřice zaječí	<i>Carex ovalis</i> Good.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	dosti hojně					
218.	oves hluchý	<i>Avena fatua</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
219.	ovsík vyvýšený	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) J. Presl et C. Presl	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
220.	pampeliška lékařská	<i>Taraxacum</i> sect. <i>Ruderalia</i> Kirschn., H. Øllg. et Štěpánek	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně		K		☹	↑
221.	paprátka samičí	<i>Athyrium filix-femina</i> (L.) Roth	paprátkovité	<i>Athyriaceae</i>	dosti hojně				☹	↑
222.	pelyněk černobýl	<i>Artemisia vulgaris</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				
223.	penízek rolní	<i>Thlaspi arvense</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	dosti hojně	H			☹	↑
224.	pěťour maloubojný	<i>Galinsoga parviflora</i> Cav.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
225.	pěťour srstnatý	<i>Galinsoga quadriradiata</i> Ruiz et Pavón	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
226.	pcháč bahenní	<i>Cirsium palustre</i> (L.) Scop.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
227.	pcháč obecný	<i>Cirsium vulgare</i> (Savi) Ten.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					

Tabulka původních rostlin

228.	pcháč oset	<i>Cirsium arvense</i> (L.) Scop.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
229.	pcháč potoční	<i>Cirsium rivulare</i> (Jacq.) All.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	vzácně	H				
230.	pcháč zelinný	<i>Cirsium oleraceum</i> (L.) Scop.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně	H				
231.	písečnice douškolistá	<i>Arenaria serpyllifolia</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	hojně					
232.	pitulník žlutý	<i>Galeobdolon luteum</i> Huds.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně	H				
233.	pižmovka mošusová	<i>Adoxa moschatellina</i> L.	pižmovkovité	<i>Adoxaceae</i>	vzácně	H	K			
234.	plicník lékařský	<i>Pulmonaria officinalis</i> L.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	roztroušeně	H				
235.	plicník tmavý	<i>Pulmonaria obscura</i> Dum.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	vzácně					
236.	podběl obecný	<i>Tussilago farfara</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	vzácně	H			☹	⬆
237.	podbílek šupinatý	<i>Lathraea squamaria</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	roztroušeně		K			⬆
238.	pohánka hřebenitá	<i>Cynosurus cristatus</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
239.	pomněnka bahenní	<i>Myosotis palustris</i> (L.) L.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	dosti hojně					
240.	pomněnka lesní	<i>Myosotis sylvatica</i> Hoffm.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	vzácně					
241.	pomněnka rolní	<i>Myosotis arvensis</i> (L.) Hill	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	hojně	H				
242.	popenec obecný	<i>Glechoma hederacea</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	hojně					
243.	prvosenka jarní	<i>Primula veris</i> L.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	dosti hojně		K	■		
244.	prvosenka vyšší	<i>Primula elatior</i> (L.) Hill	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	roztroušeně	H		■		
245.	pryskyřník kosmatý	<i>Ranunculus lanuginosus</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	vzácně	H				
246.	pryskyřník mnohokvětý	<i>Ranunculus polyanthemos</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	roztroušeně					
247.	pryskyřník plazivý	<i>Ranunculus repens</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	hojně	H				
248.	pryskyřník prudký	<i>Ranunculus acris</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	hojně	H			☹	⬆
249.	pryskyřník rolní	<i>Ranunculus arvensis</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	vzácně					

Tabulka původních rostlin

250.	pryšec chvojka	<i>Euphorbia cyparissias</i> L.	pryšcovité	<i>Euphorbiaceae</i>	hojně	H				
251.	pryšec kolovratec	<i>Euphorbia helioscopia</i> L.	pryšcovité	<i>Euphorbiaceae</i>	hojně					
252.	pryšec obecný	<i>Euphorbia esula</i> L.	pryšcovité	<i>Euphorbiaceae</i>	hojně					
253.	pryšec sladký	<i>Euphorbia dulcis</i> L.	pryšcovité	<i>Euphorbiaceae</i>	vzácně	H				
254.	přeslička bahenní	<i>Equisetum palustre</i> L.	přesličkovité	<i>Equisetaceae</i>	roztroušeně	H				↑
255.	přeslička rolní	<i>Equisetum arvense</i> L.	přesličkovité	<i>Equisetaceae</i>	dosti hojně			☺		↑
256.	přeslička větevnatá	<i>Equisetum ramosissimum</i> Desf.	přesličkovité	<i>Equisetaceae</i>	roztroušeně		K			
257.	psárka luční	<i>Alopecurus pratensis</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně			☺		↑
258.	psárka plavá	<i>Alopecurus aequalis</i> Sobol.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
259.	psineček obecný	<i>Agrostis capillaris</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně	H				
260.	psineček výběžkatý	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
261.	pstroček dvoulistý	<i>Maianthemum bifolium</i> (L.) F. W. Schmidt	liliovité	<i>Liliaceae</i>	hojně					
262.	pšeničko rozkladité	<i>Milium effusum</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
263.	ptačí zob obecný	<i>Ligustrum vulgare</i> L.	olivovníkovité	<i>Oleaceae</i>	dosti hojně			■		
264.	ptačinec hajní	<i>Stellaria nemorum</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	roztroušeně					
265.	ptačinec prostřední	<i>Stellaria media</i> (L.) Vill.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	hojně					
266.	ptačinec trávovitý	<i>Stellaria graminea</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	dosti hojně	H				
267.	ptačinec velkokvětý	<i>Stellaria holostea</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	roztroušeně	H				
268.	puchýřník křehký	<i>Cystopteris fragilis</i> (L.) Bernh.	papratkovité	<i>Woodsiaceae</i>	roztroušeně					
269.	pumpava obecná	<i>Erodium cicutarium</i> (L.) L'Hér.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	dosti hojně					
270.	pupalka dvouletá	<i>Oenothera biennis</i> L.	pupalkovité	<i>Oenotheraceae</i>	roztroušeně					
271.	pupava bezlodyžná	<i>Carlina acaulis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
272.	pýr plazivý	<i>Elytrigia repens</i> (L.) Nevski	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					↑

Tabulka původních rostlin

273.	rákos obecný	<i>Phragmites australis</i> (Cav.) Steud.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					☹	⬆
274.	rdesno blešník	<i>Persicaria lapathifolia</i> (L.) Delarbre	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	hojně	H					
275.	rdesno hadí kořen	<i>Bistorta major</i> S. F. Gray	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	roztroušeně	H					
276.	rdesno menší	<i>Persicaria minor</i> (Huds.) Opiz	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	dosti hojně						
277.	rmen rolní	<i>Anthemis arvensis</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně	H					
278.	rozchodník velký	<i>Hylotelephium maximum</i> (L.) Holub	tlusticovité	<i>Crassulaceae</i>	roztroušeně						
279.	rozrazil břečťanolistý	<i>Veronica hederifolia</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	vzácně						
280.	rozrazil douškolistý	<i>Veronica serpyllifolia</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně						
281.	rozrazil laločnatý	<i>Veronica sublobata</i> M. Fischer	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně						
282.	rozrazil lékařský	<i>Veronica officinalis</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	roztroušeně						
283.	rozrazil perský	<i>Veronica persica</i> Poiret	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně						
284.	rozrazil potoční	<i>Veronica beccabunga</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	dosti hojně	H					
285.	rozrazil rezekvítek	<i>Veronica chamaedrys</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně						
286.	rozrazil rolní	<i>Veronica arvensis</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně						
287.	rožec obecný	<i>Cerastium holsteoides</i> Fries	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	hojně						
288.	rožec rolní	<i>Cerastium arvense</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	hojně						
289.	růže podhorská	<i>Rosa dumalis</i> Bechst. subsp. <i>subcanina</i> (H. Christ) Hayek	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně						
290.	růže šípková	<i>Rosa canina</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně					☹	⬆
291.	řebříček obecný	<i>Achillea millefolium</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně						⬆
292.	ředkev ohnice	<i>Raphanus raphanistrum</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	hojně						⬆
293.	řeřicha rumní	<i>Lepidium ruderale</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	hojně						
294.	řeřišnice hořká	<i>Cardamine amara</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	dosti hojně	H					
295.	řeřišnice luční	<i>Cardamine pratensis</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	dosti hojně	H					

Tabulka původních rostlin

296.	sasanka hajní	<i>Anemone nemorosa</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	hojně	H			☺	↑
297.	sasanka pryskyřníkovitá	<i>Anemone ranunculoides</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	vzácně	H	K			
298.	sedmikráska obecná	<i>Bellis perennis</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
299.	silenska dvoudomá	<i>Silene dioica</i> (L.) Clairv.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	vzácně	H				
300.	silenska nadmutá	<i>Silene vulgaris</i> (Moench) Garcke	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	hojně					
301.	silenska širolistá bílá	<i>Silene latifolia</i> Poiret subsp. <i>alba</i> (Mill.) Greuter et Burdet	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	hojně	H				
302.	sítina rozkladitá	<i>Juncus effusus</i> L.	sítinovité	<i>Juncaceae</i>	roztroušeně					
303.	sítina sivá	<i>Juncus inflexus</i> L.	sítinovité	<i>Juncaceae</i>	dosti hojně					
304.	sítina tenká	<i>Juncus tenuis</i> Willd.	sítinovité	<i>Juncaceae</i>	hojně		K			
305.	sítina žabí	<i>Juncus bufonius</i> L. s.str.	sítinovité	<i>Juncaceae</i>	dosti hojně					
306.	skalník celokrajný	<i>Cotoneaster integerrimus</i> Med.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	roztroušeně		K			
307.	skřípina lesní	<i>Scirpus sylvaticus</i> L.	šáchorovité	<i>Cyperaceae</i>	roztroušeně					
308.	sléz přehlížený	<i>Malva neglecta</i> Wallr.	slézovité	<i>Malvaceae</i>	dosti hojně					
309.	sleziník červený	<i>Asplenium trichomanes</i> L.	sleziníkovité	<i>Aspleniaceae</i>	roztroušeně		K			
310.	sleziník routička	<i>Asplenium ruta-muraria</i> L.	sleziníkovité	<i>Aspleniaceae</i>	dosti hojně					
311.	sleziník zelený	<i>Asplenium viride</i> Huds.	sleziníkovité	<i>Aspleniaceae</i>	vzácně		K			
312.	smělek štíhlý	<i>Koeleria macrantha</i> (Ledeb.) Schult.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
313.	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i> (L.) Karsten	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	hojně				☺	↑
314.	srha hajní	<i>Dactylis polygama</i> Horvátovszky	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
315.	srha laločnatá	<i>Dactylis glomerata</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně				☺	↑
316.	srstka angrešt	<i>Ribes uva-crispa</i> L.	meruzalkovité	<i>Grossulariaceae</i>	hojně			■		
317.	starček Fuchsův	<i>Senecio ovatus</i> (G., M. et Sch.) Willd.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
318.	starček lepkavý	<i>Senecio viscosus</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					

Tabulka původních rostlin

319.	starček obecný	<i>Senecio vulgaris</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
320.	starček přímětník	<i>Seneci jacobaea</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
321.	střemcha obecná	<i>Prunus padus</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně					
322.	sveřep bezbranný	<i>Bromus inermis</i> Leysser	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
323.	sveřep hroznatý	<i>Bromus racemosus</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	velmi vzácně					
324.	sveřep jalový	<i>Bromus sterilis</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
325.	svěřep měkký	<i>Bromus mollis</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
326.	sveřep střešní	<i>Bromus tectorum</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
327.	sveřep vzpřímený	<i>Bromus erectus</i> Huds.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
328.	svída krvavá	<i>Cornus sanguinea</i> L.	dřínovité	<i>Cornaceae</i>	dosti hojně					
329.	svízeľ bílý	<i>Galium album</i> Mill.	mořenovité	<i>Rubiaceae</i>	hojně					
330.	svízeľ povázka	<i>Galium mollugo</i> L.	mořenovité	<i>Rubiaceae</i>	roztroušeně	H				
331.	svízeľ přítula	<i>Galium aparine</i> L.	mořenovité	<i>Rubiaceae</i>	hojně					
332.	svízeľ syřišťový	<i>Galium verum</i> L.	mořenovité	<i>Rubiaceae</i>	hojně					
333.	svízeľ vonný	<i>Galium odoratum</i> (L.) Scop.	mořenovité	<i>Rubiaceae</i>	roztroušeně					
334.	svízeľka chlupatá	<i>Cruciata laevipes</i> Opiz	mořenovité	<i>Rubiaceae</i>	dosti hojně					
335.	svízeľka lysá	<i>Cruciata glabra</i> (L.) Ehrendf.	mořenovité	<i>Rubiaceae</i>	roztroušeně	H				
336.	svlačec rolní	<i>Convolvulus arvensis</i> L.	svlačcovité	<i>Convolvulaceae</i>	hojně					
337.	šalvěj luční	<i>Salvia pratensis</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	vzácně					
338.	škarda bahenní	<i>Crepis paludosa</i> (L.) Moench	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
339.	škarda dvouletá	<i>Crepis biennis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
340.	šřavel evropský	<i>Oxalis fontana</i> Bunge	šřavelovité	<i>Oxalidaceae</i>	dosti hojně	H				
341.	šřavel kyselý	<i>Oxalis acetosella</i> L.	šřavelovité	<i>Oxalidaceae</i>	hojně	H				
342.	štětka planá	<i>Dipsacus fullonum</i> L.	štětkovité	<i>Dipsacaceae</i>	roztroušeně		K	■		
343.	štírovník růžkatý	<i>Lotus corniculatus</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně	H				

Tabulka původních rostlin

344.	šťovík kadeřavý	<i>Rumex crispus</i> L.	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	hojně					
345.	šťovík kyselý	<i>Rumex acetosa</i> L.	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	hojně	H				
346.	šťovík tupolistý	<i>Rumex obtusifolius</i> L.	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	hojně					
347.	tařice horská	<i>Alyssum montanum</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	vzácně					
348.	tetlucha kozí pysk	<i>Aethusa cynapium</i> L.	miříkovité	<i>Apiaceae</i>	roztroušeně					
349.	tolice dětelová	<i>Medicago lupulina</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	dosti hojně	H				
350.	tolice měnlivá	<i>Medicago x varia</i> Martyn	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					
351.	tolice srpovitá	<i>Medicago falcata</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					
352.	tomka vonná	<i>Anthoxanthum odoratum</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně	H				
353.	topol černý	<i>Populus nigra</i> L.	vrbovité	<i>Salicaceae</i>	roztroušeně					
354.	topol osika	<i>Populus tremula</i> L.	vrbovité	<i>Salicaceae</i>	roztroušeně					
355.	trnka obecná	<i>Prunus spinosa</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně			■		⤴
356.	trojstět žlutavý	<i>Trisetum flavescens</i> (L.) P. B.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
357.	trýzel malokvětý	<i>Erysimum cheiranthoides</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	hojně					
358.	třeslice prostřední	<i>Briza media</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
359.	třešeň ptačí	<i>Prunus avium</i> (L.) L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně		K			
360.	třezalka čtyřkřídlá	<i>Hypericum tetrapterum</i> Fries	třezalkovité	<i>Hypericaceae</i>	vzácně		K			
361.	třezalka skvrnitá	<i>Hypericum maculatum</i> Crantz	třezalkovité	<i>Hypericaceae</i>	hojně					
362.	třezalka tečkovaná	<i>Hypericum perforatum</i> L.	třezalkovité	<i>Hypericaceae</i>	roztroušeně	H				
363.	třtina chloupkatá	<i>Calamagrostis villosa</i> (Chaix) J. F. Gmelin	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	vzácně					
364.	třtina křovištní	<i>Calamagrostis epigejos</i> (L.) Roth	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně	H				
365.	třtina pobřežní	<i>Calamagrostis pseudophragmites</i> (Haller fil.)	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně		K			
366.	třtina rákosovitá	<i>Calamagrostis arundinacea</i> (L.) Roth	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
367.	turan ostrý	<i>Erigeron acris</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					

Tabulka původních rostlin

368.	turan roční	<i>Erigeron annuus</i> (L.) Pers.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				
369.	turanka kanadská	<i>Conyza canadensis</i> (L.) Cronquist	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
370.	tužebník jilmový	<i>Filipendula ulmaria</i> (L.) Maxim.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně					
371.	úhorník mnohodílný	<i>Descurainia sophia</i> (L.) Prantl	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	dosti hojně	H				
372.	upolín nejvyšší	<i>Trollius altissimus</i> Crantz	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	vzácně		K	■		
373.	úrazník položený	<i>Sagina procumbens</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	roztroušeně					
374.	válečka lesní	<i>Brachypodium sylvaticum</i> (Huds.) P. Beauv.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
375.	válečka prapořitá	<i>Brachypodium pinnatum</i> (L.) P.B.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
376.	vikev čtyřsemenná	<i>Vicia tetrasperma</i> (L.) Schreber	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně	H				
377.	vikev chlupatá	<i>Vicia hirsuta</i> (L.) S. F. Gray	bobovité	<i>Fabaceae</i>	dosti hojně					
378.	vikev lesní	<i>Vicia sylvatica</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	vzácně	H				
379.	vikev plotní	<i>Vicia sepium</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně	H				
380.	vikev ptačí	<i>Vicia cracca</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně	H				
381.	vikev setá	<i>Vicia sativa</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně			■		
382.	vikev úzkolistá	<i>Vicia angustifolia</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					
383.	violka lesní	<i>Viola reichenbachiana</i> Bor.	violkovité	<i>Violaceae</i>	roztroušeně					
384.	violka psí	<i>Viola canina</i> L.	violkovité	<i>Violaceae</i>	dosti hojně		K			
385.	violka Rivinova	<i>Viola riviniana</i> Rchb.	violkovité	<i>Violaceae</i>	dosti hojně					
386.	violka rolní	<i>Viola arvensis</i> Murray	violkovité	<i>Violaceae</i>	hojně	H				
387.	violka vonná	<i>Viola odorata</i> L.	violkovité	<i>Violaceae</i>	hojně					
388.	vlaštovičnick větší	<i>Chelidonium majus</i> L.	mákovité	<i>Papaveraceae</i>	hojně	H				↑
389.	vraní oko čtyřlisté	<i>Paris quadrifolia</i> L.	trojčerkovité	<i>Trilliaceae</i>	velmi vzácně		K	☹		
390.	vrtič obecný	<i>Tanacetum vulgare</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				

Tabulka původních rostlin

391.	vrba bílá	<i>Salix alba</i> L.	vrbovité	<i>Salicaceae</i>	dosti hojně					
392.	vrba jíva	<i>Salix caprea</i> L.	vrbovité	<i>Salicaceae</i>	hojně				☺	↑
393.	vrba košíkářská	<i>Salix viminalis</i> L.	vrbovité	<i>Salicaceae</i>	roztroušeně					
394.	vrba křehká	<i>Salix fragilis</i> L.	vrbovité	<i>Salicaceae</i>	dosti hojně					
395.	vrba nachová	<i>Salix purpurea</i> L.	vrbovité	<i>Salicaceae</i>	vzácně					
396.	vrbina hajní	<i>Lysimachia nemorum</i> L.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	hojně					
397.	vrbina obecná	<i>Lysimachia vulgaris</i> L.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	dosti hojně	H				
398.	vrbina penízková	<i>Lysimachia nummularia</i> L.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	hojně					
399.	vrbovka horská	<i>Epilobium montanum</i> L.	pupalkovité	<i>Onagraceae</i>	dosti hojně	H				
400.	vrbovka chlumní	<i>Epilobium collinum</i> C. C. Gmelin	pupalkovité	<i>Onagraceae</i>	roztroušeně					
401.	vrbovka chlupatá	<i>Epilobium hirsutum</i> L.	pupalkovité	<i>Onagraceae</i>	dosti hojně					
402.	vrbovka růžová	<i>Epilobium roseum</i> Schreber	pupalkovité	<i>Onagraceae</i>	vzácně		K			
403.	vrbovka úzkolistá	<i>Epilobium angustifolium</i> L.	pupalkovité	<i>Onagraceae</i>	dosti hojně					
404.	vrbovka žláznatá	<i>Epilobium ciliatum</i> Rafin.	pupalkovité	<i>Onagraceae</i>	hojně		K			
405.	zběhovec lesní	<i>Ajuga genevensis</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	roztroušeně	H				
406.	zběhovec plazivý	<i>Ajuga reptans</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně					
407.	zblochan hajní	<i>Glyceria nemoralis</i> (Uechtr.) Uechtr. et Körnicke	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	roztroušeně					
408.	zblochanec oddálený	<i>Puccinellia distans</i> (Jacq.) Parl.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	hojně					
409.	zemědým lékařský	<i>Fumaria officinalis</i> L.	zemědýmovitě	<i>Fumariaceae</i>	roztroušeně	H				
410.	zimolez obecný	<i>Lonicera xylosteum</i> L.	zimolezovité	<i>Caprifoliaceae</i>	roztroušeně		K			
411.	zlatobýl kanadský	<i>Solidago canadensis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně	H				
412.	zvonečník klasnatý	<i>Phyteuma spicatum</i> L.	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>	roztroušeně					
413.	zvonek broskvolistý	<i>Campanula persicifolia</i> L.	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>	vzácně					

Tabulka původních rostlin										
414.	zvonek kopřivolistý	<i>Campanula trachelium</i> L.	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>	roztroušeně					
415.	zvonek okrouhlostý	<i>Campanula rotundifolia</i> L.	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>	roztroušeně					
416.	zvonek rozkladitý	<i>Campanula patula</i> L.	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>	hojně					
417.	zvonek řepkovitý	<i>Campanula rapunculoides</i> L.	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>	hojně					

Vysvětlivky: dokladováno v herbáři - H
 komentář k dané rostlině - K
 zařazeno i v jiné tabulce - ■
 rostlina v učebnicích přírodopisu ZŠ - ●
 rostlina ve středoškolských učebnicích přírodopisu - ⌚

Tabulka 2: Pěstované rostliny

Tabulka pěstovaných rostlin									
Kulturní rostliny, zemědělské plodiny, zelenina									
	název česky	název latinsky	čeleď česky	čeleď latinsky	H	K	■	☺	↑
1.	anýz vonný (bedrník anýz)	<i>Pimpinella anisum</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					
2.	bazalka vonná	<i>Ocimum basilicum</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
3.	bob obecný	<i>Vicia faba</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
4.	brokolice	<i>Brassica oleracea var. italica</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					
5.	brukev zelná	<i>Brassica oleracea</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					↑
6.	cibule kuchyňská	<i>Allium cepa</i>	česnekovité	<i>Alliaceae</i>					↑
7.	česnek kuchyňský	<i>Allium sativum</i>	česnekovité	<i>Alliaceae</i>					↑
8.	fazol obecný	<i>Phaseolus vulgaris</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
9.	hrách setý	<i>Pisum sativum</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					↑
10.	chřest lékařský	<i>Asparagus officinalis</i>	chřestovité	<i>Asparagaceae</i>			■		
11.	ječmen obecný	<i>Hordeum vulgare</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					
12.	kapusta hlávková	<i>Brassica oleracea var. sabauda</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					↑
13.	kapusta růžičková	<i>Brassica oleracea var. gemmifera</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					↑
14.	kedluben	<i>Brassica oleracea var. gongylodes</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					↑
15.	kopr vonný	<i>Anethum graveolens</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					↑
16.	koriandr setý	<i>Coriandrum sativum</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					
17.	kukuřice setá	<i>Zea mays</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					↑
18.	květák	<i>Brassica oleracea var. botrytis</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					↑
19.	len setý	<i>Linum usitatissimum</i>	lnovité	<i>Linaceae</i>					
20.	len velkokvětý	<i>Linum grandiflorum</i>	lnovité	<i>Linaceae</i>					

21.	levandule lékařská	<i>Lavandula angustifolia</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
22.	libeček lékařský	<i>Levisticum officinale</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					
23.	lilek brambor	<i>Solanum tuberosum</i>	lilkovité	<i>Solanaceae</i>					↑
24.	lilek rajče	<i>Solanum lycopersicum</i>	lilkovité	<i>Solanaceae</i>					↑
25.	locika setá (salát)	<i>Lactuca sativa</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					↑
26.	majoránka zahradní	<i>Majorana x hortensis</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
27.	mák setý	<i>Papaver somniferum</i>	mákovité	<i>Papaveraceae</i>					↑
28.	máta peprná	<i>Mentha x piperita</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
29.	miřík celer	<i>Apium graveolens</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					↑
30.	mrkev setá	<i>Daucus carota subsp. sativus</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					
31.	okurka setá	<i>Cucumis sativus</i>	tykvovité	<i>Cucurbitaceae</i>					↑
32.	oves setý	<i>Avena sativa</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					↑
33.	paprika setá	<i>Capsicum annuum</i>	lilkovité	<i>Solanaceae</i>					↑
34.	pastinák setý	<i>Pastinaca sativa</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					
35.	petržel obecná	<i>Petroselinum crispum</i>	miříkovité	<i>Apiaceae</i>					
36.	pór zahradní	<i>Allium porrum</i>	česnekovité	<i>Alliaceae</i>					
37.	proso seté	<i>Panicum miliaceum</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					
38.	pšenice setá	<i>Triticum aestivum</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					↑
39.	ředkev setá a její odrůdy	<i>Raphanus sativus</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					↑
40.	řepa cukrovka	<i>Beta vulgaris subsp. altissima</i>	merlíkovité	<i>Chenopodiaceae</i>					↑
41.	řepa červená (salátová)	<i>Beta vulgaris subsp. vulgaris</i>	merlíkovité	<i>Chenopodiaceae</i>					
42.	saturejka zahradní	<i>Satureja hortensis</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
43.	slunečnice roční	<i>Helianthus annuus</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>			■		
44.	sója luštinatá	<i>Glycine max</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					↑
45.	šalvej lékařská	<i>Salvia officinalis</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
46.	špenát setý	<i>Spinacia oleracea</i>	merlíkovité	<i>Chenopodiaceae</i>					↑

47.	tykev obecná	<i>Cucurbita pepo</i>	tykvovité	<i>Cucurbitaceae</i>						
48.	tymián obecný	<i>Thymus vulgaris</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>						
49.	zelí hlávkové	<i>Brassica oleracea var. capitata</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>						
50.	žito seté	<i>Secale cereale</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>						↑
Sady a ovocné zahrady, ovoce										
	název česky	název latinsky	čeleď česky	čeleď latinsky	H	K	■	☺	↑	
1.	broskvoň obecná	<i>Prunus persica</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>						↑
2.	hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>			■	☺		↑
3.	jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>			■	☺		↑
4.	mandloň obecná	<i>Prunus dulcis</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>						
5.	meruňka obecná	<i>Prunus armeniaca</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>						↑
6.	meruzalka vonná	<i>Ribes odoratum</i>	meruzalkovité	<i>Grossulariaceae</i>						
7.	réva vinná	<i>Vitis vinifera</i>	révovité	<i>Vitaceae</i>						↑
8.	rybíz černý	<i>Ribes nigrum</i>	meruzalkovité	<i>Grossulariaceae</i>						
9.	rybíz červený	<i>Ribes rubrum</i>	meruzalkovité	<i>Grossulariaceae</i>			■			
10.	slivoň švestka	<i>Prunus domestica</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>			■			↑
11.	srstka angrešt	<i>Ribes uva-crispa</i>	meruzalkovité	<i>Grossulariaceae</i>			■			↑
12.	třešeň ptačí a její odrůdy	<i>Prunus avium</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>			■	☺		↑
13.	třešeň višeň	<i>Prunus cerasus</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>			■			
Vysazované a okrasné dřeviny										
	název česky	název latinsky	čeleď česky	čeleď latinsky	H	K	■	☺	↑	
1.	brslen panašovaný	<i>Euonymus fortunei</i>	jesencovité	<i>Celastraceae</i>						
2.	břečťan popínavý	<i>Hedera helix</i>	aralkovité	<i>Araliaceae</i>			■			↑
3.	cypřišek Lawsonův	<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>	cypřišovité	<i>Cupressaceae</i>						

4.	čilimník nachový	<i>Cytisus purpureus</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
5.	čimišník obecný	<i>Caragana arborescens</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
6.	hortenzie velkolistá	<i>Hydrangea macrophylla</i>	hortenziovité	<i>Hydrangeaceae</i>					
7.	ibišek syrský	<i>Hibiscus syriacus</i>	slézovité	<i>Malvaceae</i>					
8.	jalovec chvojka	<i>Juniperus sabina</i>	cypřišovité	<i>Cupressaceae</i>					
9.	jasmín pravý	<i>Jasminum officinale</i>	olivovníkovité	<i>Oleaceae</i>					
10.	javor dlanitolistý	<i>Acer palmatum</i>	javorovité	<i>Aceraceae</i>					
11.	javor japonský	<i>Acer japonicum</i>	javorovité	<i>Aceraceae</i>					
12.	kalina svraskalá	<i>Viburnum rhytidophyllum</i>	zimolezovité	<i>Caprifoliaceae</i>					
13.	kdoulovec ozdobný	<i>Chaenomeles speciosa</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
14.	komule Davidova	<i>Buddleja davidii</i>	komulovité	<i>Buddlejaceae</i>					
15.	líška turecká	<i>Corylus colurna</i>	lískovité	<i>Corylaceae</i>					
16.	mochna křovitá	<i>Potentilla fruticosa</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
17.	pěníšník (rododendron) rezavý	<i>Rhododendron ferrugineum</i>	vřesovcovité	<i>Ericaceae</i>					
18.	plamének sp.	<i>Clematis</i> sp.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>					
19.	platan javorolistý	<i>Platanus x hispanica</i>	platanovité	<i>Platanaceae</i>					
20.	převíslá vrba	<i>Salix caprea</i> ‚Pendula‘	vrbovité	<i>Salicaceae</i>					
21.	rakytník řešetlákovitý	<i>Hippophaë rhamnoides</i>	hlošínovité	<i>Elaeagnaceae</i>					
22.	ruj vlasatá	<i>Cotinus coggygria</i>	ledvinovníkovité	<i>Anacardiaceae</i>					
23.	růže sp. div.	<i>Rosa</i> sp. div.	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
24.	skalník celokrajný	<i>Cotoneaster integerrimus</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
25.	skalník rozprostřený	<i>Cotoneaster horizontalis</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
26.	smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	borovicovité	<i>Pinaceae</i>			■		
27.	smrk sivý	<i>Picea glauca</i>	borovicovité	<i>Pinaceae</i>					
28.	svída bílá	<i>Cornus alba</i>	dřínovité	<i>Cornaceae</i>					
29.	šácholan Soulangeův	<i>Magnolia x soulangeana</i>	šácholanovité	<i>Magnoliaceae</i>					

30.	škumpa orobincová	<i>Rhus hirta</i>	ledvinovnickovité	<i>Anacardiaceae</i>			■		
31.	tamaryšek malokvětý	<i>Tamarix parviflora</i>	tamaryškovité	<i>Tamaricaceae</i>					
32.	tavolník japonský	<i>Spiraea japonica</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
33.	trnovník chloupkatý	<i>Robinia hispida</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
34.	třešeň pilovitá ("sakura")	<i>Prunus serrulata</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
35.	vistárie čínská	<i>Wisteria sinensis</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
36.	vrba náhrobní	<i>Salix x sepulcralis</i>	vrbovité	<i>Salicaceae</i>					
37.	weigelie růžová	<i>Weigela florida</i>	zimolezovité	<i>Caprifoliaceae</i>					
38.	zerav západní	<i>Thuja occidentalis</i>	cypřišovité	<i>Cupressaceae</i>					↑
39.	zeravec východní	<i>Platycladus orientalis</i>	cypřišovité	<i>Cupressaceae</i>					
40.	zimostráz vřdyzelený	<i>Buxus sempervirens</i>	zimostrázovité	<i>Buxaceae</i>					
41.	zlatice prostřední	<i>Forsythia x intermedia</i>	olivovníkovité	<i>Oleaceae</i>					

Okrasné byliny

	název česky	název latinsky	čeleď česky	čeleď latinsky	H	K	■	☺	↑
1.	astra čínská	<i>Callistephus chinensis</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
2.	begónie hlíznatá	<i>Begonia x tuberhybrida</i>	kysalovité	<i>Begoniaceae</i>					
3.	begónie stálokvětá	<i>Begonia x semperflorens – hybridy</i>	kysalovité	<i>Begoniaceae</i>					
4.	bergénie srdčitá	<i>Bergenia cordifolia</i>	lomikamenovité	<i>Saxifragaceae</i>					
5.	bergénie tučnolistá	<i>Bergenia crassifolia</i>	lomikamenovité	<i>Saxifragaceae</i>					
6.	bohyška jitrocelová	<i>Hosta plantaginea</i>	bohyškovité	<i>Hostaceae</i>					
7.	čechrava zahradní	<i>Astilbe arendsii Arends</i>	lomikamenovité	<i>Saxifragaceae</i>					
8.	čemeřice zelená	<i>Helleborus viridis</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>					
9.	černucha damažská	<i>Nigella damascena</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>					
10.	česnek obrovský	<i>Allium giganteum</i>	česnekovité	<i>Alliaceae</i>					

11.	dlužicha krvavá	<i>Heuchera sanguinea</i>	lomikamenovité	<i>Saxifragaceae</i>					
12.	dochan psárkovitý	<i>Pennisetum alopecuroides</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					
13.	dosna	<i>Canna x generalis</i>	dosnovité	<i>Cannaceae</i>					
14.	fazol šarlatový	<i>Phaseolus coccineus</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
15.	flox plazivý	<i>Phlox subulata</i>	jirnicovité	<i>Polemoniaceae</i>					
16.	gazánie zářivá	<i>Gazania rigens</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
17.	hlaváč hvězdnicovitý	<i>Scabiosa stellata</i>	štětkovité	<i>Dipsacaceae</i>					
18.	hořec bezlodyžný	<i>Gentiana acaulis</i>	hořcovité	<i>Gentianaceae</i>					
19.	hrachor velkokvětý	<i>Lathyrus grandiflorus</i>	bobovité	<i>Fabaceae</i>					
20.	hvozdík čínský	<i>Dianthus chinensis</i>	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>					
21.	hvozdík zahradní	<i>Dianthus caryophyllus</i>	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>					
22.	hyacint východní	<i>Hyacinthus orientalis</i>	hyacintovité	<i>Hyacinthaceae</i>					
23.	chrpa žlutokvětá	<i>Centaurea macrocephala</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
24.	iberka okoličnatá	<i>Iberis umbellata</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					
25.	iberka skalní	<i>Iberis saxatilis</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					
26.	jirnice modrá	<i>Polemonium caeruleum</i>	jirnicovité	<i>Polemoniaceae</i>					
27.	jiřina sp. div.	<i>Dahlia sp. div.</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
28.	jiřina zahradní	<i>Dahlia pinnata</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					↑
29.	juka nádherná	<i>Yucca gloriosa</i>	agávovité	<i>Agavaceae</i>					
30.	kejklířka skvrnitá	<i>Mimulus guttatus</i>	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>					
31.	kohoutek plamenný	<i>Lychnis chalconica</i>	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>					
32.	kohoutek věncový	<i>Lychnis coronaria</i>	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>					
33.	kokarda sličná	<i>Gaillardia pulchella</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
34.	kokarda velkokvětá	<i>Gaillardia x grandiflora</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
35.	koleus (africká kopřiva)	<i>Coleus blumei</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
36.	koniklec německý	<i>Pulsatilla germanica</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>					

37.	koniklec velkokvětý	<i>Pulsatilla grandis</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>					
38.	kortaderie dvoudomá	<i>Cortaderia selloana</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					
39.	kosatec trávovitý	<i>Iris graminea</i>	kosatcovité	<i>Iridaceae</i>					
40.	krásenka zpeřená	<i>Cosmos bipinnatus</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
41.	krásnoočko velkokvěté	<i>Coreopsis grandiflora</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
42.	ladoňka dvoulistá	<i>Scilla bifolia</i>	hyacintovité	<i>Hyacinthaceae</i>	H				
43.	leknín bílý	<i>Nymphaea alba</i>	leknínovité	<i>Nymphaeaceae</i>					
44.	ličořeřišnice větší	<i>Tropaeolum majus</i>	ličořeřišnicovité	<i>Tropaeolaceae</i>					
45.	lilie bělostná	<i>Lilium candidum</i>	liliovité	<i>Liliaceae</i>					
46.	lilie tygrovaná	<i>Lilium tigrinum</i>	liliovité	<i>Liliaceae</i>					
47.	limonka chobotnatá	<i>Limonium sinuatum</i>	olověncovité	<i>Plumbaginaceae</i>					
48.	listopadka indická	<i>Chrysanthemum indicum</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
49.	lobelka modrá	<i>Lobelia erinus</i>	lobelkovité	<i>Lobeliaceae</i>					
50.	lomikámen pižmový	<i>Saxifraga moschata</i>	lomikamenovité	<i>Saxifragaceae</i>					
51.	lomikámen trsnatý	<i>Saxifraga rosacea</i>	lomikamenovité	<i>Saxifragaceae</i>					
52.	mečík zahradní	<i>Gladiolus communis</i>	kosatcovité	<i>Iridaceae</i>					
53.	mnohokvět hroznatý	<i>Kniphofia uvaria</i>	liliovité	<i>Liliaceae</i>					
54.	mochna křovitá	<i>Potentilla fruticosa</i>	růžovité	<i>Rosaceae</i>					
55.	mochyně peruánská	<i>Physalis peruviana</i>	lilkovité	<i>Solanaceae</i>					
56.	molučenka hladká	<i>Moluccella laevis</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
57.	nestařec americký	<i>Ageratum houstonianum</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
58.	netýkavka turecká	<i>Impatiens walleriana</i>	netýkavkovité	<i>Balsaminaceae</i>					
59.	nevadlec hřebenitý	<i>Celosia argentea</i>	laskavcovité	<i>Amaranthaceae</i>					
60.	nocenka zahradní	<i>Mirabilis jalapa</i>	nocenkovité	<i>Nyctaginaceae</i>					
61.	ocún zahradní	<i>Colchicum hybridum</i>	ocúnovité	<i>Colchicaceae</i>					
62.	orlíček černofialový	<i>Aquilegia atrata</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>					

63.	ostálka sličná	<i>Zinnia elegans</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
64.	osteospermum	<i>Osteospermum ecklonis</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
65.	ostropes trubil	<i>Onopordum acanthium</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
66.	ostrožka zahradní	<i>Consolida ajacis</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>					
67.	ozdobnice čínská	<i>Miscanthus sinensis</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					
68.	pelargonie páskatá	<i>Pelargonium zonale-hybrid</i>	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>					
69.	petúnie zahradní	<i>Petunia x atkinsiana</i>	lilkovité	<i>Solanaceae</i>					
70.	pivoňka čínská	<i>Paeonia lactiflora</i>	pivoňkovité	<i>Paeoniaceae</i>					
71.	pivoňka lékařská	<i>Paeonia officinalis</i>	pivoňkovité	<i>Paeoniaceae</i>					
72.	plicník skvrnitý	<i>Pulmonaria saccharata</i>	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>					
73.	podeňka virginská	<i>Tradescantia virginiana</i>	křížatkovité	<i>Commelinaceae</i>					
74.	prvosenka zoubkatá	<i>Primula denticulata</i>	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>					
75.	řebčík královský	<i>Fritillaria imperialis</i>	liliovité	<i>Liliaceae</i>					
76.	řebříček bertrám	<i>Achillea ptarmica</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
77.	sasanka lesní	<i>Anemone sylvestris</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>		K			
78.	skočec obecný	<i>Ricinus communis</i>	pryšcovité	<i>Euphorbiaceae</i>					
79.	slaměnka křídlatá	<i>Ammobium alatum</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
80.	sléz maurský	<i>Malva mauritiana</i>	slézovité	<i>Malvaceae</i>					
81.	smil listenatý	<i>Helichrysum bracteatum</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
82.	snědek chocholičnatý	<i>Ornithogalum umbellatum</i>	hyacintovité	<i>Hyacinthaceae</i>					
83.	sporýš zahradní	<i>Verbena x hybrida</i>	sporýšovité	<i>Verbenaceae</i>					
84.	srdcovka nádherná	<i>Dicentra spectabilis</i>	zemědýmovité	<i>Fumariaceae</i>					
85.	srdcovka nádherná bílá	<i>Dicentra spectabilis f. alba</i>	zemědýmovité	<i>Fumariaceae</i>					
86.	starček přímořský	<i>Senecio bicolor</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
87.	suchokvět roční	<i>Xeranthemum annuum</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					
88.	světlice barvířská	<i>Carthamus tinctorius</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>					

89.	šafrán jarní	<i>Crocus vernus</i>	kosatcovité	<i>Iridaceae</i>					
90.	šalvěj zářivá	<i>Salvia splendens</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
91.	škarda červená	<i>Crepis rubra</i>	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>					
92.	škardovka vousatá	<i>Tolpis barbata</i>	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>					
93.	škornice alpská	<i>Epimedium alpinum</i>	dřišťálovité	<i>Berberidaceae</i>					
94.	štětka planá	<i>Dipsacus fullonum</i>	štětkovité	<i>Dipsacaceae</i>	K	■			
95.	šuškarda klasnatá	<i>Liatris spicata</i>	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>					
96.	tařice skalní	<i>Aurinia saxatilis</i>	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>					
97.	thunbergie křídlatá	<i>Thunbergia alata</i>	paznehtníkovité	<i>Acanthaceae</i>					
98.	trávníčka přímořská	<i>Armeria maritima</i>	olověncovité	<i>Plumbaginaceae</i>					
99.	tulipán sp. div.	<i>Tulipa sp. div.</i>	liliovité	<i>Liliaceae</i>					
100.	tulipán zahradní	<i>Tulipa x gesnerana</i>	liliovité	<i>Liliaceae</i>				☺	
101.	upolín nejvyšší	<i>Trollius altissimus</i>	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	K	■			
102.	violka maceška	<i>Viola x witrockiana</i>	violkovité	<i>Violaceae</i>					
103.	violka rohatá	<i>Viola cornuta</i>	violkovité	<i>Violaceae</i>					
104.	vitálka poléhavá	<i>Sanvitalia procumbens</i>	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>					
105.	vřesovec pleťový	<i>Erica carnea</i>	vřesovcovité	<i>Ericaceae</i>					
106.	yzop lékařský	<i>Hyssopus officinalis</i>	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>					
107.	zaječí ocásek vejčitý	<i>Lagurus ovatus</i>	lipnicovité	<i>Poaceae</i>					
108.	zářivka velkokvětá	<i>Clarkia amoena</i>	pupalkovité	<i>Oenotheraceae</i>					
109.	zvonek zahradní	<i>Campanula medium</i>	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>					

Vysvětlivky: dokladováno v herbáři - H
komentář k dané rostlině - K
zařazeno i v jiné tabulce - ■
rostlina v učebnicích přírodopisu ZŠ - ☺

rostlina ve středoškolských učebnicích přírodopisu - 1

Tabulka 3: Pěstované a zplaňující rostliny

Tabulka pěstovaných a zplaňujících rostlin										
	název česky	název latinsky	čeleď česky	čeleď latinsky	četnost	H	K	■	☺	↑
1.	aksamitník rozkladitý	<i>Tagetes patula</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
2.	aksamitník vzpřímený	<i>Tagetes erecta</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
3.	barvínek menší	<i>Vinca minor</i> L.	toješťovité	<i>Apocynaceae</i>	hojně	H				
4.	bělotrn modrý	<i>Echinops ritro</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	velmi vzácně					
5.	bledule jarní	<i>Leucojum vernum</i> L.	amarylkovité	<i>Amaryllidaceae</i>	hojně	H			☺	
6.	borovice černá	<i>Pinus nigra</i> Arnold	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	hojně					
7.	borovice kleč	<i>Pinus mugo</i> Turra	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	vzácně					
8.	brutnák lékařský	<i>Borago officinalis</i> L.	brutnákovité	<i>Boraginaceae</i>	roztroušeně					
9.	břečťan popínavý	<i>Hedera helix</i> L.	aralkovité	<i>Araliaceae</i>	dosti hojně	H		■		↑
10.	čemeřice černá	<i>Helleborus niger</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	dosti hojně	H				
11.	čistec vlnatý	<i>Stachys byzantina</i> C. Koch	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně					
12.	denivka plavá	<i>Hemerocallis fulva</i> (L.) L.	denivkovité	<i>Hemerocallidaceae</i>	hojně					
13.	douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i> (Mirbel) Franco	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	dosti hojně					
14.	dřišťál obecný	<i>Berberis vulgaris</i> L.	dřišťálovité	<i>Berberidaceae</i>	hojně		K	■		↑
15.	dub červený	<i>Quercus rubra</i> L.	bukovité	<i>Fagaceae</i>	roztroušeně					
16.	hledík větší	<i>Antirrhinum majus</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	dosti hojně					
17.	hrachor vonný	<i>Lathyrus odoratus</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					
18.	hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně			■	☺	↑
19.	hvězdnice kopinatá	<i>Aster lanceolatus</i> Willd.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
20.	hvězdnice nízká	<i>Aster dumosus</i> L. x <i>Aster novi-belgii</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
21.	hvozdík vousatý	<i>Dianthus barbatus</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	roztroušeně					
22.	chrastice rákosovitá	<i>Phalaris arundinacea</i> var. <i>picta</i> L.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					

Tabulka pěstovaných a zplaňujících rostlin

23.	chrpa horská pravá	<i>Centaurea montana</i> subsp. <i>montana</i>	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	vzácně					
24.	jabloň domácí	<i>Malus domestica</i> Borkh.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně			■	☺	↑
25.	jalovec obecný	<i>Juniperus communis</i> L.	cypřišovitě	<i>Cupressaceae</i>	hojně				☺	↑
26.	janovec metlatý	<i>Cytisus scoparius</i> (L.) Link	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně					
27.	jaterník podléška	<i>Hepatica nobilis</i> Schreber	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	hojně	H		■		↑
28.	jestřábník oranžový	<i>Hieracium aurantiacum</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně	H	K	■		
29.	jílek mnohokvětý	<i>Lolium multiflorum</i> Lamk.	lipnicovité	<i>Poaceae</i>	dosti hojně					
30.	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i> L.	jírovcovité	<i>Hippocastanaceae</i>	dosti hojně					
31.	kakost krvavý	<i>Geranium sanguineum</i> L.	kakostovité	<i>Geraniaceae</i>	dosti hojně			■		
32.	kamzičník Columnův	<i>Doronicum columnae</i> Ten.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	dosti hojně					
33.	kohoutek věncový	<i>Lychnis coronaria</i> (L.) Desr.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	dosti hojně					
34.	kontryhel měkký	<i>Alchemilla mollis</i> (Buser) Rothm.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	roztroušeně					
35.	konvalinka vonná	<i>Convallaria majalis</i> L.	konvalinkovité	<i>Convallariaceae</i>	hojně			■		↑
36.	kosatec německý	<i>Iris germanica</i> L.	kosatcovité	<i>Iridaceae</i>	hojně					
37.	kosatec žlutý	<i>Iris pseudacorus</i> L.	kosatcovité	<i>Iridaceae</i>	roztroušeně			■		
38.	křen selský	<i>Armoracia rusticana</i> G., M.et Sch.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	dosti hojně					↑
39.	křídlatka sachalinská	<i>Reynoutria sachalinensis</i> (Friedr. Schmidt) Nakai	rdesnovité	<i>Polygonaceae</i>	hojně		K			
40.	laskavec ocasatý	<i>Amaranthus caudatus</i> L.	laskavcovité	<i>Amaranthaceae</i>	vzácně					
41.	lebeda zahradní	<i>Atriplex hortensis</i> L.	merlíkovité	<i>Chenopodiaceae</i>	roztroušeně		K			
42.	lílek černý	<i>Solanum nigrum</i> L.	lilkovité	<i>Solanaceae</i>	roztroušeně					
43.	líška obecná	<i>Corylus avellana</i> L.	lískovité	<i>Corylaceae</i>	hojně				☺	
44.	loubinec pětistý	<i>Parthenocissus quinquefolia</i> (L.) Planchon	révovité	<i>Vitaceae</i>	hojně					
45.	loubinec trojlaločný	<i>Parthenocissus tricuspidata</i> (Sieb. et Zucc.) Planchon	révovité	<i>Vitaceae</i>	hojně					

Tabulka pěstovaných a zplaňujících rostlin

46.	lupina mnoholistá	<i>Lupinus polyphyllus</i> Lindl.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	hojně					
47.	mahónie cesmínolistá	<i>Mahonia aquifolium</i> (Pursh) Nutt.	dřišťálovité	<i>Berberidaceae</i>	dosti hojně					
48.	meduňka lékařská	<i>Melissa officinalis</i> L.	hluchavkovité	<i>Lamiaceae</i>	dosti hojně					
49.	měsíček lékařský	<i>Calendula officinalis</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
50.	modřelec hroznatý	<i>Muscari neglectum</i> Ten.	hyacintovité	<i>Hyacinthaceae</i>	roztroušeně					
51.	mochyně židovská třešeň	<i>Physalis alkekengi</i> L.	lilkovité	<i>Solanaceae</i>	dosti hojně					
52.	náprstník červený	<i>Digitalis purpurea</i> L.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	hojně		K			
53.	narcis bílý	<i>Narcissus poeticus</i> L.	amarylkovité	<i>Amaryllidaceae</i>	roztroušeně					
54.	narcis žlutý	<i>Narcissus pseudonarcissus</i> L.	amarylkovité	<i>Amaryllidaceae</i>	roztroušeně					
55.	netřesk střešní	<i>Sempervivum tectorum</i> L.	tlusticovité	<i>Crassulaceae</i>	dosti hojně		K			
56.	netýkavka malokvětá	<i>Impatiens parviflora</i> DC.	netýkavkovité	<i>Balsaminaceae</i>	hojně			■		
57.	oman pravý	<i>Inula helenium</i> L.	hvězdicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně		K			
58.	oměj zahradní	<i>Aconitum x cammarum</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	roztroušeně					
59.	orlíček obecný	<i>Aquilegia vulgaris</i> L.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	hojně					
60.	ořešák královský	<i>Juglans regia</i> L.	ořešákovité	<i>Juglandaceae</i>	roztroušeně					
61.	pámelník bílý	<i>Symphoricarpos albus</i> L.	zimolezovité	<i>Caprifoliaceae</i>	dosti hojně					
62.	pažitka pobřežní	<i>Allium schoenoprasum</i> L.	liliovité	<i>Liliaceae</i>	hojně					
63.	plamenka latnatá	<i>Phlox paniculata</i> L.	jirnicovité	<i>Polemoniaceae</i>	roztroušeně					
64.	povijník nachový	<i>Pharbitis purpurea</i> (L.) J. O. Voigt	svlačcovité	<i>Convolvulaceae</i>	vzácně					
65.	prvosenka bezlodyžná	<i>Primula vulgaris</i> Huds.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	dosti hojně					
66.	prvosenka jarní	<i>Primula veris</i> L.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	hojně		K	■		
67.	prvosenka vyšší	<i>Primula elatior</i> (L.) Hill	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	hojně	H	K	■		
68.	pryšec mnohobarvý	<i>Euphorbia epithymoides</i> L.	pryšcovité	<i>Euphorbiaceae</i>	vzácně		K			
69.	ptačí zob obecný	<i>Ligustrum vulgare</i> L.	olivovníkovité	<i>Oleaceae</i>	dosti hojně			■		

Tabulka pěstovaných a zplaňujících rostlin

70.	rozchodník bílý	<i>Sedum album</i> L.	tlusticovité	<i>Crassulaceae</i>	roztroušeně					
71.	rozchodník nádherný	<i>Sedum spectabile</i> Bor.	tlusticovité	<i>Crassulaceae</i>	vzácně					
72.	rozchodník pochybný	<i>Sedum spurium</i> M. Bieb.	tlusticovité	<i>Crassulaceae</i>	dosti hojně					
73.	rožec Biebersteinův	<i>Cerastium biebersteinii</i> DC.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	vzácně					
74.	rožec plstnatý	<i>Cerastium tomentosum</i> L.	hvozdíkovité	<i>Caryophyllaceae</i>	dosti hojně					
75.	růže svraskalá	<i>Rosa rugosa</i> Thunb.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	roztroušeně					
76.	rybíz červený	<i>Ribes rubrum</i> L.	meruzalkovité	<i>Grossulariaceae</i>	hojně			■		
77.	řimbaba obecná	<i>Pyrethrum parthenium</i> (L.) Sm.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
78.	sedmikráska obecná - kultivar	<i>Bellis perennis</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
79.	slivoň švestka	<i>Prunus domestica</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně			■		↑
80.	slunečnice roční	<i>Helianthus annuus</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	vzácně			■		↑
81.	slunečnice topinambur	<i>Helianthus tuberosus</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně		K			
82.	smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i> Engelm.	borovicovité	<i>Pinaceae</i>	vzácně			■		
83.	sněženka podsněžník	<i>Galanthus nivalis</i> L.	amarylkovité	<i>Amaryllidaceae</i>	hojně	H			☺	
84.	srstka angrešt	<i>Ribes uva-crispa</i> L.	meruzalkovité	<i>Grossulariaceae</i>	hojně			■		↑
85.	šeřík obecný	<i>Syringa vulgaris</i> L.	olivovnickovité	<i>Oleaceae</i>	hojně					
86.	škumpa orobincová	<i>Rhus hirta</i> (L.) Sudw.	ledvinovnickovité	<i>Anacardiaceae</i>	hojně			■		
87.	talovín zimní	<i>Eranthis hyemalis</i> (L.) Salisb.	pryskyřníkovité	<i>Ranunculaceae</i>	vzácně					
88.	tařicovka přímořská	<i>Lobularia maritima</i> (L.) Desv.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	vzácně					
89.	tis červený	<i>Taxus baccata</i> L.	tisovité	<i>Taxaceae</i>	hojně				☺	↑
90.	tolice setá (vojtěška)	<i>Medicago sativa</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně		K			↑
91.	topolovka růžová	<i>Alcea rosea</i> L.	slézovité	<i>Malvaceae</i>	roztroušeně					
92.	trnka obecná	<i>Prunus spinosa</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	dosti hojně			■		↑

Tabulka pěstovaných a zplaňujících rostlin

93.	trnovník akát	<i>Robinia pseudacacia</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	dosti hojně				☺	
94.	třapatka dřípátá	<i>Rudbeckia laciniata</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně		K			
95.	třapatka nachová	<i>Echinacea purpurea</i> (L.) Moench	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	hojně					
96.	třapatka srstnatá	<i>Rudbeckia hirta</i> L.	hvězdnicovité	<i>Asteraceae</i>	roztroušeně					
97.	třešeň ptačí	<i>Prunus avium</i> (L.) L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně			■	☺	↑
98.	třešeň višně	<i>Prunus cerasus</i> L.	růžovité	<i>Rosaceae</i>	hojně			■		
99.	večernice vonná	<i>Hesperis matronalis</i> L.	brukvovité	<i>Brassicaceae</i>	roztroušeně					
100.	vikev setá	<i>Vicia sativa</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	roztroušeně			■		
101.	vrbina tečkovaná	<i>Lysimachia punctata</i> L.	prvosenkovité	<i>Primulaceae</i>	dosti hojně					
102.	vřes obecný	<i>Calluna vulgaris</i> (L.) Hull	vřesovcovité	<i>Ericaceae</i>	hojně					↑
103.	zimolez kozí list	<i>Lonicera caprifolium</i> L.	zimolezovité	<i>Caprifoliaceae</i>	roztroušeně					
104.	zvěšinec zední	<i>Cymbalaria muralis</i> G., M. et Sch.	krtičníkovité	<i>Scrophulariaceae</i>	vzácně					
105.	zvonek klubkatý	<i>Campanula glomerata</i> L.	zvonkovité	<i>Campanulaceae</i>	roztroušeně					
106.	žanovec měchýřník	<i>Colutea arborescens</i> L.	bobovité	<i>Fabaceae</i>	vzácně					

Vysvětlivky: dokladováno v herbáři - H
 komentář k dané rostlině - K
 zařazeno i v jiné tabulce - ■
 rostlina v učebnicích přírodopisu ZŠ - ☺
 rostlina ve středoškolských učebnicích
 přírodopisu - ↑

9 Komentáře k vybraným druhům rostlin

Pro lepší a konkrétnější představu o nalezených druzích rostlin jsem k vybraným položkám vypracovala komentáře, které charakterizují a odráží současný stav vegetace v obcích Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Komentované druhy jsou zajímavé z botanického hlediska (ohrožené, chráněné, zplanělé a invazivní), a také podle hustoty a četnosti rozšíření na jednotlivých stanovištích. Uměle vysazované a pěstované rostliny se vyskytují v obcích hojně nebo naopak roztroušeně až velmi vzácně.

Vybrané druhy rostlin vycházejí z tabulek původních, pěstovaných a pěstovaných a zplaňujících druhů, označeny příslušnou značkou K. Jsou řazeny abecedně podle čeledí a rodů. V komentovaných druzích nalezneme také zákonem chráněné rostliny, které jsou rozděleny podle kategorizace v publikaci „*Červený a černý seznam cévnatých rostlin České republiky*“ (PROCHÁZKA, 2001).

Charakteristika čtyř základních skupin:

- C1 (kriticky ohrožený druh) – druh bezprostředně ohrožený vyhubením, přežívající jen na několika lokalitách v malém počtu jedinců
- C2 (silně ohrožený druh) – druh poměrně početný, jeho početnost se ovšem v poslední době prudce snižuje, nebo druh relativně stabilní, ovšem velmi vzácný
- C3 (ohrožený druh) – druh poměrně početný, jeho početnost ovšem v poslední době spíše klesá
- C4 (druh vyžadující další pozornost) – v současnosti nepřímo ohrožený druh, avšak existují faktory, které by ho mohly ohrozit

Ve studovaném území byly nalezeny zejména druhy rostlin řazených do skupiny C3 a C4. Sporadicky se nacházely i silně ohrožené druhy (C2), kterými je topol černý (*Populus nigra*) a mečík střechovitý (*Gladiolus imbricatus*).

Seznam komentovaných druhů rostlin

Bahnička mokřadní - *Eleocharis palustris* subsp. *vulgaris*: hojně rozšířena jak v ČR, tak v celé Evropě, mokřadní druh na zaplavovaných loukách a v příkopech, v rákosinách.

Bez chebdí - *Sambucus ebulus*: v pahorkatině se druh vyskytuje roztroušeně a vzácněji sestupuje do nižších poloh, díky mohutnému oddenkovému systému vytváří polykormony, výskyt má invazivní charakter, druh je jedovatý; jeho plodů se v minulosti užívalo k barvení kůže a příze, k dobarvování vína a při výrobě inkoustů.

Bukovinec osladičovitý - *Phegopteris connectilis*: druh severní polokoule, součástí lesních společenstev v délce celého území, ve smrkovém lese tvoří plošně malé, ale souvislé porosty; zákonem chráněný druh v Maďarsku.

Dřín jarní - *Cornus mas*: C4; roste roztroušeně na teplých křovinatých stráních a v prosvětlených lemech lesa, květy rozkvétají dlouho před olistěním keře, občas vysazován a místy zplaňuje; lze jej pěstovat i v několika kultivarech (liší se zbarvením listů), plody jsou jedlé, používají se k výrobě zavařenin, kompotů, sirupů, ovocných vín, pálenek apod.

Dřišťál obecný - *Berberis vulgaris*: C4; pravděpodobně se nejedná o původní druh na studovaném území; nalezení jedinci jsou pěstovaní a zplaňují, i když pouze ojediněle, hojnější výskyt v nížinách po teplejší pahorkatině; je významným mezihostitelem rzí.

Dymnivka dutá - *Corydalis cava*: ve studovaném území nalezena na stanovištích společně s následujícím druhem dymnivkou plnou, vyskytuje se hojně v celé ČR, mezi kvetoucími rostlinami lze najít i bílé či růžově kvetoucí jedince; jedovatá a zároveň léčivá jarní bylina.

Dymnivka plná - *Corydalis solida*: C4; tvoří souvislý porost v parčíku obce Hošťálkovo, s převahou listnatých stromů a také v křovinách na území, na stanovištích roste společně s daleko častější dymnivkou dutou; geofyt tvořící jarní aspekt krajiny; na Moravě je dymnivka plná poměrně vzácná.

Hvozdík kartouzek - *Dianthus carthusianorum*: celostátně jde o ustupující druh, který se na výslunných loukách, pastvinách a mezích vyskytuje jen vzácně; nalezen pouze na loukách a svazích mezi obcemi Hošťálkovo a Vraclávek.

Chrastavec lesní - *Knautia dipsacifolia*: C4; stinné lesní okraje a louky zvláště u obce Staré Purkartice, jeho výskyt spíše ojedinělý, roste hlavně na jihozápadní Moravě; pozoruhodný nález, ze severovýchodní Moravy dosud neudávaný druh; vyžaduje ještě další studium populací v terénu, neboť by mohlo jít o příbuzný druh chrastavec křovištní (*Knautia drymeia*).

Chrupa modrá - *Centaurea cyanos*: C4; vyskytuje se jen roztroušeně při okraji obilných polí, je ustupujícím druhem; v souvislosti s menší intenzitou zemědělství v posledních letech lokalit mírně přibýlo.

Jaterník podléška - *Hepatica nobilis*: tvoří souvislé porosty ve stinném listnatém lese, jelikož na území značně převažují jehličnaté lesy, jeho výskyt je spíše vzácnější, pouze v křovinách a listnaté části lesa u obce Krásné Loučky, rozšíření je značně nerovnoměrné, v některých oblastech zcela chybí např. východní Morava; semena jsou rozšiřována mravenci (myrmekochorie); zákonem chráněný druh v Maďarsku, často je oblíbenou pěstovanou rostlinou v zahradách.

Jestřábník oranžový - *Hieracium aurantiacum*: rostlina typická pro vyšší polohy, v nížinách se vyskytuje ojediněle až vzácně, nalezeno několik desítek jedinců v trávnicích a podél cesty; je často pěstován a hojně zplaňuje; dosti časté jsou i nálezy kříženců s dalšími druhy jestřábníků z podrodu *Pilosella* (Hill.) S. F. Gray; na horách je tento druh původní a je řazen mezi ohrožené druhy C3.

Jilm habrolistý - *Ulmus minor*: tvoří lesní lemy a posouvá se i do prosvětlených částí lesa, je teplomilný, v podhorských a horských oblastech vzácný; mnozí kříženci a kultivary jsou pěstováni v okrasných zahradách u domů a chat; podobně jako ostatní druhy rodu *Ulmus* je napadán chorobou – grafióza jilmů.

Jilm vaz - *Ulmus laevis*: C4; charakteristická dřevina při březích Kobylího potoka a součást lužního lesa, nalezen také v parku v obci Hošťálkovy; jeho dřevo je pevné a ohebné, využíváno k výrobě ohýbaného nábytku; také napadán grafiózou jilmů.

Kakost bahenní - *Geranium palustre*: jeho výskyt je hojný v celé délce studovaného území, na březích a vlhkých loukách, diagnostický druh vlhkých tužebníkových lad; roste hlavně v nížinách a pahorkatinách, v podhůří a v horách je nahrazován podobným druhem kakostem lesním (*Geranium sylvaticum*).

Kakost krvavý - *Geranium sanguineum*: C4; v naší květeně druh vyžadující další pozornost, nalezneme jej v lesních lemech, křovinách a na výslunných stráních např. mezi obcemi Vraclávek a Staré Purkartice, v blízkosti lyžařského vleku; teplomilný druh charakteristický pro lemy listnatých doubrav; pro svůj dekorativní květ je mnohdy pěstovanou rostlinou a místně i vzácně zplaňuje, květy jsou na rozdíl od podobných druhů vždy po jednom.

Kokořík mnohokvětý - *Polygonatum multiflorum*: nalezen ve smíšeném a lužním lese, který do území zasahuje jen zčásti u obce Staré Purkartice; jedovatá a zároveň léčivá bylina.

Kokotice povázka - *Cuscuta epithimum*: parazit s nezelenou lodyhou, jeho hostitelem je zejména šťovík kyselý, mrkev obecná a druhy čeledi *Lamiaceae* a *Fabaceae*, stanovištěm jsou křovinaté a travnaté stráně v obci Staré Purkartice; dříve se vyskytovala velmi často v pícninách, v dnešní době se stává ustupujícím druhem, častějším druhem je kokotice evropská (*Cuscuta europaea*), která však upřednostňuje nitrofilní až ruderalní stanoviště.

Kosatec žlutý - *Iris pseudacorus*: asi nejde o původní druh na tomto území, pěstovaný a místy zplaňující; roste na přirozených stanovištích na březích potoka a v blízkosti jezírka; u nás byl v minulosti částečně chráněný, ale vzhledem k šíření v okolí stojatých i mírně tekoucích vod byl ze seznamu ohrožených druhů vyřazen; zákonem chráněný druh ve Švýcarsku.

Křídlatka sachalinská - *Reynoutria sachalinensis*: nepůvodní druh české květeny, původ ve východní Asii; od 2. pol. 19. století pěstovaná v parcích a zahradách, odkud hojně zplaňuje a šíří se, daří se jí v blízkosti vodního toku ve studovaném území a lidských sídel, velmi odolný až úporný invazní druh, kterému nevadí ani vysekávání porostu, má expanzivní charakter a vytlačuje původní vegetaci z daného stanoviště; rozmnožuje se výhradně vegetativně formou kořenových i stonkových úlomků.

Lebeda zahradní - *Atriplex hortensis*: na území pěstovaná jako zelenina ve třech barevných formách (zelená, žlutá, červená), občas zplaňuje; v minulosti běžně pěstovaná listová zelenina, v gastronomii používaná jako špenát.

Len rakouský - *Linum austriacum*: nalezneme jej dosti hojně na slunných travnatých stráních např. v obci Vraclávek, kde vytváří rozsáhlé porosty; šíří se hlavně po železnicích, není vyloučeno ani zplanění ze zahradních okrasných kultur; lze jej pěstovat také na zahradě, vyžaduje sušší a slunné stanoviště, do ČR zřejmě kdysi zavlečen z jižní Evropy.

Náprstník červený - *Digitalis purpurea*: velmi často pěstovaná rostlina v mnoha zahradách, ale také jako planě rostoucí, nejčastěji dvouletý, ale vydrží i déle, na stanovišti se udržuje samovýsevem, v prvním roce tvoří pouze růžici přízemních listů, teprve ve druhém roce vyrůstá lodyha s květy v jednostranném hroznu, v ČR zdomácnělý druh.

Netřesk střešní - *Sempervivum tectorum*: pěstován v zahradách a na skalkách či zídkách, odkud místy zplaňuje, po odkvětu rostlina odumírá, značně variabilní druh; tradovalo se, že do netřesky osázené střechy neuhodí blesk, chráněný druh v Maďarsku.

Netýkavka žláznatá - *Impatiens glandulifera*: nalezneme ji na rumišťích a v křovinách při březích Kobylího potoka, v místě výskytu se stává dominantním druhem a vytlačuje mohutným kořenovým systémem původní vegetaci, invazní druh naší krajiny – obrovská produkce semen a jejich snadné šíření, šíří se i bez ohledu na lidskou činnost; původně pěstovaný druh jako okrasný.

Okrotice bílá - *Cephalanthera damasonium*: C3; jediný ze zástupců čeledi *Orchidaceae* nalezený v povodí Kobylího potoka, se stanovištěm pouze ve smíšeném lese nad obcí Staré Purkartice (podél lesní cesty); žije v symbióze s určitými druhy hub (imperfektní houby rodu *Rhizoctomia*), ohrožený druh v důsledku zániku jejích původních stanovišť; druh je chráněn také v rámci úmluvy CITES.

Oman pravý - *Inula helenium*: dříve hojně pěstován díky svým léčebným účinkům, nalezen jen vzácně, pěstován v zahradách jako léčivka a okrasná bylina; původní je v Přední a střední Asii a jižní Evropě, původní snad ještě na jižním Slovensku a jižní Moravě.

Osladič obecný - *Polypodium vulgare*: kapradina typická pro lesní sutě a skalní stěny, v roklinách a štěrbinách skal jehličnatého lesa lemujícího údolí, také ve štěrbinách zídek u chat a chalup v obci Staré Purkartice, dobře poznatelný podle zaoblených úkrojků listů; dříve byl pěstován zejména pro léčivé účinky sušených oddenků; patřil mezi chráněné druhy, dnes je chráněn pouze podobný druh osladič přehlížený (*Polypodium interjectum*) patří do kategorie C2.

Ostropes trubil - *Onopordum acanthium*: často pěstovaná statná okrasná rostlina na mnoha zahradách, v teplejších oblastech běžně roste jako původní druh v ruderálních společenstvech.

Ostružiník křovitý - *Rubus fruticosus* agg.: zahrnuje asi 50 těžko rozlišitelných a volně se křížících druhů, vyskytují se v křovinách, lesních houštinách, při okraji lesa i v lese samotném jako podrost, také na mezích a podél cesty; většina rozeznávaných druhů je hybridogenního původu a rozmnožuje se apomikticky, navíc je u komplexu velká plasticita morfologických znaků, setkáváme se také se sexuálním a zejména vegetativním rozmnožováním.

Pampeliška lékařská - *Taraxacum* sect. *Ruderalia*: komplex velmi hojných druhů rostoucích téměř na všech stanovištích ve studovaném území, jedná se o obecný druh naší květeny, považován za obtížný zahradní plevel, kořenicí až do hloubky 2 m; od pradávna rostlina užívaná v lékařství, sbírají se kořeny, někdy listy či nať s kořenem, málokdy úbory.

Pižmovka mošusová - *Adoxa moschatellina*: výskyt pouze místy, ale v hojném počtu, indikátor čerstvých a vlhkých půd, velmi náročný druh na půdu a prostředí; typický druh habrových doubrav a lužních lesů, rozšíření druhu je značně nerovnoměrné, v některých oblastech zcela chybí; listy rostliny po rozemnutí slabě voní pižmem.

Podbílek šupinatý - *Lathraea squamaria*: parazitující rostlina s nezelenou lodyhou, nalezneme jej pouze v jarních měsících, větší část rostliny roste pod zemí a na povrchu pouze

růžová lodyha, parazit na olších a topolech rostoucích při březích Kobylího potoka; druh velmi vhodný pro demonstraci parazitických organismů (rostlin), nemá žádný stupeň ochrany a může být běžně sbírán.

Prvosenka jarní - *Primula veris*: roste na prosluněných okrajích dubohabřin, často přenášena z přirozených stanovišť a pěstována v zahradách, velmi často se kříží se zplanělými příbuznými druhy a odrůdami prvosenek, některé taxony *Primula* patří k ohroženým druhům a k druhům vyžadujícím pozornost; chráněný druh v Německu, je živnou rostlinou pro ohroženého motýla pestrobarvece petrkličového.

Prvosenka vyšší - *Primula elatior*: nalezena společně s populací prvosenky jarní, stanoviště při okraji smíšeného lesa a vysokostébelný trávník; pěstována také v zahradách i v různých barevných variantách; chráněný druh v Maďarsku.

Pryšec mnohobarvý - *Euphorbia epithymoides*: C3; jedinci rostoucí na přirozených stanovištích (teplomilné doubravy) patří k ohroženým druhům, v povodí Kobylího potoka pěstován v zahradách pro svou dekorativnost; rostlina ronící mléko (latex), které může dráždit pokožku.

Přeslička větevnatá - *Equisetum ramosissimum*: C3; do studovaného území se šíří od železnice Krnov – Město Albrechtice, která prochází nedaleko obce Krásné Loučky, nalezena na silničních náspech, velmi často i na druhotných stanovištích; v posledních letech se počet lokalit zvyšuje; původním typem stanovišť byly písčiny, světlé bory, písčité pole, takových lokalit je už však velmi málo; v literatuře je uvedený druh někdy řazen do rodu cídivka (*Hippochaete*).

Sasanka lesní - *Anemone sylvestris*: C3; v přirozeném prostředí patří k ohroženým druhům, ve studovaném území pouze pěstována v zahradách v mnoha formách a druzích; chráněna také na Slovensku, v Německu, Švýcarsku a Srbsku.

Sasanka pryskyřníkovitá - *Anemone ranunculoides*: nalezena ve vlhkých pohostinných křovinách a v blízkosti listnaté části lesa u obce Krásné Loučky, na nalezeném stanovišti se

vyskytuje větší počet jedinců, řádově v desítkách, rozšíření druhu je značně nerovnoměrné; řadí se mezi tzv. jarní geofyty – vykvétá brzy zjara před olistěním stromů.

Sítina tenká - *Juncus tenuis*: roste na vlhkých stanovištích při okraji cesty zejména v obci Staré Purkartice, dále na lesních cestách a vlhčích loukách, dobře snáší sešlapání, v Evropě nepůvodní druh, pochází ze Severní Ameriky.

Skalník celokrajný - *Cotoneaster integerrimus*: C4; nalezneme jej na slunných kamenitých stráních a křovinách, v délce celého území však roztroušeně jen na některých lokalitách; druh je vázán spíše na nížiny a pahorkatiny, ojediněle vystupuje i do vyšších poloh; ve studovaném území jde pravděpodobně o původní druh; některé příbuzné druhy se pěstují pro okrasu u domů a chat, např. skalník rozprostřený (*Cotoneaster horizontalis*).

Sleziník červený - *Asplenium trichomanes*: na území je častějším druhem než jeho příbuzný druh z rodu *Asplenium*, roste ve štěrbinách zdí a zídek, ve zpevnění koryta potoka; velmi variabilní druh, v území se vyskytuje v mnoha infraspecifických taxonech těžko určitelných např. sleziník červený pravý (*Asplenium trichomanes* subsp. *trichomanes*).

Sleziník zelený - *Asplenium viride*: C3; má vzácnější výskyt než sleziník červený, roste na podobných stanovištích a podkladech, zejména vápenitých (sekundárně ve spárách zdi); původní stanoviště v území schází.

Slunečnice topinambur - *Helianthus tuberosus*: pěstovaná rostlina s jedlými hlízkami, ochotně „utíká“ ze zahrad a zplaňuje do okolí (rumiště, okraje polí a cest); nepůvodní druh české květeny, místy je i invazním druhem; pochází ze Severní Ameriky; k šíření druhu v krajině přispěli značně myslivci, kteří jej vysazovali a využívali jako doplňkové krmivo pro zvěř.

Štětka planá - *Dipsacus fullonum*: zejména pěstovaná v zahradách, jinde při okrajích křovin, navážkách, náplavech a skládkách, původ z řeckého slova *dipsao*, které znamená „žízním“ (v paždí listů se delší dobu po deštích drží voda); využívána v lékařství, do suchých vazeb, kytic a věnců, strbouly i lodyhy jsou často různě barveny.

Tolice setá - *Medicago sativa*: místy pěstovaná pícnina, která v místech pěstování zplaňuje a šíří se do okolí (rumiště, výhřevná a výslunná místa např. v obci Hošťálkovy); pěstována pro vysoký obsah bílkovin, lze ji sklízet několikrát do roka a dobře odolává mrazům, v okolí místa pěstování výskyt také tolice srpovité (*Medicago falcata*) a jejich křížence tolice měňavé (*Medicago x varia*).

Třapatka dřípátá - *Rudbeckia laciniata*: neofyt, v přirozeném prostředí roste na skládkách a při březích Kobyliho potoka, častěji pěstována v zahradách, odkud může zplaňovat do okolí, zařazena mezi invazní druhy na našem území, rozvětvený oddenkový systém stěžuje mechanickou likvidaci.

Třešeň ptačí - *Prunus avium*: roste planě na polních remízcích, křovinatých stráních nebo podél cesty ve stromořadí a listnatém prosvětleném lese, vyšlechtěné odrůdy jsou pěstovány v sadech a zahradách; vzhledem k tomu, že jako podnož jsou používány rostliny blízké planému druhu, setkáváme se v přírodě s mnoha typy zplanělých jedinců divergentních k divokému druhu i ke kultivarům.

Třezalka čtyřkřídlá - *Hypericum tetrapterum*: pouze vzácně se vyskytující druh třezalky, roste při březích potoka a vlhké louce; často sbírána jako léčivka; od podobné a hojně třezalky skvrnitě (*Hypericum maculatum*) se liší zejména silně vystouplými lištami na lodyze a poloobjímavými listy, za květu jsou nápadně světle žlutými korunními lístky (třezalka skvrnitá má korunní lístky zlatožluté).

Třtina pobřežní - *Calamagrostis pseudophragmites*: C1; vyskytuje se pouze velmi vzácně na šterkových náplavech Kobyliho potoka; nález vyžaduje další studium populace v terénu, aby byla jednoznačně vyloučena záměna s podobnými druhy.

Upolín nejvyšší - *Trollius altissimus*: C3; častěji pěstovaný druh v zahradách než je jeho přirozený výskyt v území, z divoké formy vyšlechtěno mnoho zahradních kultivarů; na Slovensku řazen k druhům zranitelným (VU).

Violka psí - *Viola canina*: řadí se k rostlinám, které hojně rostou po celé délce studovaného území, na nejrůznějších stanovištích (pastviny, světlé smíšené lesy, meze), obecně na slunných místech; světlomilný druh s rozsáhlou ekologickou amplitudou; podle literatury preferuje bazické podklady, bývá považována za indikační druh nízkostébelných podhorských pastvin; nalezla jsem ji také na antropogenních stanovištích.

Vraní oko čtyřlísté - *Paris quadrifolia*: jedná se o velmi vzácně se vyskytující jedovatou rostlinu, nalezena pouze na jediném stanovišti na samém konci obce Staré Purkartice, při okraji smíšeného lesa a přilehlých křovinách, na spodní vodou bohatě provlhčené půdě.

Vrbovka růžová - *Epilobium roseum*: několik málo jedinců roste při březích Kobylího potoka a ve strouhách kolem cesty; v dřívějších dobách druh hojný v naší krajině, v současné době dosti na ústupu.

Vrbovka žláznatá - *Epilobium ciliatum*: její výskyt na území je hojný až obecný, roste na nejrůznějších stanovištích (rumiště, skládky, zahrady, příkopy, břehy atd.), jedná se o invazní druh v naší krajině; rozšířil se zejména v 2. pol. 20. století ze severní Ameriky pod jménem *Epilobium adenocaulon*.

Zimolez obecný - *Lonicera xylosteum*: opadavý bohatě větvený keř rostoucí v křovinách a na okrajích listnatého a smíšeného lesa; občas pěstován v zahradách odkud může ojediněle zplaňovat do okolí lidských sídel; někdy bývá zaměňován s dalšími pěstovanými zimolezy (*Lonicera tatarica*, *Lonicera caprifolium*) a jejich kříženci.

10 Využití výsledků v pedagogické praxi

Diplomová práce byla koncipována tak, aby bylo možné využít získaných výsledků floristického výzkumu v pedagogické praxi. Jelikož rámcový vzdělávací program dovoluje a poskytuje nové způsoby výuky, vzdělávací proces se řídí klíčovými kompetencemi, je možné ve vyučování klást větší důraz na praktickou stránku a názornost výuky. Spojit teoretické poznatky s praktickými dovednostmi v terénu. Při výběru studovaného území se nezapomínalo na fakt, že oblast musí být dobře dostupná pro učitele přírodopisu a jeho žáky a nesmí být příliš vzdálená od spádových škol.

Další možností, jak využít výsledky v edukaci, nabízí samotné herbářové položky či fotografie rostlin. Pokud učebnice neposkytují dostatečný obrazový materiál, je učitel odkázán na vlastní zdroje a fantazii. Také lze tohoto materiálu využít pro zpestření hodin přírodopisu, vždy je však nutno myslet na účelnost v té které vyučovací jednotce.

V samotných tabulkách se objevuje a hraje roli pedagogický aspekt. Jsou zde označeny ty druhy rostlin, které se ve větší míře objevují v učebnicích přírodopisu na základních školách a učebnicích biologie na středních školách. Právě takto označených druhů je možno využít v teoretických hodinách, laboratorních hodinách či pokusech.

Pro mou budoucí pedagogickou praxi je výhodou znalost zdejšího terénu a rostoucí flóry.

11 Závěr

Diplomová práce se zabývá floristickým výzkumem v povodí Kobyliho potoka, který protéká obcemi Krásné Loučky, Hošťálkovy, Vraclávek a Staré Purkartice. Průzkum byl soustředěn a probíhal v letech 2008 – 2009 současně i v těchto obcích, které jsou nedílnou součástí celého území. Studii je možné rozdělit na dvě stěžejní části – teoretickou a praktickou.

V teoretické části práce je pozornost věnována především studovanému území a katastru obcí. Čtenář se postupně seznamuje s krajem a regionem, do kterého je zájmová oblast situována. V dalších podkapitolách je obeznámen z historií týkající se jednotlivých obcí, kulturními či přírodními památkami a vývojem až do současnosti. Kapitola 5 je zaměřena na jednotlivé činitele a přírodní poměry, které ovlivňují skladbu vegetace a udávají tak krajině charakter. Jsou zde popsány především poměry geologické, geomorfologické, klimatické, hydrologické, pedologické aj. Pro konkrétnější představu jsou mnohé tyto podkapitoly doplněny mapkami se zaznačenou polohou zájmové oblasti. Na základě toho byly dále určeny a blíže popsány jednotlivé biotopy vyskytující se v krajině. Charakteristiky obsahují typické zástupce pro dané lokality a jsou doplněny o lokalizaci a výměru ve studovaném území.

Praktickou část studie tvoří převážně zjištěné výsledky floristického výzkumu prováděného na stanoveném území (viz. kapitola 6). Výzkum se věnoval jednotlivým typům stanovišť vegetace, sběru materiálu, determinaci a následnému zpracování výsledků. Zjištěná fakta byla zapsána do přehledných tabulek, které jsou součástí kapitoly 8 a neodmyslitelně jí náleží. Rostliny jsou členěny na volně rostoucí na přirozených stanovištích a na pěstované soustředěné zejména do zástavby obcí. Třetí skupinu tvoří druhy, které zplaňují. Označené druhy v tabulkách „K“ (botanicky významné, chráněné nebo invazní) doplňují komentáře, které blíže vypovídají o druhu a vysvětlují jeho významnost.

Podle „Červeného a černého seznamu cévnatých rostlin České republiky“ byly na území nalezeny dva druhy řazené do kategorie C2, kterými jsou mečík střechovitý – *Gladiolus imbricatus* a topol černý – *Populus nigra*. Převážná většina nalezených chráněných rostlinných druhů patří do kategorie C4 (druhy vyžadující další pozornost) a několik málo jedinců do kategorie C3 (ohrožené druhy). Bohužel mnou zjištěná data nebylo doposud

možné porovnat s žádným jiným botanickým průzkumem, neboť studované území nebylo zatím takto mapováno a popsáno.

Kapitola týkající se využití výsledků v pedagogické praxi nastiňuje jeden z možných cílů uplatnění a použitelnosti studie. Diplomová práce je dále rozšířena o přílohy, které doplňují některé kapitoly o zajímavé informace, mapy, tabulky, grafy a fotografie. Poslední součástí je herbář sestavený z vybraných druhů rostlin označených v tabulkách „H“, který bude uložen na katedře biologie a později přemístěn do muzea.

12 Literatura a použité zdroje

- BALLA, J.: *Krnov – v podhůří Jeseníků*. Krnov, ADVERTIS, 2008, 146 s. ISBN 978-80-900907-0-5
- BLUCHA, V.: *Klíč k domovu: čtení o Krnovsku pro mládež i dospělé*. Krnov, Středisko služeb školám v Krnově, 1995, 229 s.
- BRICKELL, CH. a kol.: *Velká encyklopedie květin a okrasných rostlin*. Praha, Euromedia Group – Ikar, 2000, 597 s. ISBN 80-7202-719-0
- BRICKELL, CH.: *A-Z encyklopedie zahradních rostlin*. Praha, Knižní klub, 2008, 1128 s. ISBN 978-80-242-2069-7
- BŘÍZA, S.: *Archeologické nálezy ze sbírek Městského muzea Krnov*. Krnov, Miks – Městské informační a kulturní středisko, 2006, 18 s. ISBN 80-239-9270-8
- CULEK, M. a kol. [ed.]: *Biogeografické členění České republiky*. Praha, Enigma, 1996, 347 s. ISBN 80-85368-80-3
- DĚDINA, V.: *Slezsko po stránce regionálně zeměpisné*. In: LHOTSKÝ, A.: Vlastivědný sborník slezský, část 1. Opava, Ústř. spolek českého učitelstva ve Slezsku, 1925, 320 s.
- DRAHNÝ, F.: *Přehled geologických poměrů Slezska*. In: LHOTSKÝ, A.: Vlastivědný sborník slezský, část 1. Opava, Ústř. spolek českého učitelstva ve Slezsku, 1925, 320 s.
- GREGOR, AL.: *O podnebí Slezska*. In: LHOTSKÝ, A.: Vlastivědný sborník slezský, část 1. Opava, Ústř. spolek českého učitelstva ve Slezsku, 1925, 320 s.
- HEIDER, J.: *Krnov na přelomu XXI. století*. Krnov, Město Krnov, 2000, 123 s. ISBN 80-86041-63-8
- HEJNÝ, S., SLAVÍK, B. [ed.]: *Květena České republiky I*. Praha, Academia, 1988, 560 s.
- HEJNÝ, S., SLAVÍK, B. [ed.]: *Květena České republiky II*. Praha, Academia, 1990, 540 s.
- HEJNÝ, S., SLAVÍK, B. [ed.]: *Květena České republiky III*. Praha, Academia, 1992, 542 s. ISBN 80-200-0256-1
- CHEERS, G.: *Botanika*. Slovart s.r.o., 2007, 1020 s. ISBN 978-80-7209-936-8
- CHYTRÝ, M., KUČERA, T., KOČÍ, M.: *Katalog biotopů České republiky*. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2001, 304 s. ISBN 80-86064-55-7
- JELÍNKOVÁ, A. Vyšší rostliny – výuková pomůcka pro žáky II. stupně základních škol a nižších gymnázií. [Msc. Závěrečná práce]. Depon. in: Univerzita Palackého v Olomouci, Pedagogická fakulta, Katedra biologie, 2009.

- KUBÁT, K. [ed.]: *Klíč ke květeně České republiky*. Praha, Academia, 2002, 927 s.
ISBN 80-200-0836-5
- MEZEROVÁ, L. a kol.: *Seznam nemovitých a kulturních památek okresu Bruntál*. Bruntál, Okresní úřad a Památkový ústav v Ostravě, 2001, 240 s. ISBN 80-85034-21-2
- NOORDHUIS, K. T.: *Encyklopedie zahradních rostlin*. Praha, REBO productions, 1998, 318 s. ISBN 80-85815-30-3
- PELÍŠEK, J., SEKANINOVÁ, D.: *Pedogeografická regionalizace ČSR*. Brno, Geografický ústav ČSAV, 1975, 168 s.
- PETŘVALSKÝ, J.: *Bruntálsko, Krnovsko a Osoblažsko, turisticko-vlastivědné texty*. Praha, TRASA, spol. s.r.o., 2007, ISBN 978-80-7324-147-6
- PROCHÁZKA, F. [ed.]: *Červený a černý seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000)*. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny, 2001, 146 s. ISBN 80-86064-52-2
- SLAVÍK, B. [ed.]: *Květena České republiky IV*. Praha, Academia, 1995, 529 s.
ISBN 80-200-0384-3
- SLAVÍK, B. [ed.]: *Květena České republiky V*. Praha, Academia, 1997, 568 s.
ISBN 80-200-0590-0
- SLAVÍK, B. [ed.]: *Květena České republiky VI*. Praha, Academia, 2000, 770 s.
ISBN 80-200-0306-1
- SLAVÍK, B., ŠTĚPÁNKOVÁ, J. [ed.]: *Květena České republiky VII*. Praha, Academia, 2004, 767 s. ISBN 80-200-1161-7
- ŠPERLÍKOVÁ, L. Vyšší rostliny v učebnicích pro střední školy. [Msc. Závěrečná práce]. Depon. in: Univerzita Palackého v Olomouci, Pedagogická fakulta, Katedra biologie, 2010
- TLUSTÁK, V.: *Ruderální společenstva Olomouce I, II*. Msc., disertační práce. depon. in Botanický ústav ČSAV, 1990, 290 s. + příl.
- TOLASZ, R. a kol.: *Atlas podnebí Česka*. Praha, Český hydrometeorologický ústav
ISBN 978-80-86690-26-1; Olomouc, Univerzita Palackého v Olomouci, 2007, 252 s.
ISBN 978-80-244-1626-7
- VAVŘÍKOVÁ, J.: *Bruntálsko – prostorová část*. Ostrava, Pedagogická fakulta Ostravské univerzity, 1998, 43 s. ISBN 80-7042-135-5
- WEISSMANNOVÁ, H. a kol.: *Ostravsko*. In: Mackovčín, P., Sedláček, M. (eds.): *Chráněná území ČR*, svazek X. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a EkoCentrum Brno, 2004, 456 s. ISBN 80-86064-67-0

ZAPLETAL, L., KUBALEC, B.: *Geografie okresu Krnov*. Krnov, Odbor pro školství a kulturu rady ONV v Krnově, 1959, 198 s.

ZAPLETAL, L.: *Geografie města Krnova*. Krnov, Městský národní výbor, 1969

Internetové zdroje

<http://www.obec-hostalkovy.cz>

<http://www.wikipedie.cz>

<http://www.krnov.cz>

<http://hrady.cz>

PŘÍLOHY

Seznam příloh

Příloha 1: *Turistická mapa „Bruntálsko, Krnovsko a Osoblažsko“ 1 : 50 000*

Příloha 2: *Regionální geologické členění*

Příloha 3: *Tabulka charakteristiky klimatických oblastí*

Příloha 4: *Graf průměrných měsíčních teplot vzduchu*

Příloha 5: *Graf ročního chodu srážek*

Příloha 6: *Přírodní rezervace Krasovský kotol*

Příloha 7: *Dřívější a jiné názvy obcí*

Příloha 8: *Nemovitě kulturní památky obce Hošťálkovy*

Příloha 9: *Mapa hustoty zalidnění Bruntálska*

Příloha 10: *Mapa charakteru zemědělské půdy Bruntálska*

Příloha 11: *Mapa zalesnění Bruntálska*

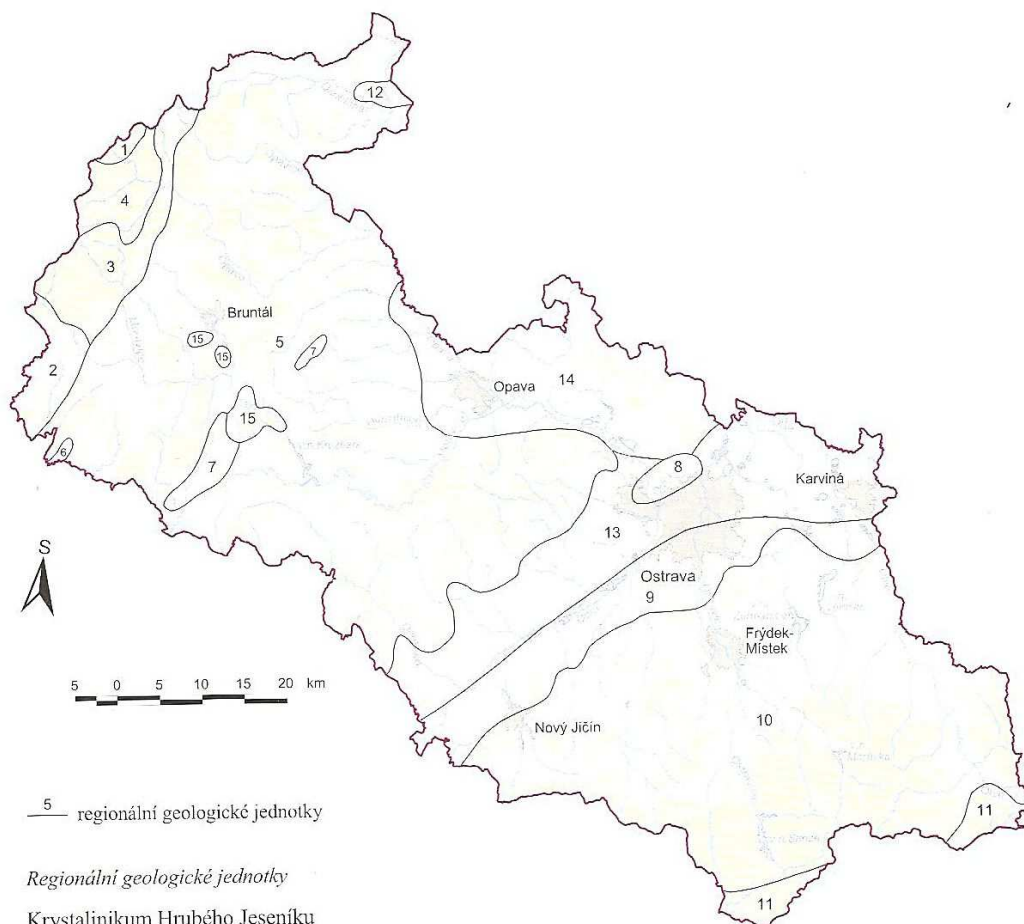
Příloha 12: *Mapa rekreační funkce obcí Bruntálska*

Příloha 13: *Fotografie rostlin*

Příloha 1: *Turistická mapa „Bruntálsko, Krnovsko a Osoblažsko“ 1 : 50 000*

Příloha 2: Regionální geologické členění

REGIONÁLNÍ GEOLOGICKÉ ČLENĚNÍ

5 regionální geologické jednotky

Regionální geologické jednotky

Krystalinikum Hrubého Jeseníku

1. série červenohorského sedla
2. hrabišínská série
3. vrbenké vrstvy
4. desenské krystalinikum

Moravsko-slezský devon a spodní karbon

5. jesenický spodní karbon
6. sovinecký devon
7. šternbersko-hornobenešovský pruh devonu

Moravsko-slezský svrchní karbon

8. homoslezská pánev

Flyšové pásmo Západních Karpat na Moravě

9. podslezská příkrovová jednotka
10. slezská příkrovová jednotka
11. račanská příkrovová jednotka

Platformní pokryv

12. osoblažská křída
13. karpatská neogénní předhlubeň
14. opavský neogén (opavská pánev)
15. neovulkanity Nizkého Jeseníku

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004

Příloha 3: Tabulka charakteristiky klimatických oblastí

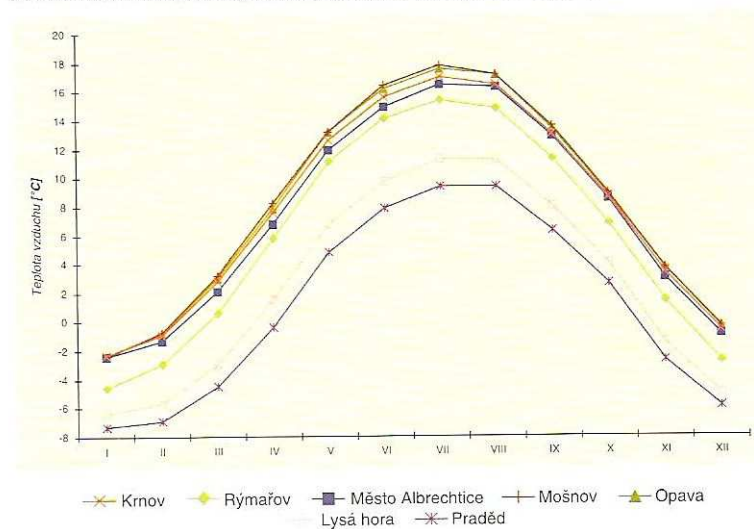
CHARAKTERISTIKY KLIMATICKÝCH OBLASTÍ (DLE E. QUITT, 1971)

Klimatické charakteristiky	Klimatické oblasti								
	CH4	CH6	CH7	MT3	MT4	MT5	MT7	MT9	MT10
Počet letních dnů	0–20	10–30	10–30	20–30	20–30	30–40	30–40	40–50	40–50
Počet dnů s průměrnou teplotou 10 °C a více	80–120	120–140	120–140	140–160	120–140	140–160	140–160	140–160	140–160
Počet mrazových dnů	160–180	140–160	140–160	110–130	130–160	130–140	110–160	110–160	110–160
Počet ledových dnů	60–70	60–70	50–60	40–50	40–50	40–50	40–50	30–40	30–40
Průměrná teplota v lednu	-6 – -7	-4 – -5	-3 – -4	-3 – -4	-3 – -4	-4 – -5	-2 – -3	-3 – -4	-2 – -3
Průměrná teplota v červenci	12–14	14–15	15–16	16–17	16–17	16–17	16–17	17–18	17–18
Průměrná teplota v dubnu	2–4	2–4	4–6	6–7	6–7	6–7	6–7	6–7	7–8
Průměrná teplota v říjnu	4–5	5–6	6–7	6–7	6–7	6–7	7–8	7–8	7–8
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	120–140	140–160	120–130	120–130	110–120	100–120	100–120	100–120	100–120
Srážkový úhrn ve vegetačním období	600–700	600–700	500–600	450–500	350–450	350–450	400–450	400–450	400–450
Srážkový úhrn v zimním období	400–500	400–500	350–400	250–300	250–300	250–300	250–300	250–300	200–250
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	140–160	120–140	100–120	80–100	60–100	60–100	60–80	60–80	50–60
Počet dnů zamračených	160–150	150–160	150–160	150–160	120–150	120–150	120–150	120–150	120–150
Počet dnů jasných	40–50	40–50	40–50	40–50	40–50	50–60	40–50	40–50	40–50

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004

Příloha 4: Graf průměrných měsíčních teplot vzduchu

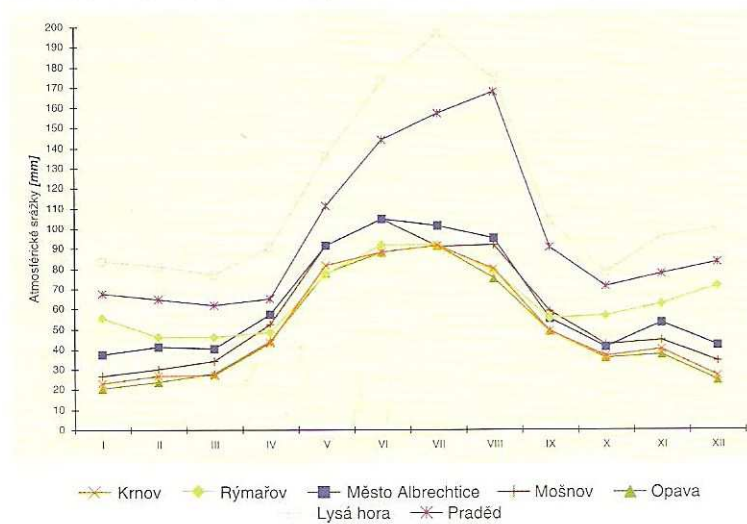
PRŮMĚRNÉ MĚSÍČNÍ TEPLOTY VZDUCHU (VE °C) NA VYBRANÝCH STANICÍCH MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE ZA OBDOBÍ

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004

Příloha 5: Graf ročního chodu srážek

ROČNÍ CHOD SRÁŽEK (V MM) NA VYBRANÝCH STANICÍCH MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE ZA OBDOBÍ 1961–1990

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004

Příloha 6: Přírodní rezervace Krasovský kotel

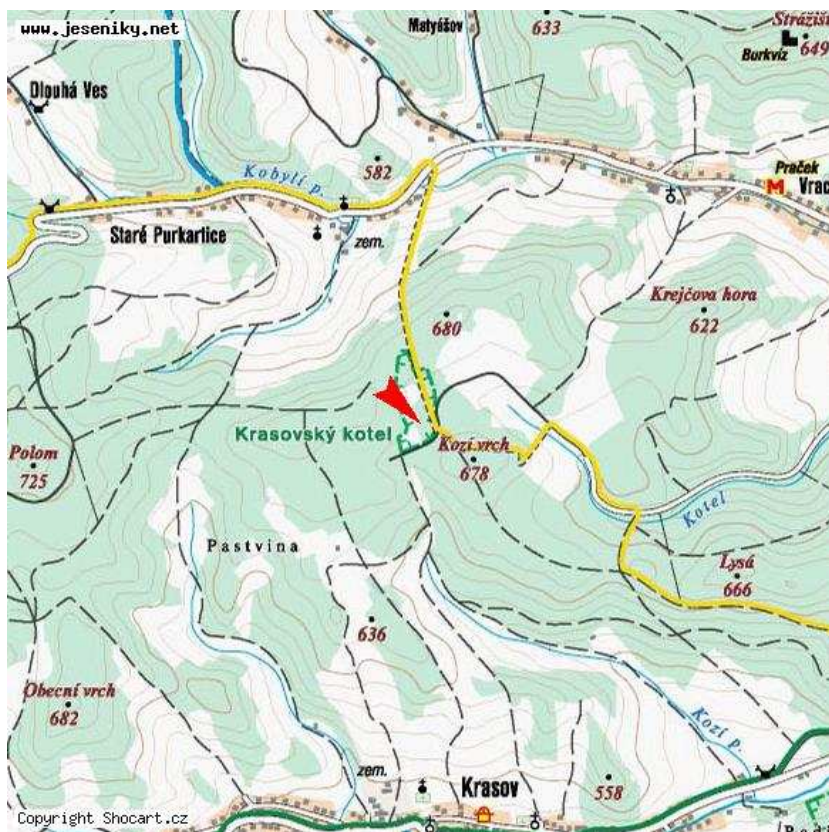
Základní údaje:

Předmětem ochrany tohoto přírodního výtvaru je náhorní podmáčená louka s typickou květenou a s četnými chráněnými druhy rostlin. Hojně se zde vyskytuje například mečík střechovitý.

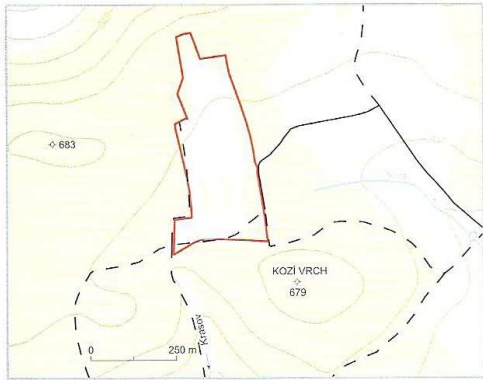
Krasovský kotel nese název po nedaleké obci Krasov, ležící v údolí potoka Krasovka. Krasov byl založen patrně v 15. století, roku 1503 je zde připomínána dědičná rychta. Od roku 1523 náležel krnovské komoře. V obci jsou ukázky lidové architektury: dům čp. 15 z roku 1856 a dům čp. 85 z 19. století. Kostel svaté Kateřiny byl postaven roku 1677, menší úpravy proběhly v roce 1878.

Zdroj: Jeseníky - Turistický průvodce ČSFR, Olympia, 1991

Mapa umístění 1:50 000 - na objekt směřuje červená šipka

Zdroj: www.jeseniky.net

Zdroj: WEISSMANNOVÁ 2004

Zdroj: www.kr-moravskoslezsky.cz

Příloha 7: Dřívější a jiné názvy obcí

Krásné Loučky:

- 1330 – Kobyle (-é)
- 1377 – Kobila
- 1578 – překlad latinského slova *Pulcrum Pratum*

Hošťálkovy:

Znak

- německy *Gotschdorf*
- polsky *Hoszczalkowy* (*Hoścalkowy*, *Hosztalkowy*, *Goszczalkowy*, *Goścalkowy*)

Vraclávek:

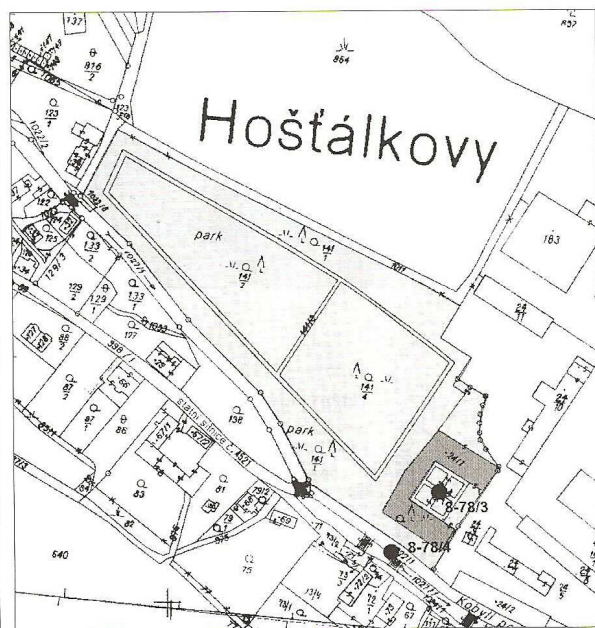
- německy *Kleinbressel* (1890 *Klein Bressel*.)

Staré Purkartice:

- německy *Altbürgersdorf*
- polsky *Stare Purkarcice*

Zdroj: www.wikipedie.cz

Příloha 8: Nemovité kulturní památky obce Hošťálkovy

8 - 78
zámek čp. 26 s areálem
 parc.č.: 24/1 stav., 141/1,2,3,4, 144/1 ost.pl., 1022
 k.ú: Hošťálkovy

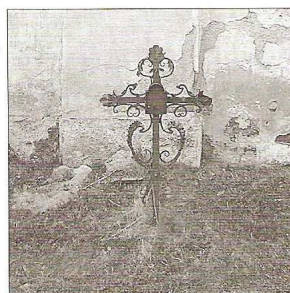

8 - 81
filiální kostel sv. Michala s areálem
 na hřbitově, při hlavní silnici,
 parc.č.: 45/1,2,3 stav., 112 ost.pl.,
 k.ú: Hošťálkovy

8 - 81/1
kostel sv. Michala
 parc.č.: 45/1, stav.

Jednolodní architektura postavena v letech 179 až 1792 na místě kostela z roku 1615. S patrovo sakristií, zaklenutí lodi pruskými klenbami. Ve vnější zdi kostela zasazen pískovcový náhrobník z roku 1627. Nevhodné opravy v roce 193 a 1965. Součástí areálu jsou kamenné hroby rodiny Skrbenských na hřbitově.

8 - 81/2
kříž železný
 u bočního vchodu do kostela, parc.č.: 112 ost.pl.
 Železný kovaný kříž, bohatě zdobený z 2. poloviny 18. století.

8 - 78/1

zámek čp. 26

parc.č.: 24/1 stav.

Trojkrídly raně barokní zámek postavený koncem 17. století Janem Kryštofem Skrbenským z Hříště na místě starší tvrze (vznikla v letech 1566-1582). Konečně upravena a dostavěna v polovině 18. století (kaple, západní křídlo, schodiště, štuková výzdoba, nástěnné malby J. F. Jablonského) Karlem Traugottem Skrbenským, kdy se stal zámek kulturním centrem širokého okolí. Další úpravy v roce 1831 hrabaty z Arca (balkonový portikus, vestavba pokojů do mansardy). Dnes ústav sociálních služeb. Opravy od roku 1996.

8 - 78/2

zámecký park

parc.č.: 141/1-4, 144/1, 1022/8 ost.pl.

Větší část tvoří přírodně krajinářský park s drobnou kamennou historizující architekturou v zadní části a významnými dřevinami: sedmikmenný tis červený, douglaska tisolistá, červenolistá a převislá forma dubu lesního. Menší část tvoří francouzská parková úprava čestného dvora s kašnou. Park není udržován. Rozloha cca 3 ha, nadmořská výška: 400 m n. m.

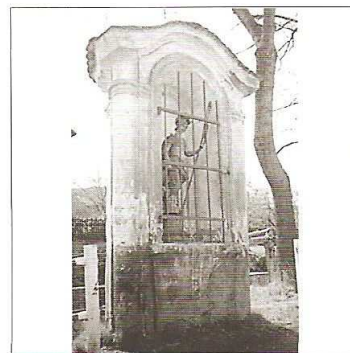

8 - 78/3

socha Bakcha

na nádvoří zámku, parc.č.: 144/1

Litínová socha chlapce v životní velikosti na válcovitém soklu uprostřed zděné kašny ve tvaru kvadrilionu s mramorovým obrubníkem. V pravé ruce drží hrozen vína, v levé misku. U nohou mu sedí faun. Byla součástí parkových úprav čestného dvora v 19. století.

8 - 78/4

kaple s plastikou sv. Floriána

naproti vstupu do zámku, parc.č.: 1022/1 cesta

Drobná zděná omítaná architektura z 18. století. Uvnitř byla polychromovaná dřevěná plastika sv. Floriána ze stejné doby (odcizena v roce 1999).

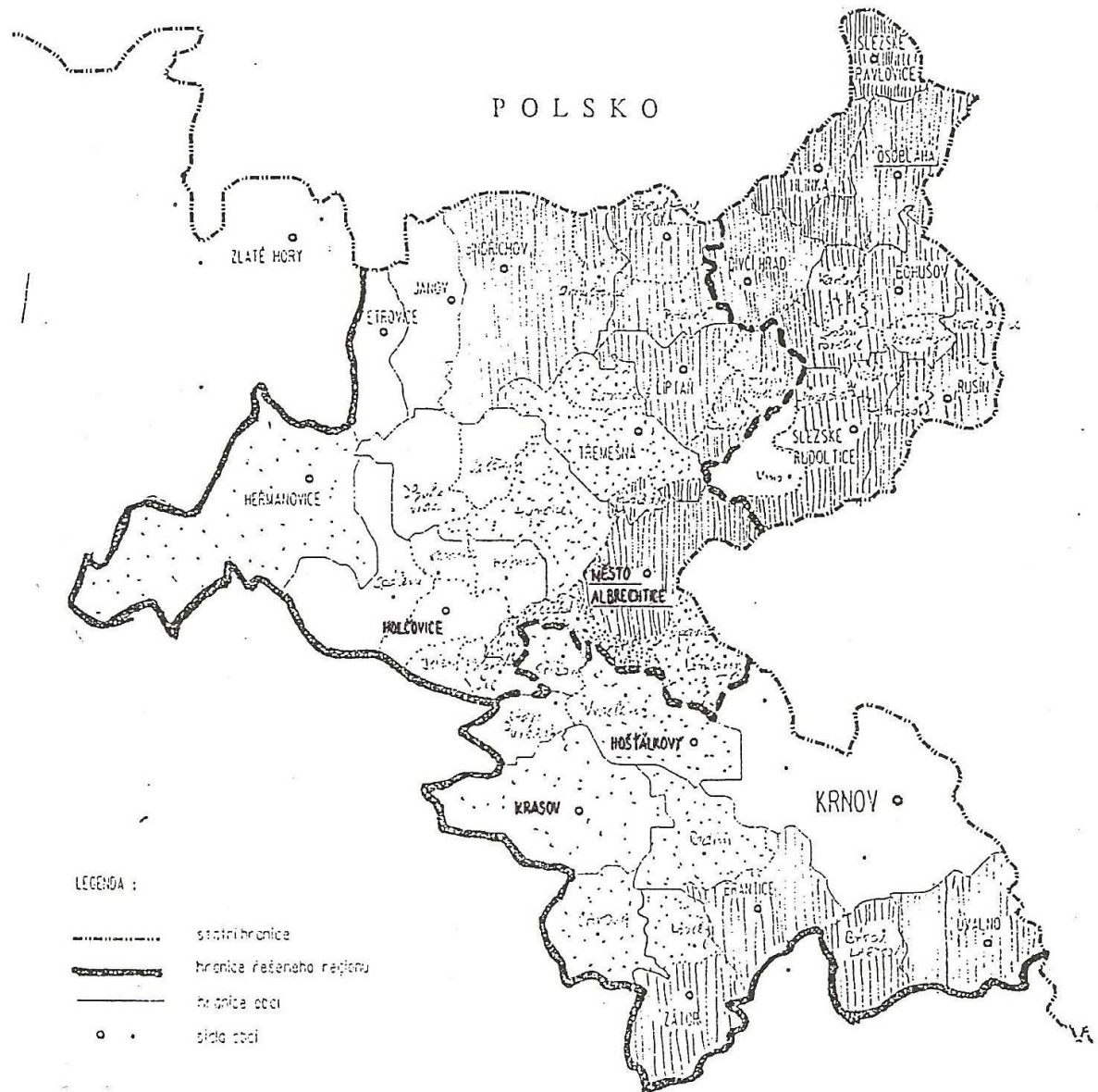
Příloha 9: Mapa hustoty zalidnění Bruntálska

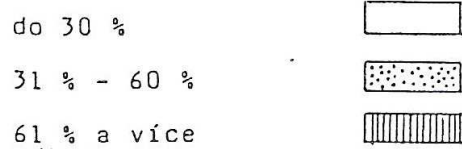
Zdroj: VAVŘÍKOVÁ 1998

Příloha 10: Mapa charakteru zemědělské půdy Bruntálska

CHARAKTER ZEMĚDĚLSKÉ PŮDY

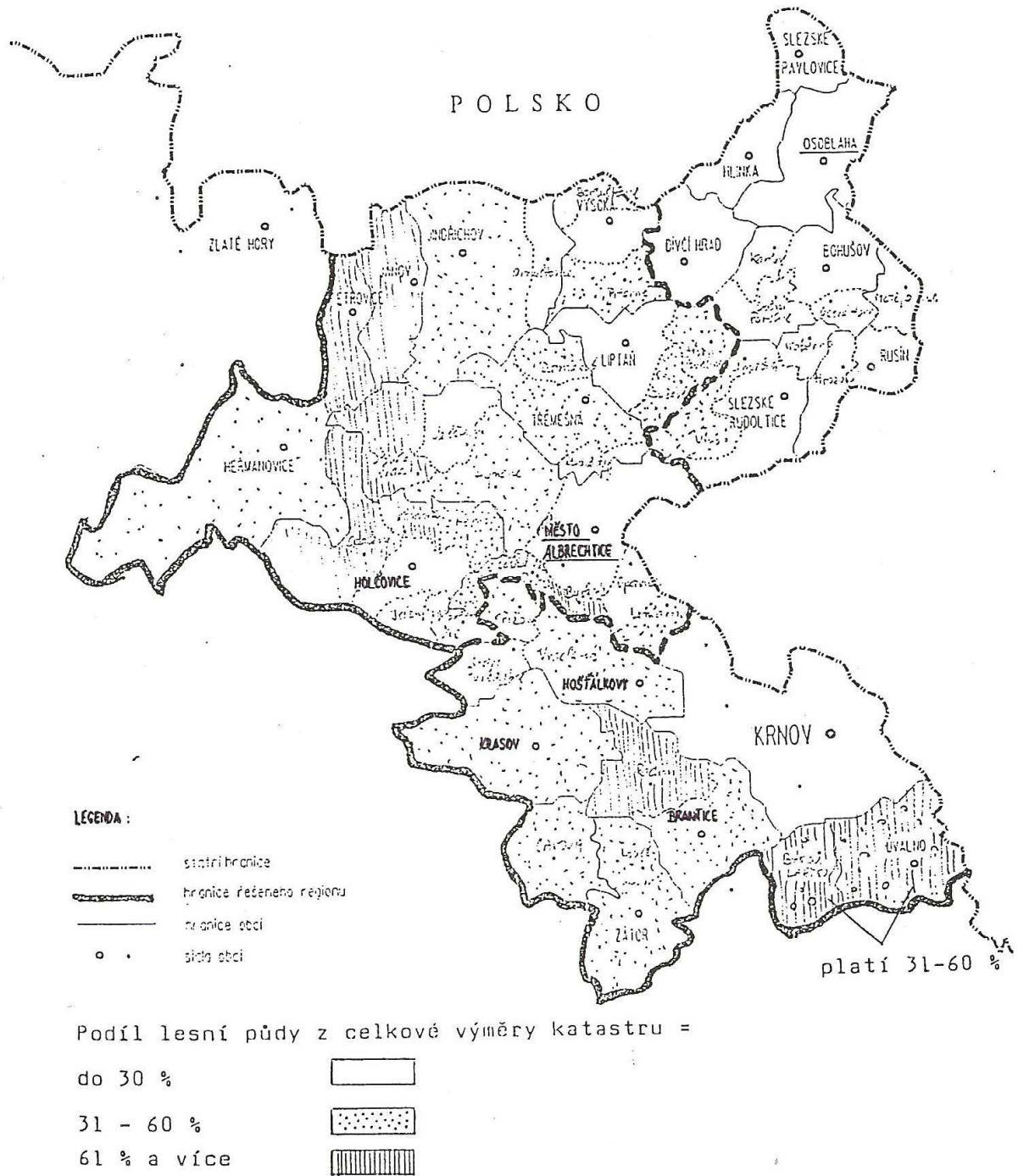
Podíl orné půdy na zemědělské půdě CELKEM %

Zdroj: VAVŘÍKOVÁ 1998

Příloha 11: Mapa zalesnění Bruntálska

CHARAKTER KRAJINY - ZALESNĚNÍ

Zdroj: VAVŘÍKOVÁ 1998

Příloha 12: Mapa rekreační funkce obcí Bruntálska

INDIVIDUÁLNÍ REKREACE
(rekreační funkce obcí)

Podíl objektů individuální rekreace z počtu domů CELKEM

do 10 %	
11 % - 40 %	
41 % - 70 %	
71 % a více	

Zdroj: VAVŘÍKOVÁ 1998

Příloha 13: *Fotografie rostlin*

